

KAUNO
TECHNOLOGIJOS
UNIVERSITETO
GIMNAZIJOS

metų knyga
2001

KAUNO TECHNOLOGIJOS UNIVERSITETO GIMNAZIJOS

2001
Metų knyga

Kaunas 2001

UDK 888.2-8
Me277

Sudarė: Rūta Kulikauskaitė
Rima Lukaševičienė
Birutė Vaičekauskienė

Techniniai
redaktoriai: Rimas Abromavičius
Tadas Jucikas
Jūratė Brazaitytė

ISBN 9955-03-64-X

TURINYS

KALBĖK	7
2000/2001 MOKSLO METŲ GIMNAZIJOS ABITURIENTAI	9
4A	9
4B	10
4C	11
GIMNAZIJOS LAIMĖJIMAI	13
MATEMATIKA	13
INFORMATIKA	13
FIZIKA	13
EKONOMIKA	14
CHEMIJA	14
LIETUVIŲ KALBA IR LITERATŪRA	14
LENGVOJI ATLETIKA	15
GIMNAZIJOS LENGVOSIOS ATLETIKOS REKORDAI	17
KRIKŠTYNOS 2000	18
MOKYTOJŲ DIENA	19
LAPKRITINĖS	20
KĄ SĖJA ŽVAIGŽDĖS?	22
KARNAVALAS	23
CHORAS	24
GIMNAZIJOS ŽYGEIVIŲ KLUBAS	25
IŠ ŽYGEIVIŲ UŽRAŠŲ: ŽYGIS Į KAMČIATKĄ	25
KREPŠINIS	26
ŠIMTADIENIS	29
VISMANTĖ PLĖŠTYTĖ, 4B	31
APIE KALĖDAS	31
DOVILĖ MAKAREVIČIŪTĖ, 3GENIUS	33
VĖJAS	33
AKVILĖ DAGILYTĖ, 3GENIUS	36
TAIP REIKIA	36
VISAM SAVAS LAIKAS	37
NETIKĖK MANIM (KAIP AŠ TAVIM NETIKĖJAU)	38
IEVA GEDIMINAITĖ, 2IBM	39
BORUŽIŲ KRŪMAS	39
RASA PAULAUSKATĖ, 1B	41
NAKTIS	41
DIENA	41
LAURA VILKAITYTĖ, 3HP	43
ATSISVEIKINIMAS	43
NEVILTIS, MIRTIS IR VILTIS	43
INGRIDA BARZDŽIUKAITĖ, 2IBM	44
PABAIGA	44
RASA MALKEVIČIŪTĖ, 2IBM	45

KAŠTONŲ KRITIMO METAS	45
JURGITA STANKEVIČIŪTĖ, 2B	46
VASARA	46
VLADAS URBNAS, 3GENIUS	48
FILOSOFIJOS PRAKTINIS PRITAIKYMAS	48
PIRMAS	48
ANTRAS	48
TREČIAS	49
KETVIRTAS	49
PENKTAS, APIE LAIKO BAIMĘ	50
EGLĖ JANČIAUSKAITĖ, 1B	52
LAIŠKAI Į NIEKUR	52
LAIKAS	52
ORO PILYS	52
JUSTINA ANDRIUŠKEVIČIŪTĖ, 4B	54
"VIZOS"	54
TADAS JURGUTIS, 4B	61
PASAULIO PABAIGA	61
MŪSŲ DAUG IR MES JĖGA	61
SENTENCIJOS	63
PATARIMAI	63
JONAS KIMONTAS, 2IBM	64
PASAUPLS	64
IEVA VASILIAUSKAITĖ, 2B	65
RENATA NORBUTAITĖ, 2IBM	66
NEPAŽINTA MEILĖ	66
LIETUS	66
MIRTIS ALYVOSE	66
ROBERTAS KATKUS, BUVĖS GIMNAZISTAS	68
NEKLAUSK	68
ELEMENTAI	68
SKIRIU NAKČIAI	69
MINDAUGAS VALUCKAS, 3HP	70
MARTYNAS VASILIAUSKAS, EX-GIMNAZITAS	74
ASFALTAS	74
SPINDULIAI	75
KRITAU	75
AGNĖ MEŠKUONYTĖ, 3A	79
KRISTINA JUCIKAITĖ, 1B	81
NAGLIS JONUŠKA, 4C	83
NEBAIGTA STROFA	83
PETRAS RAŽANSKAS, 1B	85
TYLOS MINUTĖ	85
TARP AUKŠTŲJŲ KALNŲ	85
SUSTOK	85

KAI ĖJOM KELIU	86
AŠ NEGALIU	86
IŠNYKSTU	87
KYLA SAULĖ	87
VANDA VALEIKAITĖ, 4B	88
AGNĖ MACKEVIČIŪTĖ, 1B	90
MIŠKAS VAKARE	90
STABUKLAI	90
METŲ LAIKAI MEDŽIO GYVENIME	91
ŽIEMA	91
PAVASARIS	91
VASARA	92
RUDUO	92
GIEDRIUS UPSTAS, 4C	94
AŠ IR KITAS	94
VIRGINIJA JUŠKEVIČIŪTĖ, 2B	97
TIK PRARADĘS SUPRANTI, KAD TURĖJAI... ..	97
JUSTĖ MOCKAITYTĖ, 2B	101
JUOKO SIŪLAS	101
BRONISLOVAS BURGIS	102
GIESMĖS MOTYVAS	102
PALYGINK	102

Kalbėk...

Kalbėk - ir aš tave pažinsiu. Kalbėk liūdnai ir linksmi, piktai ir meiliai, griežtai ir atlaidžiai - ir aš matysiu augantį žmogų, asmenybės pasaulio įvairovę. Parašyk: straipsnelį į laikraštį ar žurnalą, kelis dienoraščio puslapius, eilėraščių užrašų knygelėje, bent keliolika eilučių į "Metų knygą". Tai ypatingos tavo fotografijos, nesenstantys gyvenimo ženklai. Rašyk savaip, sau, nes tu esi ir būsi smalsiausias tų rašinių skaitytojas, didžiausias autoriaus gerbėjas, keisčiausias to darbo kritikas.

Skaityk savo rašinius ir matuok, ar toli nuo jų iki J.Marcinkevičiaus, V.Šekspyro, E.Hemingvėjaus, R.Granausko... Toloka? Ne bėda, svarbu matyti, kad toloka. Svarbu norėti kitamet parašyti geriau negu šiemet. Kartais norėti svarbiau nei galėti.

Todėl ir ši "Metų knyga" - ne romanas, ne monografija, o visų mūsų literatūrinė biografija. Jau devintoji (gaila, pirmuosius trejus metus Gimnazija dar neturėjo "Metų knygos") kasmet kitokia biografija. Mums patiks, jei ši knygelė jums padės suprasti, kokia keista, kokia įdomi, kokia puiki ta KTU Gimnazija.

Gimnazijos direktorius Bronislovas Burgis

2000/2001 MOKSLO METŲ GIMNAZIJOS ABITURIENTAI

4a

Karolis Astrauskas
Saulius Baltrušaitis
Audrius Freitakas
Agnė Gainaitė
Gabija Isodaitė
Giedrė Izokaitytė
Gintautas Jankauskas
Aistė Katinaite
Ingrida Krasauskaitė
Paulius Lavrukaitis
Tadas Miniotas
Rasa Narkevičiūtė
Gintautas Pavalkis
Žilvinas Pilipavičius

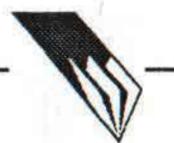
Lina Smirnovaitė
Kotryna Sokolovaitė
Aistė Spranaitytė
Justina Šipkauskaitė
Simona Štreimikytė
Algirdas Vingrys

4b

Inga Akulauskaitė
 Vaida Alminaitė
 Justina Andriuškevičiūtė
 Vytautas Dvaronaitis
 Tadas Gailiūnas
 Inga Galvanauskaitė
 Julius Jarašiūnas
 Tadas Jurgutis
 Aušra Kalvelytė
 Donatas Kuras
 Ugnė Mažeikaitė
 Giedrius Mickevičius
 Ignas Mikalajūnas
 Gita Petrauskaitė

Vaidas Rabačius
 Justas Ramanauskas
 Andrius Rinkevičius
 Indrė Senkutė
 Donatas Šepetys
 Urtis Šulinskas
 Andrius Vaišvila
 Vanda Valeikaitė
 Evaldas Veida

4c

Vincas Benevičius
Naglis Jonuška
Rokas Jurkonis
Povilas Kalinauskas
Marius Kelpša
Karolis Kičas
Aurelija Klemanskytė
Ignas Krasauskas
Martynas Ladas
Matas Mockeliūnas
Edita Naujokaitytė
Daiva Petkevičiūtė
Justas Sadzevičius
Sandra Spulytė

Vytautas Šaltenis
Antanas Šegžda
Romus Šleževičius
Lina Tutkutė
Giedrius Upstas
Julija Vlasova

VASARIO 16-OSIOS PREMIJA

Tradicinės premijos laureatai buvo išrinkti tradiciniu būdu: iš pradžių moksleiviai pasiūlė savo kandidatus, paskui viešai pasirašydami už vieną kandidatą balsavo mokytojai. Pedagogų tarybos posėdyje (2001 01 30) buvo patvirtinti tokie rinkimų rezultatai (nurodyti moksleivių ir mokytojų balsai):

1. Vismantė Plėštytė, 4b, 23 - 11
2. Audrius Freitakas, 4a, 48 - 7
- 3-4. Dovilė Makarevičiūtė, 3b, 23 - 6
- 3-4. Gintautas Pavalkis, 4a, 11 - 6

"Šimtadienio" šventės (vasario 9 d.) metu Vismantei buvo įteikta pagrindinė premija, laureatės juosta ir Pagyrimo raštas. Audriui, Dovilei ir Gintautui teko paskatinamosios premijos.

Po kelių dienų Gimnazijos interneto svetainėje (<http://www.glm.ktu.lt>) kilo diskusija, kad pagrindinė premija turėjo tekti Audriui Freitakai. Apmaudu, kad nei direktorius, nei visa Pedagogų taryba nepastebėjo, jog premija paskirta "senoviškai", neatsižvelgus į pernai tos pačios Pedagogų tarybos patvirtintą premijos skyrimo taisyklių pataisą: mokytojų balsai turi būti padauginti iš 1,1, sudedami su moksleivių balsais ir pagal gautą koeficientą nustatomi laimėtojai.

Niekas nesusiprato paklausti, kodėl įvyko klaida, bet direktorius buvo apkaltintas nutarimų nesilaikymu. Buvo proga pakalbėti apie demokratiją. Buvo gera pilietiškumo pamoka tiek Gimnazijos vadovybei, tiek diskusijos dalyviams.

Tebus ši informacija kaip atsiprašymas už klaidą. Tikrasis šių metų Vasario 16-osios premijos laureatas visiems laikams liks tas, kurio pilietiškumas, asmenybės branda, moralinės savybės tinka šiam garbingam vardui.

GIMNAZIJOS LAIMĖJIMAI

Matematika

Kauno miesto jaunųjų matematikų olimpiada:

Vytautas Byla I vieta
Milda Jusonytė II vieta
Jonas Šiurys I vieta
Audrius Velykis I vieta
Žymantas Darbėnas I vieta
Audrius Stankevičius I vieta
Rasa Malkevičiūtė III vieta
Olegas Kosuchinas II vieta
Narūnas Vaškevičius II vieta
Daiva Dambrauskaitė, III vieta
Gintautas Jankauskas, I vieta
Gintautas Pavalkis, I vieta
Rasa Narkevičiūtė, II vieta

Informatika

XII-oji Kauno miesto moksleivių informatikos olimpiada
Prizininkais ir nugalėtojais tapo šie KTU Gimnazijos moksleiviai:

Justas Sadzevičius, 4c, I vieta
Justas Paulauskas, 2b, II vieta
Ignas Mikalajūnas, 4b, III vieta
Šarūnas Valaškevičius, 3c, XIII vieta
Narūnas Vaškevičius, 3c, XXVI vieta
Vytautas Šaltenis, 4c, XXVII vieta

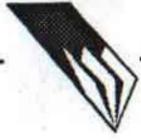
Fizika

2001m. Lietuvos fizikos čempionatas:

Žymantas Darbėnas, 2b, II vieta
Andrius Stankevičius. 2c, III vieta
Šarūnas Augustis. 3a, I vieta
Narūnas Vaškevičius. 3hp, III vieta

Prof. K. Baršausko fizikos konkurso nugalėtojai:

Žymantas Darbėnas, 2b
Audrius Velykis, 2ibm
Šarūnas Augustis, 3a
Gintautas Pavalkis, 4a

12-asis Lietuvos moksleivių fizikos čempionatas:

- Šarūnas Augustis, I vieta
- Narūnas Vaškevičius, III vieta
- Žymantas Darbėnas, II vieta
- Audrius Stankevičius, III vieta

Į 49-ąją Lietuvos moksleivių fizikos olimpiadą, kuri vyks 2001m. kovo 29-31d. Visagine, vyks šie KTU gimnazijos moksleiviai:

- Žymantas Darbėnas, 2b, II vieta
- Andrius Stankevičius, 2c, II vieta
- Šarūnas Augustis, 3a, III vieta
- Gintautas Pavalkis, 4a, IV vieta
- Daiva Petkevičiūtė, 4c, IV vieta
- Rokas Balčiūnas, 1b, I vieta

Ekonomika

2001 metų Lietuvos ekonomikos olimpiados finaliniame ture, vyksiančiame balandžio 7d., šeštadienį, Vytauto Didžiojo universiteto Biznio ir vadybos fakultete (Daukanto g. 28, Kaunas), kviečiami dalyvauti šie KTU Gimnazijos moksleiviai:

- Aurimas Metrikis, 3a
- Edgaras Sidabras, 3a
- Giedrius Upstas, 4a
- Gintautas Jankauskas, 4a
- Gintautas Pavalkis, 4a
- Matas Šeimys, 3hp
- Mindaugas Valuckas, 4b
- Tadas Gailūnas, 4b
- Tadas Jurgutis, 4b
- Vincas Benevičius, 4c

Chemija

Kauno miesto 2001m. jaunųjų chemikų olimpiada:

- Mindaugas Janušaitis, 2b, II vieta
- Paulius Vitkus, 2c, III vieta

Lietuvių kalba ir literatūra

2000m. rašinių konkursas "Lietuvos vizija ir jos įgyvendinimas"

- Justina Andriuškevičiūtė, 4b, III vieta

2001m. Užsienio reikalų ministerijos organizuotas konkursas apie NATO "Kaip aš įsivaizduoju Lietuvą NATO nare"

Justina Andriuškevičiūtė, 4b, III vieta

2001m. IBM konkursas "informacinės technologijos ir visuomenės ateitis"

Justina Andriuškevičiūtė, 4b, III vieta

2000m. "Kauno dienos" konkursas "Mano istorija"

Justina Andriuškevičiūtė, 4b, III vieta

Linas Vidžys (1a) - Kauno apskrities jaunųjų kalbininkų konkurso, skirto Prienų "Žiburio" gimnazijos mokytojo A. Lyberio ir filologijos mokslų daktaro J. Kazlausko atminimui, laureatas.

Lengvoji atletika

Kauno gimnazijų varžybose jaunuoliai iškovojo III-čiąją, merginos - IV-tąją komandines vietas

Čempionai:

1. Narūnas Vaškevičius, 3c, 60 m - 7,3 s (pakartotas gimnazijos rekordas)
2. Aurimas Metrikis, 3a, 300 m - 41,6 s (asmeninis rekordas)
3. Vilma Bambalaitė, 2b, 300 m - 52,0 s (asmeninis rekordas)
4. Vaida Jalinskaitė, 3c, šuolis į tolį - 4,3 m

Vicečempionai: II-os vietos laimėtojai:

1. Vladas Urbonas, 3b, 1000 m - 2.50,8 min (asmeninis rekordas)
2. Tadas Jucikas, 2c, 60 m - 7,5 s (asmeninis rekordas)
3. Rasa Kriukaitė, 2b, šuolis į tolį - 4,25 m (asmeninis rekordas)

III-iosios vietos laimėtojai:

1. Daiva Petkevičiūtė, 3c, 1000 m - 3.40,3 s (pakartotas gimnazijos rekordas)
2. Justinas Petkevičius, 2c, 300 m - 42,5 s
3. Eglė Petraitytė 2b, 60 m - 9,0 s (asmeninis rekordas)

IV-osios vietos laimėtojai:

1. Marius Dobilas, 2c, rutulio stūmimas - 11,34 m (asmeninis rekordas)
2. Andrius Jusas, 2c, šuolis į tolį - 5,24 m
3. Povilas Kalinauskas, 3c, 1000 m - 3.12,1 min
4. Edgaras Mielkaitis, 2c, 300 m - 43,1 s

Pasiekti 7 gimnazijos rekordai įvairiose žiemos sezono uždaru patalpu varžybose.

Kiti geresni rezultatai:

1. Adomas Mačiulis, 2c, 800 m - 2.14,1min.; 1000 m - 2.55,0min.
2. Aurimas Metrikis, 3a, 400 m - 56,5s.
3. Narūnas Vaškevičius, 3c, 60 m - 7,4s.
4. Veronika Pliuščeva, 2a, 300 m - 51,5s.
5. Tadas Jucikas, 2c, 60 m - 7,6s.; 200 m - 26,6s.
3. Justas Petkevičius, 2c, 600 m - 1.33,8min. (buvo 1.36,0min.)
4. Daiva Petkevičiūtė, 4c, 600 m - 1.59,4 (pradinis)
5. V. Urbonas 3hp, J. Petkevičius, 2c, T. Jucikas, 2c, E. Mielkaitis, 2c, 800+600+400+200m - 5.33,7min. (pradinis)

Kiti geresni rezultatai:

1. Adomas Mačiulis 2c, 800 m - 2.14,1min.; 1000 m - 2.55,0min.
2. Aurimas Metrikis 3a, 400 m - 56,5s.
3. Narūnas Vaškevičius 3c, 60 m - 7,4s.
4. Veronika Pliuščeva, 2a, 300 m - 51,5s.
5. Tadas Jucikas 2c, 60 m - 7,6; 200 m - 26,6s.

GIMNAZIJOS LENGVOSIOS ATLETIKOS REKORDAI

VARDAS, PAVARDE	RUNGTIS	REZULTATAS	METAİ
Merginos			
Jūratė Brazaitytė	60m	8,6	2000
Aušra Gložekaitė	100m	14,3	1998
Aušra Gložekaitė	200m	29,2	1997
Veronika Pliuščeva	300m	51,5	2001
Jurgita Steponavičiūtė	400m	1.08,6	1993
Daiva Petkevičiūtė	600m	1.59,4	2001
Daiva Petkevičiūtė	800m	2.40,3	2000
Rimantė Paulauskaitė	1000m	3.40,3	2000
Sandra Račkauskaitė	1500m	5.41,0	1997
Vaida Jalinskaitė	šuolis į tolį	4,33	2000
J. Brazaitytė, V. Jalinskaitė, L. Tutkutė, R. Paulauskaitė	4x100m	58,0	2000
Vaikinai			
Nerijus Mačiulis	60m	7,3	1997
Nerijus Mačiulis	100m	11,6	1997
Edgaras Mielkaitis	200m	24,9	2001
Justinas Petkevičius	300m	39,7	2001
Julius Kaluževičiu	400m	54,48	1997
Justinas Petkevičius	600m	1.31,5	2001
Julius Kaluževičiu	800m	2.05,38	1997
Aurimas Draugelis	1000m	2.49,7	2000
Vladas Urbonas	1500m	4.32,2	2001
Vladas Urbonas	2000m	6.13,4	2001
Vladas Urbonas	3000m	9.33,3	2001
Narūnas Vaškevičius	šuolis į tolį	5,85	2001
Saulius Barauskas	rutulio stūmimas (5kg)	14,81	2000
E. Liaugodas, A. Balčiūnas, V. Poderys, J. Kaluževičius	4x100m	48,9	1999
V. Urbonas, J. Petkevičius, T. Jucikas, E. Mielkaitis	800+600+400+200	5.33,7	2001

Krikštynos 2000

"Humaniškosios" Gimnazijos krikštynos kasmet sukelia daug rūpesčių organizatoriams. Kaip padaryti, kad visiems būtų linksma?

Daug buvo pasiūlymų, bet dar ilgiau rinkomės. Galų gale nusprendėme "nulius" krikštyti zoologijos sode. Šis sutiko mus įsileisti su sąlyga, kad po savaites bus surengta talka.

Krikštytojai pasiskirstė į dvi komandas: raganų ir gelbėtojų. Kai naujokai suėjo į salę, juos užpuolė raganos. Šokdamos magišką šokį ir barstydamos stebuklingus žirnius, jos amžiams užkerėjo "nulius". Staiga į salę įsiveržė išsigandę gelbėtojai. Jie greitai išvaikė raganas, bet jos jau buvo atlikusios savo juodą darbą - naujokai prakeikti. Kad jau taip nutiko, gelbėtojai papasakojo apie sunkų, išbandymų kupiną kelią, kurį įveikę "nuliai" bus atkerėti ir taps visaverčiais gimnazistais.

Prasidėjo ilga ir varginanti kelionė. Visi sėkmingai pasiekė zoologijos sodą, bet čia jų jau laukė raganos... Jos pagrobė vieną klasę ir vesdamos pasakojo savo giminės istoriją bei bandė prisivilioti gimnazistus į savo pasaulį.

Daug iškentėjo šie vaikai, kol gelbėtojai juos surado ir atėmė iš raganų. Pagaliau raganos buvo nukenksmintos (apibarstytos stebuklingais miltais) ir visi naujokai galėjo keliauti toliau. Išvaikščioję visas šventas ažuolyno vietas jie sustojo prie priesaikų ažuolo. Iškilmingai prisiekę jie išsivadavo nuo prakeikimo. Gelbėtojai, norėdami jiems atstatyti jėgas, maitino bičių duonele. Tai nepaprastai sveikas ir daug vitaminų turintis produktas, bet naujokai to nesuprato ir nenorėjo valgyti. Jų pačių labai teko panaudoti prievartą.

Po tokio jėgas atstatančio davinio "fukasai" skriste užskrido ant kalno, kur jų laukė raganos su medaliais ir pažymėjimais.

Ten pat liepsnojo laužas. Susėdę prie jo visi dalinosi duona bei gira. Prasidėjo dainos ir žaidimai.

Ir aš ten buvau, girą gėriau, per barzdą varvėjo, burnoj neturėjau...

P.S. Talka taip pat buvo labai linksma. Šauniai padirbėta ir prisidūkta. Talkininkų gimnazijoje laukė dar ir puikios vaišės. Visi grįžo patenkinti.

Mokytojų diena

Šiais metais pavyko įkalbėti direktorių leisti "sugadinti" visas pamokas. Nors, manau, tikrai ne visos buvo "sugadintos". Dalis ketvirtokų puikiai pasiruošė šiai šventei ir jaunesnieji turėjo ko pasimokyti.

Buvo nemažai ir "linksmų" pamokėlių, juk reikia ir tokių. O sudaryti pamokų tvarkaraštį, kad ir vienai dienai, buvo tikrai nelengvas darbas.

Ką gi veikė mokytojai?

Pirmą pamoką leidome jiems pasidžiaugti išradingai papuoštu mokytojų kambariu ir dovanėlėmis. Kiekvienas mokytojas gavo saldainį su palinkėjimais ir šventinį varpelį. Likusią dienos dalį mokytojai virto moksleiviais. Jiems teko išklaudyti keletą pamokų, parašyti porą kontrolinių ir netgi padainuoti.

Vienas įdomiausių dalykų buvo psichologija, kurios metu mokytojai žaidė kortomis. Gimnazistai stengėsi pavaizduoti jiems dėstančius mokytojus. Vienas monotonišku balsu skaitė be galo nuobodų tekstą ir dar pyko, kai "mokiniai" neklausė, kitas tik atėjęs liepė rašyti testą ir nesutiko su jokiais prieštaravimais. Muzikos mokytojos visą pamoką mokė tą pačią dainą, o per lietuvių kalbą "mokiniai" išgirdo nuostabią interpretaciją iš juokingo ketureilio. Viena mokytoja visą laiką maišėsi ir aiškiai matėsi, kad ji pati nieko nesupranta, o kita visai neatėjo į pamoką.

Mokytojai puikiai įsijautė į moksleivių vaidmenį ir šaipėsi iš mūsų bei trukdė, kaip tik galėjo.

Išvada: kartais labai sveika apsikeisti vietomis.

Lapkritinės

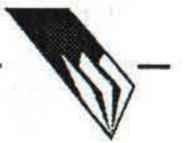
Kaip kasmet ateina lapkričio paskutinis penktadienis, taip kasmet gimnazijoje vyksta šis poetiškas renginys, turbūt giliausia gimnazijos tradicija. Šiomet lapkritinės vėl buvo kitokios, ypatingos. Pirmosios lapkritinės būdavo siejamos su Ugniumi, paskutiniosios - su Tado spektakliais. To nebebuvo.

Jau nuo spalio Mindaugas (7a) ieškojo žmonių ir kalbėjo savo idėjas apie lapkritines, kokios jos turėtų būti, prisimindamas senąsias, liūdnas ir mistiškas, jaukias lapkritines dar senojoje gimnazijoje. Norėjosi įtraukti kūrybingiausius naujokus, kad būtent jie dalyvautų kuriant spektaklį. Tai pavyko tik iš dalies - labai aktyvi buvo 2c klasė, dalyvavo antrokės ir trečiokės. Prisiminus praeitus metus, kai itin gausiai buvo dalyvauta, norėjosi, kad nebūtų daug žmonių, kad ateitų "tie" žmonės, kurie gali paskaityti savo kūrybos, įlieti savo nuotaikos. Deja, prieš lapkritines kai kurie jautėsi "netinkantys prie elito" ir nėjo...

Tą savaitę koridoriuose nesimatė reklamų, kalendorių, skaičiuojančių iki lapkritinių likusias dienas, ne visi net žinojo, kad penktadienį bus lapkritinės ir kas vadinama šiuo žodžiu. Tik penktadienį foje kabėjo lapas, skelbiantis jog "teplionės" bus rūsyje nuo 17 valandos. Tai jau tradicinė lapkritinių įžanga. Joje gimnazistai sąžiningai sunaudoja visus atneštus didelio formato lapus, suterlioja visus teptukus ir išnaudoja arba sugadina visus dažus. Rezultatas - aplaistytas ir išpterliotas uždangalas, kuriuo apsaugotos salytės grindys, tarp likusių piešėjų žirgliojantys gimnazistai, apžiūrinėjantys kitų "menininkų" keistus, dažniausiai nekonkrečius, ekspresyvius darbus. Piešiniams apdėlioti, apkabinti visi patalpos pasieniai. Kiekvienas galėjo ateiti ir piešti, kas šauna į galvą, nesibaimindamas mokytojo ar kitų pašaipos - juk čia "teplionės"! Nors tikrai buvo ir gražių bei įdomių piešinių. Svarbu veiksmas, o ne rezultatas.

Pernai atrasta nauja patalpa - ketvirto aukšto fojė - labai tiko šių metų renginiui. Visi susėdome ant suolų, prie puslankiu išdėstytų stalų ir laukėme, kas čia vyks. "Spektaklis" buvo vaidinamas čia pat, tarp žiūrovų, prieš jų akis, ir kiekvienas buvo įtrauktas į jį. Žvakės žibėjo ant stalų. Poezija ir modernus šokis nuteikė keistai, o nepaprastumą sustiprino suskambusios taurės, tyloje išdėstytos ant stalų. Ir kas su jomis bus? Daugelio nuostabai, ištraukiami vyno buteliai ir taurės direktoriaus akivaizdoje pripildomos draudžiamo gėrimo... Gimnazistai nediršta ragauti, direktorius atrodo suglumęs, nors kai kas kukliai šelmiškai šypsosi - visuose induose, išskyrus mokytojų, paprasčiausios sultys.

O tada - vėl keista, keturios poros visiems ėmė kažką dalinti su dideliais šaukštais iš stiklainių, gal uogienę? Pasirodo, ne -- jausmus: visi gavo paragauti "meilės", "ilgesio", "vaikystės" ir "džiaugsmo". Kai kurie nuo nenorimų jausmų net slėpėsi po talu, tačiau niekur nepabėgsi -- teko savo porciją suvalgyti kiekvienam. Populiariausia pasirodė besanti "meilė", ir ją greitai visi pasidalino.

Tokia šilta pradžia nuteikė anaipol ne liūdnai ir melancholiškai. Buvo šilta ir jauku. Nors direktorius, kaip visada, bandė pašiepti gimnazistų polinkį į depresiją ir žvakes, be kurių neapsieinama nė viename renginyje, ir deklamavo meilės eilėraščius, gimnazistai nė neatrodė labai liūdni ar juodų minčių kamuojami. Matyt, pačioje pradžioje Dovilės ir Justės nuostabiai sudainuota daina pripildė patalpą melodingos nuotaikos, ir visą vakarą netilo balsai. Skambėjo daugiausia lietuvių liaudies, Vėlinių ar karo dainos, rodos, dainavo visi, kas mokėjo, o priedainius ir nemokantys. Tai daugumą suartino, suvienijo, ir buvo smagu sėdėti ratu, matyti draugus. Labiausiai bendrumo jausmą sukėlė sutartinės, į kurias turėjo įsitraukti visi.

Beklausydami kai kurie nedrąsiai žvilgčiojo į savo užrašų knyguotes, popieriaus lapus, atsineštas knygas... Galbūt ne visi, bet dauguma buvo pasiruošę ką nors pasakyti. Žinoma, niekur nedingo skausmingi, melancholiški ir filosofiniai eilėraščiai. Tačiau juos papildė ir atsverė siurrealistinės Justės eilės, o Audriaus perskaitytas linksmas ir vaikiškas eilėraštis apie mėnesius susilaikė prašymo "daugiau!", ir teko perskaityti visą rudenį. Įprastų lapkritinėse tylos pauzių, kai niekas nedrįsta tarti savo žodžio, rodos, buvo mažai. Kai kuriuos pasisakymus lydėjo komentarai ar mini diskusijos su kaimynais.

Artėjo naktis, o buvo visai linksma. Antrokai savo klasėje virė arbatą ir vos spėjo nešioti, ratu keliavo sparčiai tuštėjančios sausainių dėžės ir stiklainiai su likusia stebuklinga uogiene. Vėliau iš to linksmumo užvirė ilga ir niekaip nenusibaigianti daina "Vai kur buvai, dieduk mano, vai kur buvai dūšia mano?.." - dialogas tarp vaikinų ir merginų, kuris tęsėsi tol, kol visiems nusibodo, ir dauguma neapsikentę pasitraukė.

Galų gale liko nedaug žmonių prie puodeliais, žvakėmis, popieriais apkrautų į krūvą sustumtų stalų, kažkas grojo gitara, kažkas dar kartą gėrė arbatą, kiti aptarinėjo knygas ar šiaip kalbėjosi.

Pamažu visi išsiskirstė, sulaukę atvažiavusių tėvelių, taksi, pasislėpusių klasėse draugų ar seserų... Ne, lapų niekas nedegino. Tas įsimintinas veiksmas, pažymėjęs pirmąsias naujame gimnazijos pastate vykusias lapkritines, liko nepakartotas. Gal ateinančių lapkritinių organizatoriai išdrįs užkurti tikrą ugnį? Nors šiemet daug kas išsinešė mažą liepsnelę, šildančią iš vidaus malonia nuotaika...

Ką sėja žvaigždės?

Viščiukai skaičiuojami rudenį, o žvaigždės - žiemą. Ne vienas moksleivis norėtų pažvelgti į dangaus skliautą per teleskopą, bet dar įdomiau atvykti į tradicinį KTU Gimnazijos organizuojamą turnyrą "Žvaigždžių valanda" ir sužinoti, kad pats ir esi... žvaigždė.

Šiomet jame dalyvavo devyniolika komandų: šeiminkai sulaukė svečių iš Kauno "Rasos", "Aušros" bei Jėzuitų gimnazijų, Trakų ir Šilutės. Pergalės traukos jėga buvo žinios, išradingumas ir greita orientacija. Pirmojo etapo metu kiekvienam dalyviui teko atsakyti į tris vertinimo komisijos klausimus. Jie garsiai perskaitomi ir rodomi grafoprojektoriumi, bet žaidėjas sėdi nusisukęs nugarą į "sergančius" komandos draugus - tad pats turi prisiminti, koks Aidos iš D. Verdžio operos mylimojo vardas ir ką tiria petrologija. Pasirenkami atsakymai siūlė musulmonų maldos namus vadinti kabaretu ir tvirtino, kad S. Daukantas bei D. Mendelejevas turėjo tos pačios markės automobilius, bet gimnazistai paprieštaravo - jie abu į mokslo įstaigas atėjo pėsti. Neutrūko ir staigmenų - nuotraukoje išvydus Noterdamo katedrą teko įvardinti ne jos pavadinimą, bet...metų laiką.

Antrajame etape komandos galėjo tartis ir vyko kapitonų varžytuvės. Čia ypač sekėsi keliaujantiems - juk taip sužinai, kurias figūras skiria bitės, kodėl gandras po Baltramiejaus vaikšto liūdnas ir vienišas, bei kur Lietuvoje išlikusi Kūlgrinda.

Renginio rėmėjų - A. Jankausko, B. Kalvelio bei Savickų šeimos - dovanų visiems užteko, bet labiausiai džiaugėsi Jėzuitų gimnazijos gimnazistai, laimėję turnyrą ir įrodę, kad trečias kartas nemeluoja: pirmąkart per renginio istoriją pavyko nugalėti šeiminkus - KTU Gimnaziją. Jai antrą vietą pelnė komanda optimistišku pavadinimu "Gal atspėjau?", kurią sudarė vienas žmogus: partneris išvakarėse susirgo. Trečiąją pasidalijo svečiai iš Šilutės 1-osios gimnazijos ir šeiminkų komanda "The big brothers".

Finale žaidėjams teko atpažinti augalų sėklas - įrodyti, kad žino, ką pavasarį sės. "Žvaigždžių valanda" - ne tik varžybos, bet, svarbiausia, bendravimas, todėl išgirdus nedrąsius kvietimus į svečius tapo aišku, kad jau pasodinime vieną - gimnazijų bendradarbiavimo - daigą, kad vėl susitiktume ne tik tradiciniame KTU Gimnazijos turnyre, bet ir kituose renginiuose, kurių idėjos pasėtos tą gruodžio popietę...

Karnavalas

Visiems nusibodusius karnavalus¹ su vaidinimais nuspręsta pakeisti Naujametiniu biliardo turnyru. Padėti sutiko biliardo klubas "Tete - A - tete".

Karnavalai gimnazijoje turi ne kokią reputaciją, tad labai bijojome, jog neatsiras norinčių ateiti. Organizatorių džiaugsmui visi bilietai buvo parduoti.

Tik negalvokite, kad šventė buvo skirta tik "biliardistams". Tikrai ne. Žiūrovų taip pat laukė nemaža įdomybių.

Jie galėjo "statyti" saldinius už , jų manymu, daugiausiai šansų laimėti turinti dalyvį. Laimėtojas išsinešė nemažą krepšelį saldinių.

Gimnazistus aplankė Kalėdų senelis ir snieguolė su pilnu maišu dovanų. Gudrūs ir drąsūs gavo dovanėles. Senelis uždavė kelis klausimėlius ir paprašė pašokti Laplandijos šokį. Gaila, kad šokėjų neatsirado.

Visiems vakaro dalyviams buvo išdalintos anketos, kuriose jie rinko: gražiausią žiūrovo kostiumą, įdomiausią žaidėjo kaukę, įspūdingiausią smūgį bei šauniausią žiūrovą. Visų konkursų nugalėtojai buvo apdovanoti saldumynais. Bet tai dar ne viskas.

Šventės metu buvo surengti dar du konkursai. Nors šie turėjo būti skirti žiūrovams, bet dalyviai, išgirdę apie rankų laužimo varžybas, metė lazdas ir atbėgo dalyvauti. Merginos taip pat panorė išbandyti savo jėgas. Konkursas populiarumu drąsiai galėjo varžytis su pačiu biliardo turnyru.

Antrasis konkursas buvo komandinis. Dvi komandos turėjo sukurti vaizdo klipus girdėtai melodijai, bet čia jų laukė staigmena. Vietoj klasikinės arijos viena komanda išgirdo roko melodiją, o kita metalo. Laimėjo tie, kurie nesutriko. Daug juoko buvo tiek žiūrovams, tiek dalyviams. Nugalėtojų laukė didžiulis tortas, bet ir kita komanda neliko nuskriausta.

Ir pagaliau vakaro kulminacija - biliardo turnyro finalas. Dėl nugalėtojo titulo ir puikios taurės varžėsi Antanas Šegžda ir Paulius Lavrukaitis. Žaidėjai buvo verti vienas kito, bet laimėti galėjo tik vienas. Turnyrą laimėjo Paulius.

Mokytojai taip pat nebuvo pamiršti. Jiems buvo paaiškintos biliardo žaidimo taisyklės, bet, deja, norinčių pasivaržyti su gimnazistais šiais metais neatsirado. Tačiau tikėkimės, kad šis renginys taps tradicija ir kitais metais mokytojai neatsiliks nuo moksleivių.

Choras

Gruodžio 17-tos vakaras. Miestas švyti spalvotomis girliandomis, žmonės, nešini dovanomis, skuba gatvėmis. Adventas...

Mažutėje Gertrūdos bažnytelėje vyksta vakarinės mišios. Žmonės nusiteikę nekasdieniškai. Jie žino, kad tuoj bus koncertas.

Kalėdinės giesmės pripildo jaukią bažnyčios erdvę...

Taip prasidėjo mūsų choro (galbūt labiau tikėtų sakyti "choriuko") koncertinė veikla. Buvo sunku pralaužti pirmuosius ledus, bet džiaugsmas, kurį patiri įsikūnydamas giesmėj ir suteikdamas kibirkštį gėrio kitiems, suteikia jėgų naujam darbui.

Choro vadovė: Dovilė Makarevičiūtė (3Genius)

Choristės:

- Justė Mockaitytė (2b)
- Idilė Ramanauskaitė (1a)
- Aurelija Klimantavičiūtė (1b)
- Kristina Jucikaitė (1b)
- Gintarė Vizgaitytė (1a)
- Simona Petrošiūtė (1a)
- Rasa Narkevičiūtė (4a)
- Aistė Katinaitė (4a)
- Rasa Malkevičiūtė (2IBM)
- Ingrida Krasauskaitė (4a)
- Agnė Gainaitė (4a)

GIMNAZIJOS ŽYGEIVIŲ KLUBAS

Pavasarij suėjo septyneri metai, kai GŽK klaidžioja po Lietuvą ir kitus kraštus. Šis didelis gimtadienis buvo atšvęstas balandžio pabaigoje prie ne kartą lankyto Aukštaitijos ežerų. Girgždėjo valčių irklai plaukiant į pirtį kitame ežero krante, skambėjo dainos prie laužo.

Bet ir savaitgaliais žygeiviai užsimesdavo ant pečių arba ant dviračių kuprines ir apsilankydavo Paberžėje, pas tėvą Stanislovą, Aukštaitijos, Dzūkijos ir Kuršių Nerijos nacionaliniuose parkuose, kitose, mažiau pažįstamose, vietovėse.

Keliauti vandeniui taip pat netrūko norinčiųjų - net 24 žmonės birželio viduryje mirko Aukštaitijos ežeryne, kiti baidarėmis plaukiojo po Lietuvos upes ir upeles.

Išsiruosta ir už Lietuvos ribų - keli žygeiviai kopė į kalnus ir vaikščiojo slėniais Altajaus kalnyne, šešetas jaunesniųjų dvi savaites riedėjo akmenimis grįstais keliais, landžiojo po apgriuvusias bažnyčias Karaliaučiuje.

Žiemą keliautojai šventė Naujuosius metus kartu etnografiniame Salų kaime - šoko "Asilą", kaito pirtyje, šnekėjosi apie praėjusius metus.

Gaila, bet šiais metais žygių sumažėjo. Vis mažiau jaunųjų gimnazistų "užsikrečia bastymosi liga". Vienaip ar kitaip, klubas dar nemirė ir jame visada atsiras vietos norintiems pakeliauti.

Krepšinis

2000m. rudenį buvo surengtas krepšinio turnyras "3 prieš 3". Jame dalyvavo 14 komandų. Pirmąją vietą užėmė "Balti arkliai" iš 4a klasės. Po jų išsirikiavo "Bėkai bė" (4b) ir "Monstarzz" (4c).

GKL varžybas "Direktoriaus taurė 2001" organizavo Antanas ir Naglis (4c). Jau antrus metus iš eilės vienuolika komandų buvo suskirstytos į du pogrupius pagal klases: A - trečiokai ir ketvirtokai, B - pirmokai ir antrokai.

Nuo pat pirmųjų GKL varžybų aikštėje užvirė kova. Jau antrą dieną buvo peržengta šimto taškų riba - "Monstarzz" (4c) nugalėjo "Rimtą bajerį" (3 HP) net 109:34. Nuo ketvirtokų stengėsi neatsilikti "Žavūs ir drasūs" (2c), B pogrupyje nugalėję visus varžovus ir rungtynėse su "Lamoz" (1b) pasiekę sezono rezultatyvumo rekordą - 121:37. Antrosios šio pogrupio vietos likimas išsprendė per "Lempos" (IBM) ir "O.R.G.A." (2b) rungtynes, kurias rezultatu 45:42 laimėjo pastarieji.

Tuo tarpu A pogrupio komandų išsidėstymas nebuvo aiškus iki pat paskutinės dvikovos. Didžiausią staigmeną pateikė favoritais vadinti "Balti arkliai" (4a), be vieno savo lyderių, Pauliaus, pralaimėję iki tol varžybose pergales džiaugsmo nepatyrusiems "Žvenguard" (3a). Kaip vėliau paaiškėjo, šis pralaimėjimas ketvirtokams užkirto kelią į atkrintamąsias varžybas. Paskutinę pogrupių varžybų dieną kovėsi dvi stipriausios pogrupio komandos: "Monstarzz" ir "Dėjikai" (4b). Dvikovą nesunkiai laimėjo "Dėjikai" ir užsitikrino pirmąją vietą A pogrupyje.

Komandų rikiuotė pogrupiuose:

A:	B:
1. "Dėjikai" (4b).	1. "Žavūs ir drasūs" (2c).
2. "Monstarzz" (4c).	2. "O.R.G.A." (2b).
3. "Woodpeckers" (3 Genius).	3. "Lempa" (IBM).
4. "Žvenguard" (3a).	4. "Lamoz" (1b).
5. "Balti arkliai" (4a).	5. BC "Papu asai" (1a).
6. "Rimtas bajeris" (3 HP).	

Pirmajame atkrintamųjų varžybų etape dvi stipriausios B pogrupio komandos susitiko su 3 ir 4 vietas A pogrupyje užėmusiomis komandomis:

"Woodpeckers" - "O.R.G.A." 58:51.

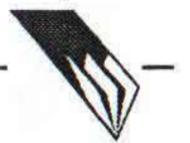
"Žvenguard" - "Žavūs ir drasūs" 43:75.

Pusfinalio barjerą ketvirtokai peržengė be vargo:

"Monstarzz" - "Woodpeckers" 68:49.

"Dėjikai" - "Žavūs ir drasūs" 65:45.

Antrus metus iš eilės prieš finalus buvo surengta "Žvaigždžių diena". Jos metu kauniečių gimnazistų rinktinė nugalėjo komandą, sudarytą iš nekauniečių gimnazistų (73:67), pagal naują sistemą rengtą tritaškių konkursą laimėjo Antanas ir Martynas (4c). Merginų baudų mėtymo konkurse jau trečius metus iš eilės nenugalima buvo Jovita (3a). Pirmą kartą rengtą vaikinų estafetės konkursą laimėjo 4a klasės komanda (Saulius, Gintautas J. ir Gintautas P.), rungtį įveikę per 11,5 s.

Finalo dieną visus kamavo klausimas - ar pavyks "Monstarzz" atsitiesti po pralaimėjimo "Dėjikams" pogrupio varžybose? Didžiulį susidomėjimą varžybomis rodė žiūrovų skaičius - jų buvo pilna tribūna.

Kovoje dėl trečiosios vietos susitiko "Žavūs ir drąsūs" ir "Woodpeckers". Ambicingi, žavūs ir drąsūs antrokai troško jau pirmajame turnyre įrodyti savo galią, tačiau vyresni trečiokai nepaliko jiems jokių vilčių išplėsdami pergalę ir trečiąją vietą rezultatu 71:61. Rezultatyviausi: 3 Genius: Ignas 22 (9/14 2t.); 2c: Vytenis: 24 (11/22 2t.). Finalo įtampa tvyrojo tiek aikštėje, tiek už jos ribų. Varžybas gerbėjų džiaugsmui galingai pradėjo "Monstarzz" - iš pradžių jie laimėjo 10:0. Tačiau "Dėjikai" susikaupė ir rungtynių svarstyklės gražino į pusiausvyrą. Vyko atkakli kova, bet 4b po truputį didino persvarą. 4b klasės žaidėjas Urtis, gavęs dvi technines pražangas už ginčus su arbitru, buvo pašalintas iš aikštės. Tačiau "Mostarzz" tuo nesugebėjo pasinaudoti. Aidint sirenai jų lyderio Antano pataikytas tritaškis jau nieko nebelėmė... GKL "Direktoriaus taurę 200" laimėjo "Dėjikai" (4b, kapitonas Evaldas Veida). Finalo rezultatas 69:61. Rezultatyviausi: 4b: Evaldas 37 (16/25 2t., 1/1 3t.); 4c: Antanas 37 (9/18 2t., 7/11 1t.), Naglis 13 (3/7 2t, 4/4 1t.).

Šiek tiek GKL statistikos:

Rezultatyviausias žaidėjas - Antanas Šegžda (4c), vid. 35,71 taško.

Taikliausias dvitaškių metikas - Saulius Baltrušaitis (4a), 62,2 % (28/45).

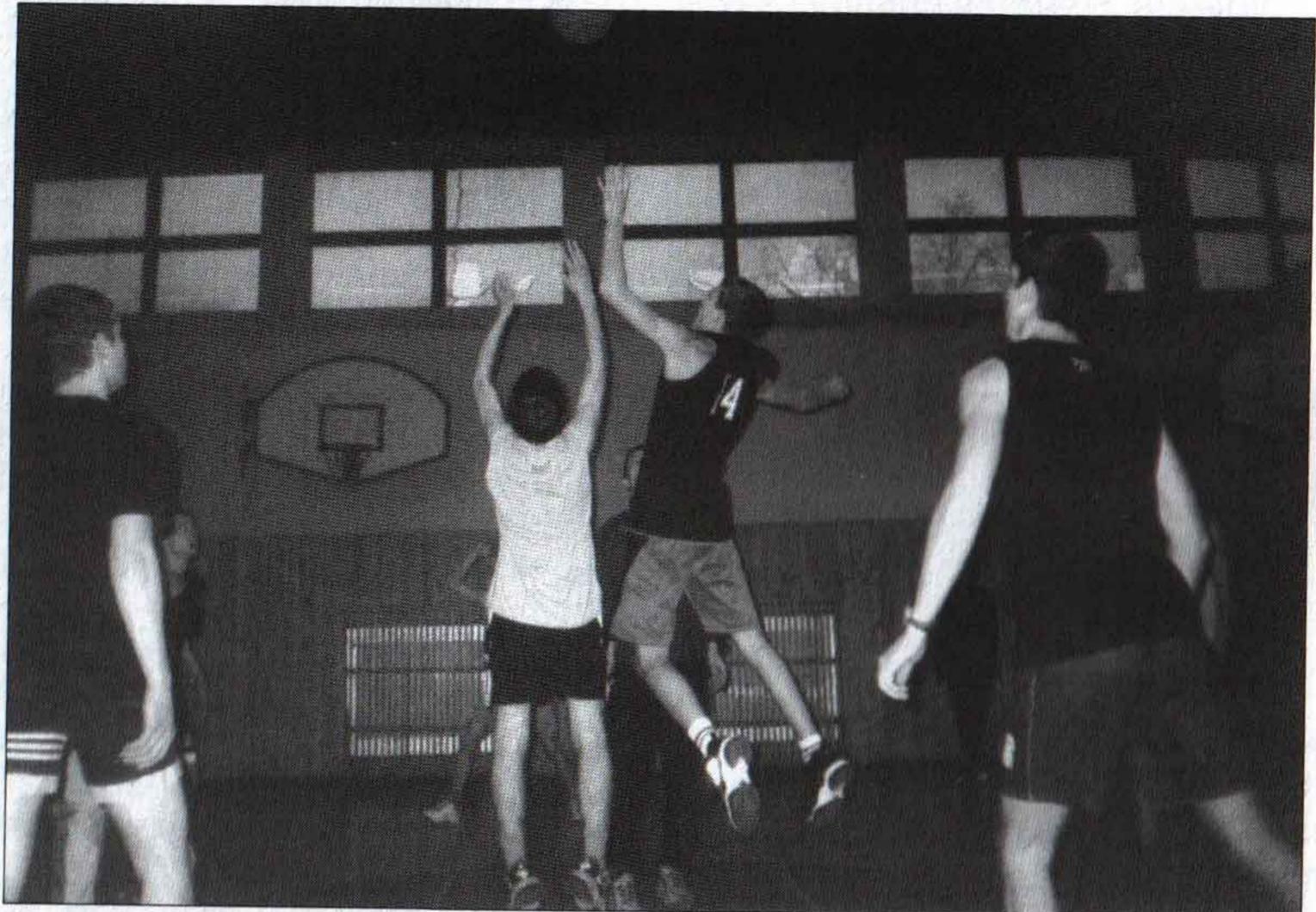
Taikliausias tritaškių metikas - Narūnas Vaškevičius (3HP), 53,3 % (8/15).

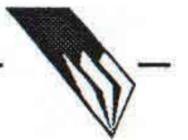
Taikliausias baudų metikas - Antanas Šegžda 72,2 % (26/36).

KTU Gimnazijos krepšinio rinktinė sužaidė keletą draugiškų varžybų. Ji 79:69 nugalėjo 2000m. GKL čempionus "Brolius ligonius" (buvusi 4c), 98:88 "Varpo" gimnazijos ir 96:95 "Aušros" gimnazijos komandas. Gimnazijos rinktinėi atstovavo: Evaldas Veida (4b), Antanas Šegžda (4c), Saulius Baltrušaitis (4a), Paulius Lavrukaitis (4a), Vytenis Sidlauskas (2c), Naglis Jonuška (4c), Marius Dobilas (2c), Gintautas Jankauskas (4a), Gintautas Pavalkis (4a), Ignas Oertelis (3Genius), Andrius Mačiulis (3a), Narūnas Vaškevičius (3HP).

Gimnazijos krepšinio rinktinė

Šimtadienis

Keistas šįmet buvo šimtadienis. Neišgirstas vienas blogas atsiliepimas. Mokytojai bei svečiai sužavėti, o ir gimnazistai savo švente patenkinti.

Renginys pradėtas abiturientams dviem eilėmis įeidami į salę. Rankose jie laikė žiburėlius arba žvakes. Knygos forma išsirikiavę scenoje, kiekvienas iškėlė po klausimą gyvenimui, į kurį netrukus išeis. Pakenčiamai nuskambėjo ir tiek "daug" repetuota daina. Nulipdami nuo scenos, žiburėlius moksleiviai padovanojo mokytojams, simboliškai atsidėkodami už jų rūpestį.

Ir štai atėjo laikas parodyti, ko išmokta. Pirmoji "namų darbus" pristatė 4c klasė. Ji prisiminė vaikystėje skaitytas pasakas. Tiesa, ne visai paprastas, o jau sumodernintas. Jų režisieriui vis netiko aktorių vaidyba: tai per lėtai, tai per liūdnai. Aktoriukai labai stengėsi suvaidinti "Raudonkepuraite", bet galiausiai nusivylė ir nusprendė, kad geriau vaidinti lietuvišką pasaką. Vieną gražiausių lietuviškų pasakų - "Jūratę ir Kastytį". Ją ir suvaidino "cekai". Tik keista buvo Jūratė (dryžuotomis kojineėmis), o ir scenarijus sunkiai atpažįstamas, bet gal jau pamiršome pasakas?

Preciziškai suplanuotą vakarą vis griovė liliputai įsiveržėliai. Šimtadienis - rimtas vakaras, o jie juokina visus savo dainuškėmis. Per pirmąjį pasirodymą jie - metalistai, įsiveržę antrą kartą jie jau arijas gieda. Pradžioje su kepurėmis, po to jau su perukais... Kaip jie tik nesivaipė!!! O kaip visi juokėsi...

Kai liliputai nusikraustė nuo scenos, į salę įriedėjo laiko traukinys, išsiveždamas vaikystės pasakas, bet atveždamas jaunystės svajones su nuostabiu 4a klasės šokiu. Pasibaigus šokiui užgeso visos šviesos (bent jau turėjo užgesti, tačiau kol visi susiprato užpūsti žvakes...) primindamos apie laukiančią paslaptinę ateitį...

4b klasė vaidino suaugusio žmogaus gyvenimą. Spektaklis buvo pripažintas originaliausiu. Vaidinimą sudarė šešios dalys: rytas, darbas, šokiai, meilė, mirtis ir pabaiga. Prieš kiekvieną dalį skambėdavo ištraukos iš kūrinių apibūdinamos kitą veiksmą. Kiekvienai daliai buvo parinkta ir tinkama muzika, nes spektaklis buvo be žodžių. Porai sekundžių užsidegdavo šviesa, apšviesdama įvairiomis pozomis stovinčius, juokingiausias grimasas nutaisiusius aktorius (vaidino šeši gimnazistai), ir vėl sekundę visiška tamsa. Ryte žmogeliukai norėjo miego. Darbe nuobodžiavo, pasirašinėjo naudingas sutartis ir pyko ant telefonų. Diskotekoje šoko visi vienodai. O mylėjosi visi skirtingai. Priešpaskutiniame veiksmo visi po vieną numirė. Likę gyvi nepaprastai gedėjo, o paskutinis net nusišovė. Svarbus spektaklyje buvo ir paskutinis veiksmas. Aktoriai atsisuko nugaromis į žiūrovus ir, užsidegus šviesai, publika perskaitė ant nugarų užrašytą žodį - "banalu".

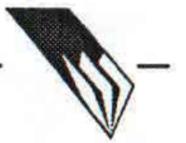
Įspūdinga buvo trečiųjų choreografinė kompozicija bei ironiška drama "Kareivis ir septynios seselės". Dramos metu viena seselė pamiršo žodžius, bet taip niekas ir nesuprato, ar taip turėjo būti, ar ne.

Abiturientus pasveikino direktorius ir tėveliai. Vakaro metu buvo įteiktos Vasario 16 - osios bei paskatinamosios premijos. Direktorius padovanojo taurę "Direktoriaus krepšinio turnyro" nugalėtojams - 4b klasei. Na ir, žinoma, šokiai. O šoko visi: mokytojai, mokiniai, tėveliai. Ir visi šypsojosi.

Dar ilgai gimnazija prisimins šį šimtadienį...

Gabrielė Savickaitė , 3Genius

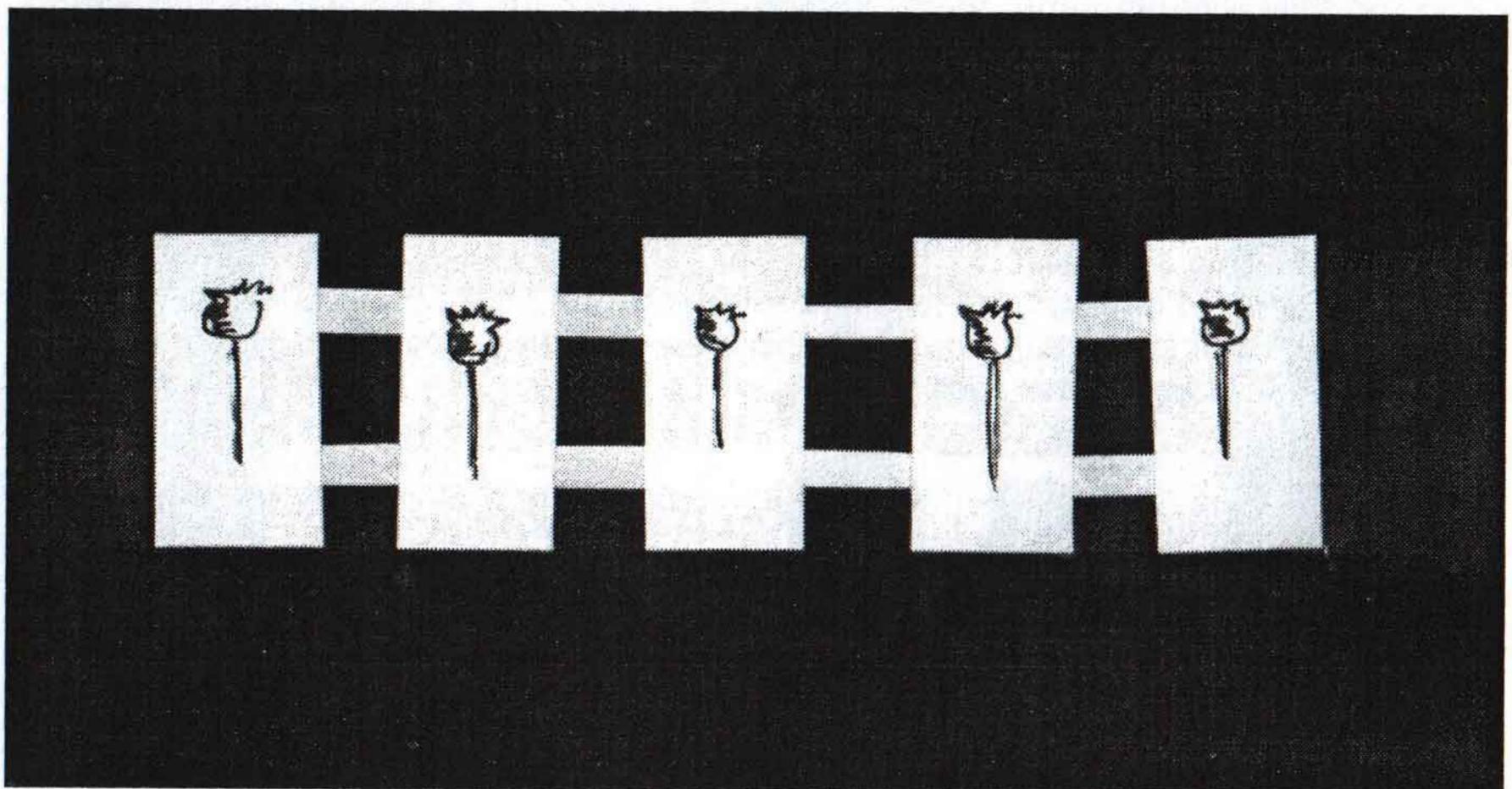
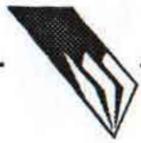

VISMANTĖ PLĖŠTYTĖ, 4B

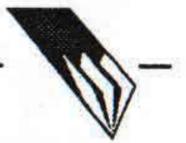
Apie Kalėdas

Tūkstančiais mažų švieselių klajoja Kalėdos. Kvailos tos švieselės, graudu į jas žiūrėti, bet be jų dar gaudžiau. Kodėl jos negali baigti klaidžioti šiame painiame labirinte ir susilieti į vieną liepsną, kuri būtų taip be galo šviesi ir šilta. Jos kažko neranda, bet ko? Neranda kalėdinės muzikos, nes nesiklauso. Nesiklauso tų mažyčių kalėdinių varpelių, kurie groja labai tyliai, nes yra maži. Tad kodėl Dievas nenuliejo vieno didelio kalėdinio varpo vietoj tūkstančio mažų? Juk didelio varpo skambėjimą visi išgirstų. Bet gal tada dingtų Kalėdų paslaptį. Gal ir nereikia didelės liepsnos? Gal pakanka mažytės liepsnelės, kad nebijotum tamsos? Tik kodėl taip retai mes išdrįstame tą liepsnelę sukurti? Per dažnai bandydami sukurti ugnį mes apdegame arba jos nesukuriame, nes kiti mums nepadedą. Taip kartą nusivylęs vis ilgiau mąstai prieš bandydama dar kartą, o kartais tie apmąstymai užsitęsia tiek ilgai, kad ir ugnis išblėsta.

Juk tų mažų kalėdinių ugnelių taip reikia kiekvienam. Juk taip retai leidžiame sau pasišildyti, tegu ir prie tokios mažos liepsnelės. Gerai būtų kalėdinis laužas, bet jo nebus tol, kol taip bijosime apdegti...

Gabrielė Savickaitė , 3Genius

DOVILĖ MAKAREVIČIŪTĖ, 3GENIUS

Vėjas

Skaičiuoja vėjas pavargusius lapus ir siaudžia, griebdamas mus į glėbį. Į šaltą ir aštriai geliantį. Tokia ta vėjo meilė. Jis myli geldamas, myli draskydamas, myli nulauždamas, plėšydamas, bet ir pats persiplėšdamas. Gerbiu vėją. Gal netgi jaučiu prierašumą jam. Gal tai tik įprotis, gal puikiai apsieičiau ir be jo?..

Vėjas dabar rudeninis, jau beveik žiemys, it strėlės geliantis, paliečiantis ploniausias stygas, jas virpinantis. Tačiau einu tolyn priešpriešiais jam ir jaučiu, kad jei jo nebūtų, nebūtų ir to begalinio noro eiti, atsukant veidą adatoms, leidžiant joms smigti į mane, nepaisant skausmo, turint tikslą - kažkur toli - kitapus vėjo.

* * *

Po aklo medžio lapais dar miega šaltas vėjas, *(Dm, G, C, Am)*
Virš miško saulė piešia vaivorykštės vartus,
Ruginę juodą duoną pasidalina dienos,
Virš vasaros laukų jam rudenio dangus. *(Dm, G, C, C7)*

Varinių liepų šauksmas bėga per rugienas,
Ražienos bado kojas raustančios dienos,
O salstelėjęs kvapas nurimusio šieno
Primins, kad paukščiai rudeni rytoj dainuos.

Pr. Tu išeini tenai, kur kvepia rugiapjūtėm *(F, G, C, Am)*
Ir sugrįžti iš Ten, nešinas žvaigždėm
Žinau, žvaigždžių šviesa nustelbs naktinę liūtį,
Bet paryčiais jau rudenio kvepės.

* * *

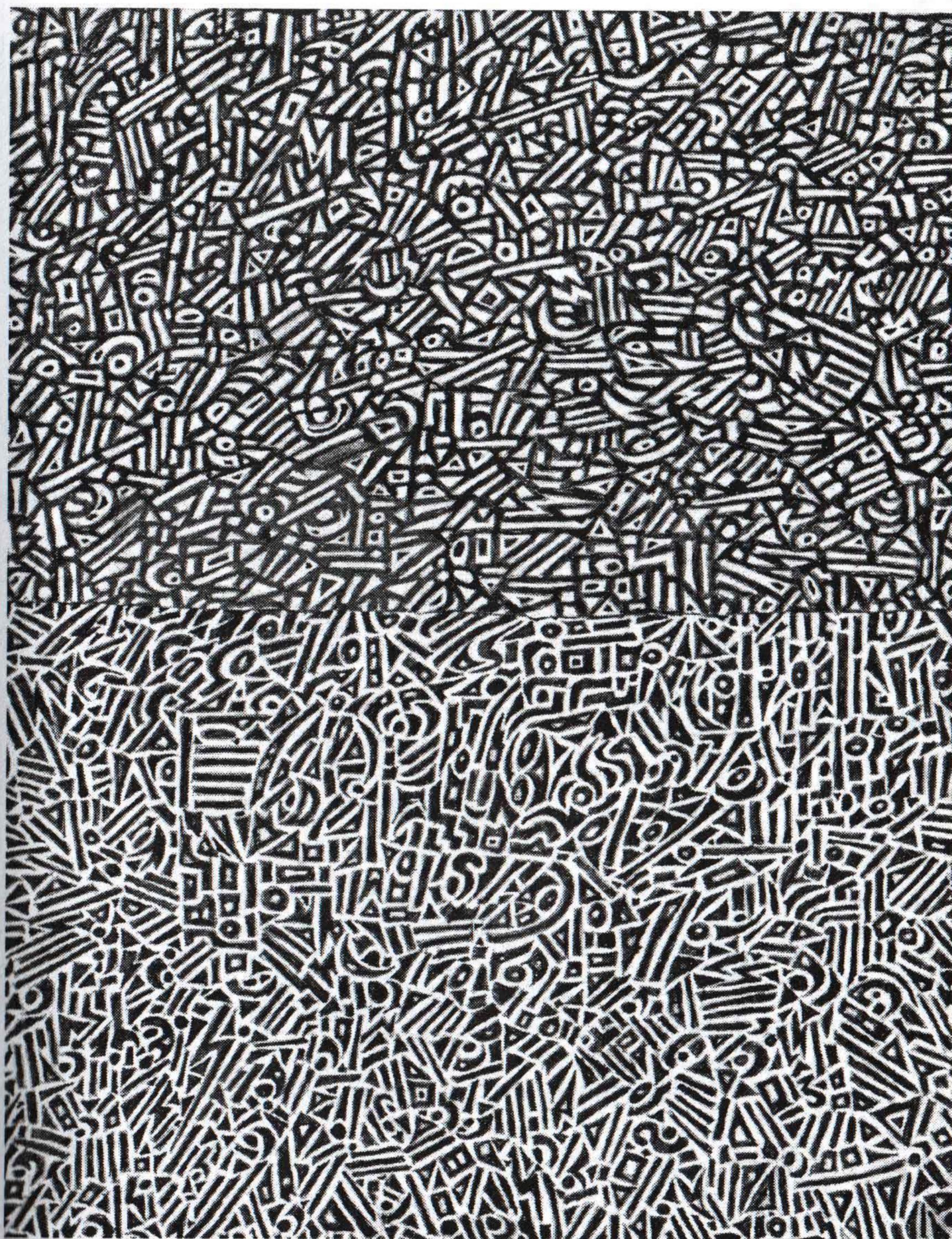
Rausvam gyvenimo sūkury *(C, Am, C, Am)*
Sustoju ir išgirstu, *(F, G, C)*
Kad šaukia, šnibžda, vaitoja *(C, Am, C, Am)*
Šalia manęs tūkstančiai aidų. *(F, G, C, C7)*

Pr. Melsvai pražydušioj šviesoje, po angelo sparnu *(F, C, F, C)*
Septinto rytmečio dainoje tave išgirstu *(F, C, G, C)*
Numesto akmens raudoje, virš lankų,
Alsuojančios žemės maldoje tūkstančiai aidų.

Liūdno pasakos vidury
Sustoju ir įsiklausau.
Gal nori man ką nors pasakyt,
Neišgirstas žmogau?

Giedrė Valutytė, 2b

AKVILĖ DAGILYTĖ, 3GENIUS

Taip reikia

Nepanorai tu -
paleisti
neleisdamas -
žudei
nenorėjau išeiti...
išeidama neleidau -
matyti
nežiūrint nebuvo geriau
ne geriau, ne paprasčiau - -
Taip reikia.

2000 04 06

Pienių žydėjimas
Skleidė kvapą.
Dangišką.

Ryto saulė
Šešėlius
Nudažė.

Pavasario
Grožybių
Diena.

Gatvėje
Katyte -
Parbloškė.

Šventos dienos
Tragiška lemtis
Nekaltai katytei.

2000 04 21

Žvakių liepsnoje
Mintis.
Paskendusī.

Tamsoje vaikščioja
Kūnai.
Pasmerktųjų.

Verkia
Sušalę
Benamiai.

Uždekit
Žvakę.
Dar vieną.

Paskandintai minčiai -
Žvakė.
Kiekvienai.

Paskendusī Mintis turi
Namus.
Liepsnoje.

2000 04 21

Visam savas laikas

neparašyti laiškai
klejoja paukščių takuose
nepasakyti žodžiai
plazdena stogo tarpuose
nuslėptos šypsenos
boluoja širdies kertėje
neprisipažinta meilė
paskendo akių gelmėje

...o geriau viską pasakyti laiku...

2000 09 12

Netikėk manim (kaip aš tavim netikėjau)

Nelauk manęs, kai sniegas žemę dengia
Nelauk manęs, kai vėjas plaukus velia
Nelauk manęs sugrįžtančios atgal
Nelauk - galiu ir be tavęs gyvent

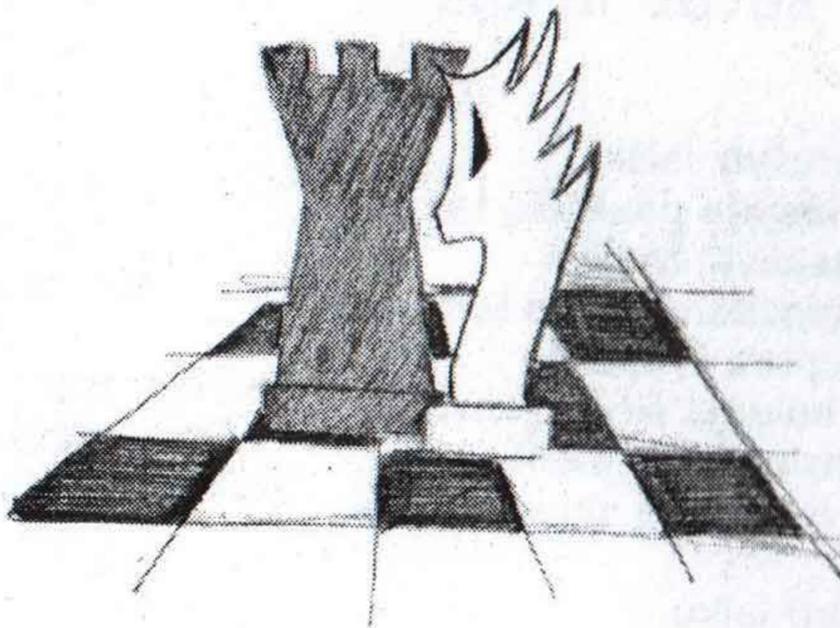
Sustok... palauk... tai melas...

2000 09 15

LAPAIŠ UŽKLOTA ŽEMĖ MINĖJO RUDENĮ. KAŽKUR TOLUMOJE PASIGIRDO GEDULO VARPAI. MIRĖ... PASKUTINĖ MANO VILTIS (O SU JA, RODOS, IR AŠ)... BET KODĖL DIENA, LYG PASITYČIODAMA IŠ MANO SKAUSMO, ŠVYTĖJO ŠILUMA IR DŽIAUGSMU? ATSISTOJAU IR NUĖJAU.

...NAUJO GYVENIMO NAUJAI PRADŽIAI...

2000 10 01

Julius Perednis, 3hp

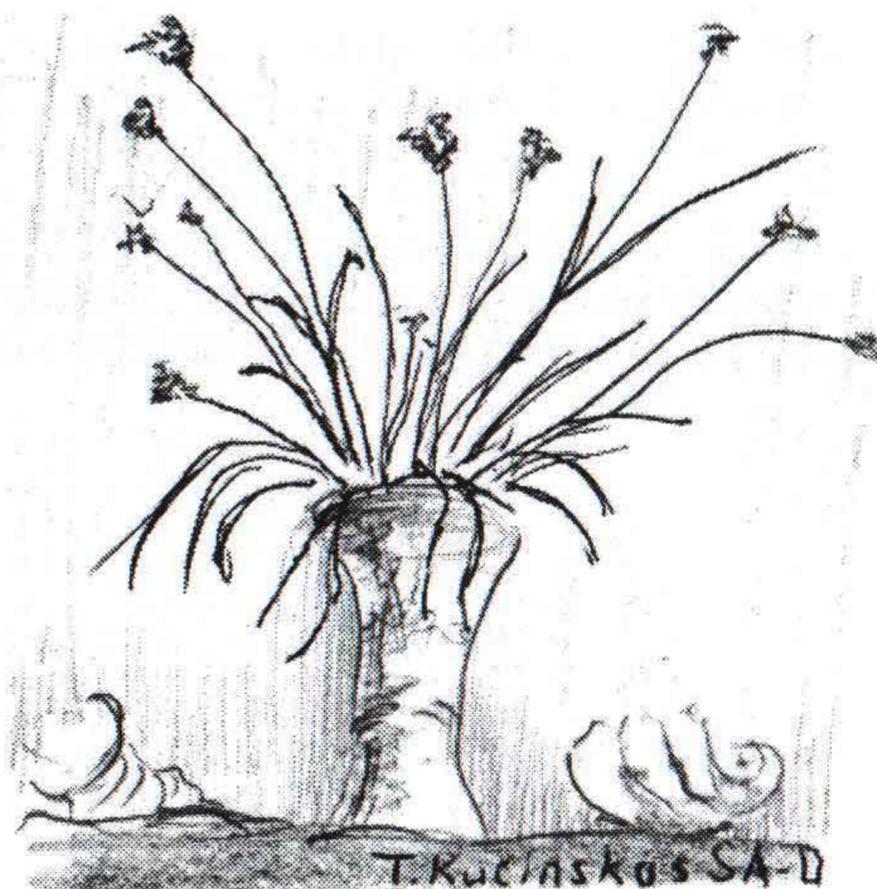
IEVA GEDIMINAITĖ, 2IBM

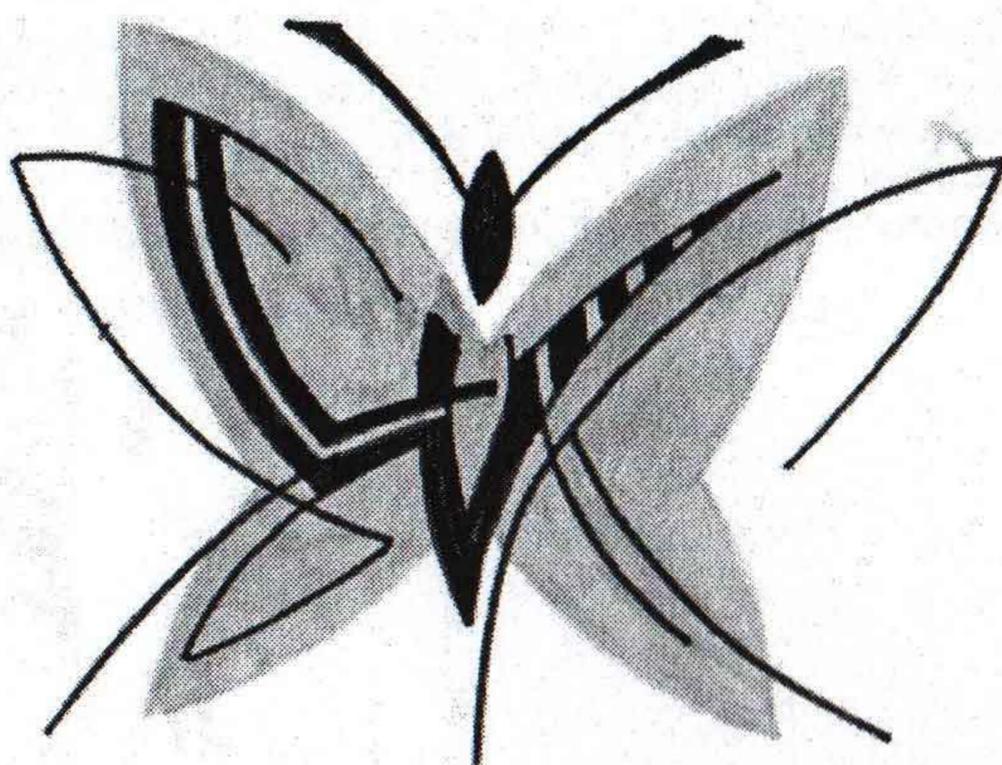
Boružių krūmas

Ankstyvas rugpjūčio rytas. Kapuose tyla ir ramybė. Medžiai ir krūmai čia kitokie negu miške. Vieno kapo kampe auga žalias tankus krūmas, o jame raudonuoja mažos uogų kekės. Prieinu arčiau. Pasirodo, kad tos uogytės ir juodus taškelius turi. Kekėse jų po dvi, tris, kitur ir daugiau. Pasilenkiu atidžiau į jas pažiūrėti. Čia boružės! Niekad nebuvo mačiusi tokios grožybės!.. susimąstau. Atrodo, lyg Dievo karvytės sietų mus, gyvuosius, su mirusiųjų pasauliu ir Visagalio karalyste.

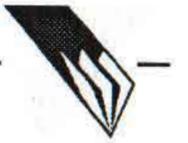
Stebiu krūmo gyventojas iš tolo. Taip, gyventojas. Juk jos čia apsistojo ilgesniam laikui. Boružėms patinka ramybė. Jos niekur neskuba, kiūto sustingusios. Dievo karvytės - tarsi mūsų kūrėjo pasiuntiniai. Norėtusi dar ilgai boružių krūmą stebėti, bet aš nueinu. Pagalvoju - negražu sekti svetimą gyvenimą, gal todėl pati noriu apmąstyti tai, ką regėjau.

Pūsteli vėjelis. Sušlama lapai ir nutyla. Nueidama nešiosi dalelę jų ramybės...

Laura Valantinaitė, 3a

RASA PAULAUSKAITĖ, 1B

I. Naktis

Tyliai tyliai per laukus keliauja naktis, savo apsiaustu apgobdama žemę. Miškas ima skleisti baugius garsus. Pievos, laukai paskęsta baltoje, purioje migloje. Virš ežero pakyla rūkas. Drėgnas, tirštas, gaivus. Kažkur anoje pusėje dar matyti spingsinti švieselė. Suteksta. Sunkiai, tarsi tingėdama, iš po debesų išlenda mėnulis. Pasižiūri žemėn ir vėl gulasi į savo debesų patalą. Sužybsi pirmosios žvaigždės. Ežeras vangiai banguoja. Kažkur visai čia pat šokinėja žuvelės. Viskas taip tyku ir ramu, tik ežero bangelės plauna pakrantės akmenukus. Vėl išlenda mėnulis, nušviečia raibuliuojantį ežerą, mirkteli žvaigždėms ir dingsta tarp debesų. Dangus apsiniaukęs, tik kažkur toli toli mirkčioja Vakarė.

Atrodo, šiam pasauly nemiegu aš viena. Atsisėdu ant tiltelio. Įmerkiu kojas į vandenį. Vanduo šiltas kaip arbata.

Visai netikėtai, lyg netyčia, pasijuntu laiminga...

II. Diena

Saulė pakyla virš ežero. Šiandien jis kiek pasišiaušęs. Tiesiai man į veidą pučia svarbus, bet lengvas vėjelis. Ant bangelių žaidžia saulės zuikučiai. Kažkur nendrose sujunda paukščiai. Štai vienas pakyla ir nuplasnoja.

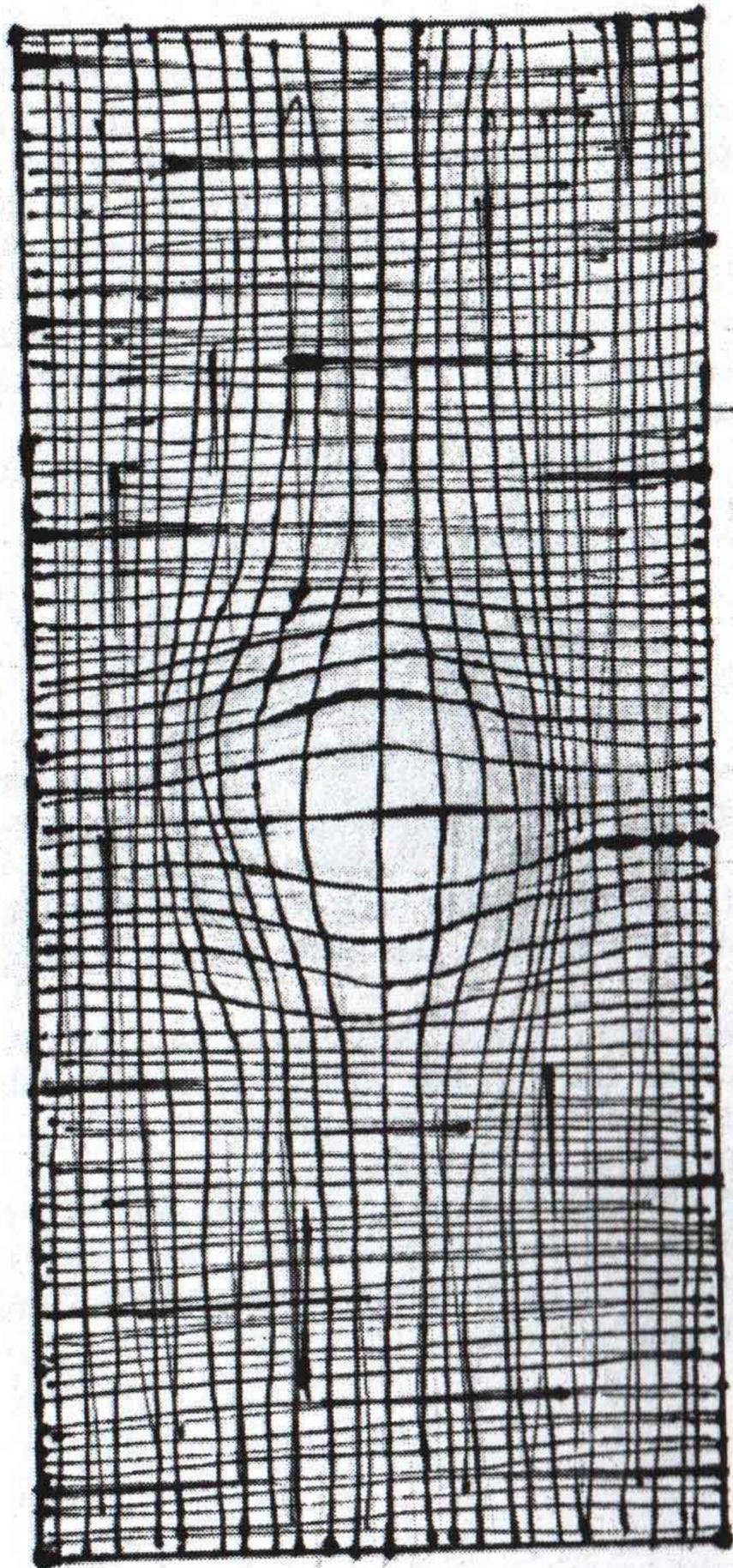
Aš vėl sėdžiu ant tiltelio įmerkusi kojas į vandenį. Galėčiau taip sėdėti ir sėdėti, bet šiandien prie ežero vėsoka. Pakylu eiti. Dar kartą atsisuku į ežerą. "Sudie", - mintyse tariau.

Takelis vingiuoja per pievą. Einu iš lėto, įsiklausydama į pievos, kuri pilna gyvybės, skleidžiamus garsus. Kažkur toli išgirstu vanago klyksmą. Pakeliu akis, įsižiūriu į dangaus mėlynę. Štai jis. Toks laisvas ir nesuvaržomas...

O aš vis einu, ranka braukdama per smilgas...

Papučia švelnus vėjelis. Sulinguoja žolynai, prie žemės palinksta ramunės. Jau girdžiu čiurlenant upelį. Jis visai čia pat. Priėjusi pasilenkiu, rieškučiomis pasemiu vandens, skaidraus lyg ašara. Gurkšteliu...Pajuntu nepaliestos gamtos skonį...Tokį tyrą, gaivų...

Ir suprantu, kad tik čia būsiu laiminga...

Elžbieta Lukenskaitė, 3Genius

LAURA VILKAITYTĖ, 3HP

Atsisveikinimas

Tu nieko nekalbėk,
Kai toli ošia miškai.
Tu geriau patylėk -
Glėby paskutinįkart mane laikai.

Pasidžiaukim, kol galim, kartu -
Laimė taip trumpai tetrunka.
Pabūkime tyloje kartu -
Šiai akimirkai žodžių nereikia.

Neviltis, mirtis ir viltis

Aš brendu basa per rasą
Ir matau žvaigždes.
Imu aš rasą po vieną lašą -
Gal laimę man kuris atneš?..

Pažiūriu vėl į dangų;
Žvaigždėse yra dalis žmogaus!
Kas būtų, jei viskas užgestų?..
Kas ir ką už tai nubaus?!

Dedu aš lašą prie žvaigždės,
Kad ji dar daugiau sužibtų.
Gal tai man kuo nors padės?
Noriu, kad pasauly dalis manęs liktų...

INGRIDA BARZDŽIUKAITĖ, 2IBM

Pabaiga

Nukrenta pirmasis medžio lapas... Tyliai pakuždena vėjelis medžių viršūnėmis. Ruduo. Paskutinis atostogų vakaras, saulutė slepiasi už nuraudusio debesies, po truputį temsta.

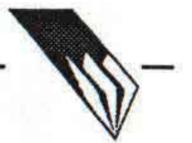
Žvelgiu į tolį ir galvoju: jei atostogos- laisvė, ar neturėtų žmogus mokytis būti laisvas kiekvieną dieną, kiekvieną valandą ir sekundę, kiekvienoje savo mintyje, žodyje ar veiksme. Juk ne aplinkybės, negalia ar nepriteklius žmones varžo, tačiau jie patys save, manydami, jog svarbiau veiksmas ar daiktas nei pulsuojanči širdis ir tyras žvilgsnis.

Stebiu rugpjūčio žvaigždėtą dangų. Žvaigždės blyksi išlįsdamos ir vėl pasislėpdamos už lekiančių debesų. Kelias iki jų atrodo toks tolimas ir ilgas...

Vasara, mirk, tačiau rask jėgų vėl prisikelti.

Martyna Bagdonaitė, 3a

RASA MALKEVIČIŪTĖ, 2IBM

Kaštonų kritimo metas

Ir vėl ruduo. Gelsta, rausta dar visai neseniai buvę žali lapai, krinta sprogstantys kaštonų kamuoliukai. Padangėje krykšdami atsisveikina paukščiai ir išsirikiavę traukia pietų link. Ilgėja naktys, trumpėja dienos, trumpėja ir sijonai, nors tai labiau priklauso nuo mados srovių. Sijono ilgiui didelės įtakos turi merginos apimtys. Laibakojės manekenės laksto įsispraudusios į minisijonėlius, kitom gi belieka tenkintis šiek tiek ilgesniais arba bandyti sulieknėti, kankinant save įvairiomis dietomis ir badavimu. Tai paskutiniu metu Kaune itin išpopuliarėjo. "Inkaro" gamyklos darbuotojų streikas įrodė, kad badavimas atneša visuomenei visokeriopą naudą: streikuotojai atgavo uždirbtus pinigus ir kareiviai bei vaikų namai neliko basi kaip Kauno jaunuolių galvos. Tokių skustagalvių jaunuolių aplink aš vis mažiau bepamatau. Kažin kodėl? Galbūt jie nusprendė tapti metalistais ir užsiaugino kasas, gal sulindo atgal į rūsius, nes jų laikai jau baigėsi, o gal jiems tiesiog nepatogu vaikščioti be kepurės? Galva gi gali peršalti.

Valstybės galva V.Adamkus, anot jo spaudos atstovės jaučiasi gerai, nesloguoja. Kitų valdininkų galvos taip pat neblogai jaučiasi, nors iš kai kurių jų pasisakymų galima tuo ir suabejoti. Iš tokių abejonių po truputį vis auga nepasitikėjimas esama valdžia, auga ir grybai.

Ypač Dzūkijoje. Šie metai buvo labai palankūs grybautojams, mėgstantiems rinkti voveraites. Šių grybų dabar pilni Dzūkijos miškai. Žinoma, pilni jie ir žmonių, renkančių voveraites, baravykus, spanguoles, bruknes ir valdžią.

Rinkimų karštinė jau gerokai įsibėgėjo. Skalbimo miltelių, sauskelnių ir higieninių paketų reklamas iš intarpų populiariausiose televizijos vakaro programose išstūmė agituojuojantys balsuoti už vieną ar kitą partiją vaizdo klipai. Juose valdininkai vairuoja autobusus ir lengvasias mašinas, dirbtinai šypsosi ir mojuoja iš ekrano, lyg atsisveikintų prieš mirtį.

Taip, aplinkinis pasaulis pilnas mirties. Ir taip yra ne todėl, kad kasdien krinta žmonių pilni lėktuvai ar skęsta povandeniniai laivai, iš skausmo raičiojasi savo galimybių neapskaičiavęs badautojas, ar sąžinės kirminėlis, viešai meluodamas, marina politikas. Tiesiog dabar yra ruduo, išskrendančių paukščių, tyliai užmiegančių uodų, gelstančių lapų ir krintančių kaštonų metas...

JURGITA STANKEVIČIŪTĖ, 2B

Vasara

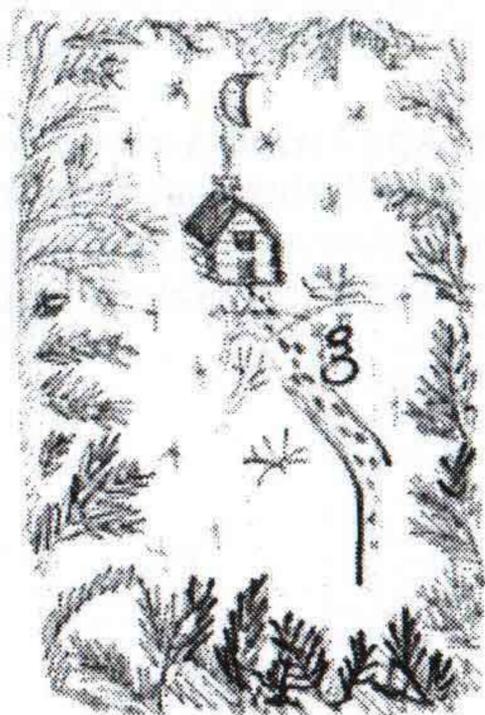
Vasara... Vasara... Kas gi gali būti maloniau už ją?!

Apie šventą Joną - pats žolės sodrumas, pačios geriausios rasos, galbūt todėl tuo vardu pavadinta ir gražiausia trumpiausios nakties šventė. Tuo metu didžiausias sujudimas. Argi miegosi tokią naktį, kai papartis žydi ir galbūt tavo laimė čia į rankas rieda?

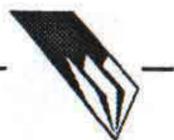
Po trumpiausios metų nakties, nužvangėjus dalgiams, baigiasi didysis žydėjimas. Žemė brandina vaisių ir atiduoda jį žmogui. Eidamas pro rugių lauką gali pasitrinti delnuose saują naujojo derliaus grūdų.

Rodos, pagal kalendorių dar vasara, o rytais rasos daug šaltesnės, nei įprasta. Nakties dangus tarytum paaukštėja, kad krintančios žvaigždės spėtų išginti mūsų slaptus troškimus. Krinta žvaigždės! Ir soduose - lyg joms atsiliepdami busi primokę obuoliai. Žemė peržydėjo, atsidžiaugė ir vėl ateina branda.

Ateina ruduo... Rugsėjis... Mokyklinis skambutis vėl kviečia į klases...

Rasa Šmioltaitė, 3hp

Renata Narbutaitė, 2IBM

VLADAS URBONAS, 3GENIUS

Filosofijos praktinis pritaikymas:

jei nori paragauti sniego,
nelauk, kol jis ištirps.

Pirmas

Baltijos kopos ištęstos ilgai,
Marių spindis auksinis;
Primena man pagonybę labai
Laikrodžio raštas kaltinis.

Kopos vilioja smiltelių gausa,
Kalnapušės auga gracingai;
Čirškauja pauščiai linksmi,
Kviečiasi jūra vylingai.

Nors pirmąkart čia esu,
Bet traukia svaja begalinė;
Sklaidos nuo žemės geltona vėsa,
Išnyra iš marių aušrinė karšta.

Antras

Baltijos balos šėlsmas laukinis
Šaukė artyn tarsi griausmas ledinis
Leidos prie žemės šaltis pūkinis,
Žvelgė nuo skliauto pašvaitė žarijų.

Skrodėme tamsą lyg bangą žuvis,
Klykėm barstydami smėlio pusnis,
Šokom iš džiaugsmo bangos vandeny,
Plojom mes rankom vilties pagauti.

Skrido alėjom ristūnai balti,
Klydo iš kelio ir nardė toly,
Plaukėme tyliai šalia ir abu
Jautėme dundesį savo širdžių.

Baigėsi erdvės klajonių šaunių,
Teko stabdyt mūsų žirgus prie durų tamsių,
Pykom ant laiko tarp sienų vėsių,
Norėjosi vis dar pabūti kartu.

Trečias

nuo Kuršių marių
kopų žvitrėjimo,
saulės lūžio
aklo stebėjimo,
jūros kranto
šalto lytėjimo,
sielos verksmo
beprasmių kentėjimo;

nuo valios troškulio
instinktyvaus ieškojimo,
mirties supratimo
prasmingo jutimo,
draugų poreikio
akivaizdaus pastebėjimo;

iki negailestingo laiko
ryškaus įteigimo.

Ketvirtas

Garuoja krisdamos snaigės,
veržias į mėlį,
krentu aš žemyn
ir skersai,
bet juokias akmuo.

Vilnija plasnodamos dienos,
tarp pastato sienų baltų
kenčiu aš ilgai
ir suspėju.

Taškas.
Ir vėl.

Skamba
ir liepia, ir kviečia
šaukt ant palangių savų;
dūdena kaukšėdamos sienos.

Granitas gražus,
atsparus
ir šiurkštus,
kad vengia gėlių;
Plasnoja mozaika gelmių.

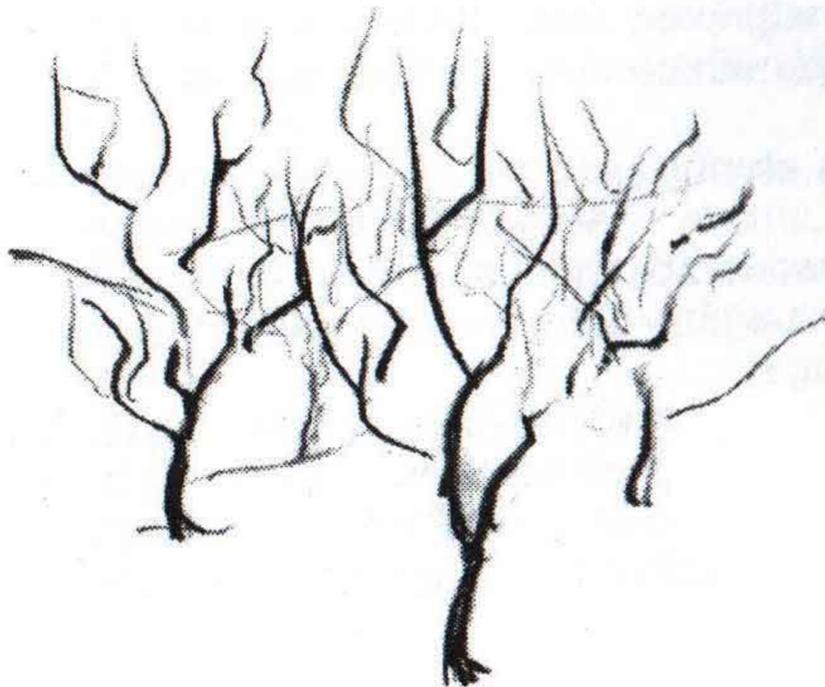
Penktas, apie laiko baimę

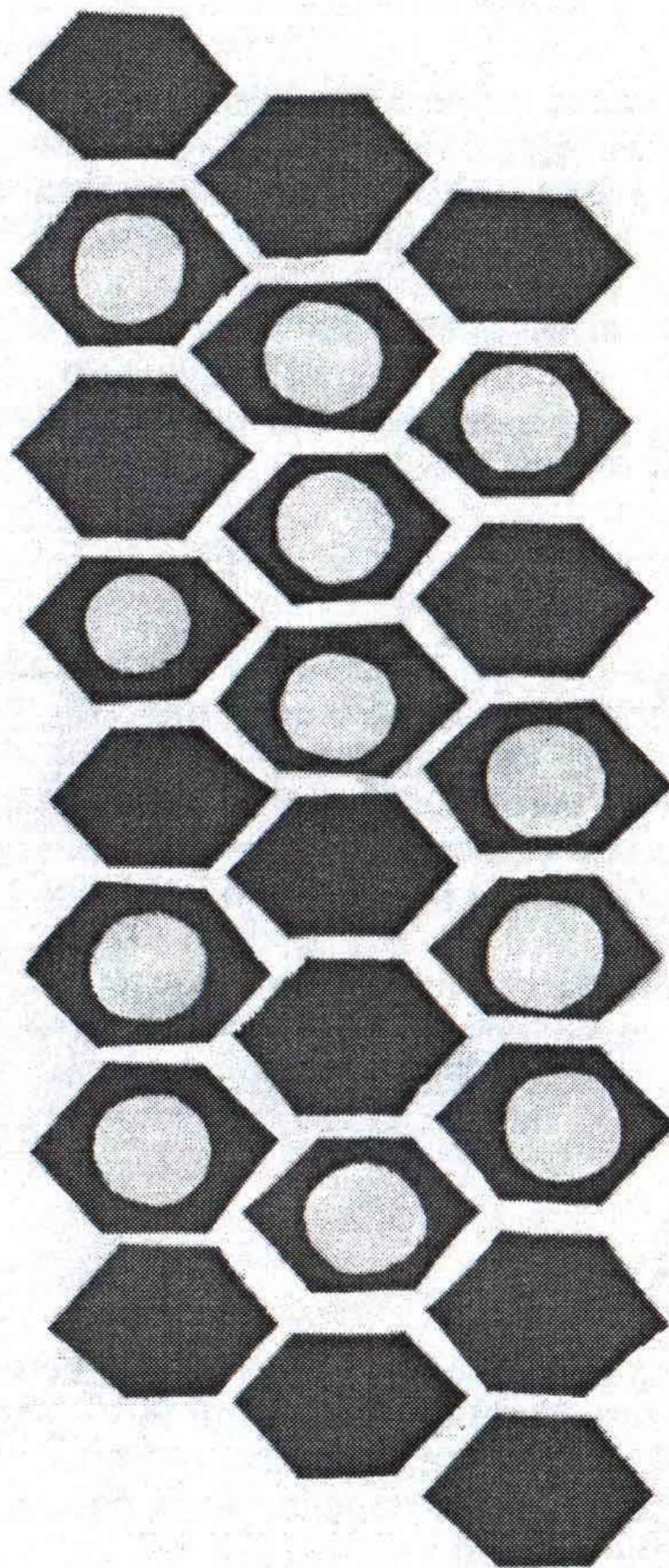
Prabils kvatodamos
dienos,
kad paistome saujas niekų.

Juoksis krisdamos
žvaigždės,
kol negerbiam nuotaikų jų.

Nors kyla putodamas
juokas,
nelaistykim jo ant grindų.

Juk tegu dyla
mėnuo;
išmokim nepaisyti to.

Elžbieta Lukenskaitė, 3Genius

EGLĖ JANČIAUSKAITĖ, 1B

Laiškai į niekur

Mano kambary yra toks senas ir užmirštas stalčius. Jis beveik nematomas ir turbūt beveik visi yra apie jį pamiršę, nes net ir mama, valydama dulkes, jo jau niekada nebenuvalo. Tas stalčius - tarsi pašto dėželė, tarsi namai niekada neišsiųstų laiškų. Jau nebeatmenu, kada ir kodėl ten papuolė pirmasis, kurį nugrūdau taip toli, kad ir pati jo nerasčiau. Turbūt ir nereikia, nes jau neatmenu, kodėl aš jį parašiau. Tik žinau, kad nuo tada ant ko nors labai supykus ar sutikus žmogų, kurio gyvenime daugiau taip ir nematydavau, arba jeigu likdavo taip niekad ir neištartų žodžių, pradėjau rašyti laiškus. Ir ant visų jų vokų buvo tik vienas ir tas pats adresas - "Senas stalčius kambario kampe".

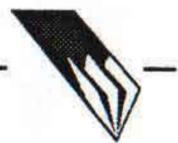
Laikas

Vakar buvo viena iš tų dienų, kai laiko turėjau tiek, kad nė nežinojau, ką su juo veikti (o gal ir būčiau žinojus, paprasčiausiai nenorėjau). Vaikščiojau užgrūstom, dusliom gatvėm ir stebėjau, kaip pro mane visai paprastai slenka tas brangusis laikas. Nuolat nugirsdavau autobusų stotelėse lūkuriuojančius, trypančius ar šiaip kažkur lekiančius ir besiskundžiančius žmones - "Šitaip neturiu laiko", "Ak, man šitaip trūksta laiko". Nesusilaikiau ir prie vieno ypač dėl laiko nusiminusio žmogaus stabtelėjau ir pasiūliau:

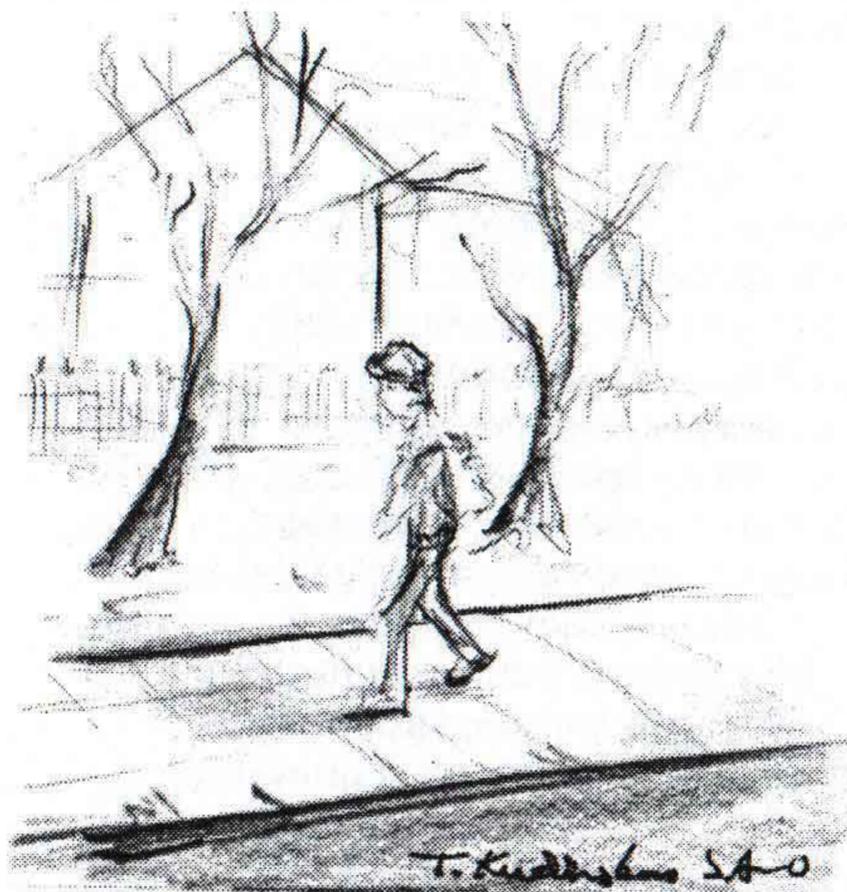
- Atsiprašau, aš nugirdau, kad Jums trūksta laiko. Matot, šiandien aš jo turiu labai daug ir galėčiau Jums jo paskolinti. Nesirūpinkite, galėsit atiduoti vėliau, kai jo pritrūks man.
- Tačiau žmogus tikrai nervingai šyptelėjo ir atšovė:
- Atleiskit, aš skubu - išties neturiu laiko.

Oro pilys

Per visą tą laiką, pripildytą žodžių bereikšmių,
 Veiksmų, kurie žeidė, bet irgi buvo beprasmingi,
 Mes turėjome šį tą, kas buvo tik mūsų,
 Šį tą, ko pasauly daugiau nieks neturėjo,
 Ir nieks negalėjo atimti, nes tai
 Pranykdavo vos prisilietus kitiems.
 Kai mano žvilgsnis pagaudavo tavąjį,
 Arba tavasis maną, stebuklingai viskas išnykdavo.
 Iškildavo oro pilis, kurios viduje likdavom tik mes.
 Čia, mūsų oro pilyje,
 Nebuvo žmonių, nebuvo laiko, nebuvo ir žodžių,

Nes jų nereikėjo. Pakako tik įžvelgt save
Viens kito akyse, pakako žvilgsnio, kuris
Galbūt net ir nesakė nieko, tik į tave žiūrėjo,
Tik ieškojo to akių švytėjimo, kuris daugiau neegzistavo niekur,
Išskyrus šias keistas pilis iš nieko.
Bet pakakdavo vieno žodžio, tik vieno,
Nežinia iš kur atsiradusio ir skirto vienam iš mūsų,
Iš to kito pasaulio... Jis nuskambėdavo kaip šūvis,
Po kurio abu apsidairę pastebėdavom,
Kad neliko mūsų pilies, kad vėl pradeda tiksėti laikrodžiai,
Kad aplink mus stoviniuoja daugybė žmonių,
Ir vėl taip žemiškai prireikdavo žodžių...

Martyna Bagdonaitė, 3hp

JUSTINA ANDRIUŠKEVIČIŪTĖ, 4B

“Vizos”

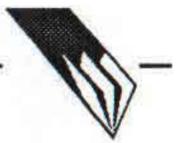
1.

-Rūkyto ešerio šermenys-

vėl esi alkanas lyg
sprunkantys žarijų driežiukai
tarpupirščiuos
sirenos balsas užželia
ieškančių rankų koralais
perrėžk ešerio odą
musulmonišką moters skarą
dovanodamas antrankius
iš akmens amžiaus kapaviečių
peiliais šakutėm žeberklais
užspausk paparacišką akį
esame paskutiniame kadre
nutraukę skiemenų sankabas
prakaito karoliukų dantiraštis
kūnų žinutė žvalgui
liko tik paso duomenys
- žvynų ir pelekų sauja -
šitaip patikimai saugomi liudininkai

2.

muitinės šunys yra nusišėrę
žaisliniai liūtai
nuo uodžiamo oro virpėjimo rangosi
nuorūkų kirmėlės
tylėk dar akimirką
kontrabandą saugiai nuvežus
erdvėj išsikirtus duris svarbu
nepamiršti kur rankena
sraigčių kiautų išpardavime
devyngalvės sausgyslių virvės
yra laisvės judėti iliuzija
nėrinukuos daugėjant mazgų
atsimenu tavo vyzdžiuose

knibždančias skruzdėles
smulkių kojyčių kutenimą
daiktus turėjusius laimę atnešt
seniai lyg balastą išmečiau
per patį lietaus žiovulį
Ryga yra užkietėjęs kišenvagis
raukšlėtų smegenų vizų
jei sugautų čia
melsčiaus
Jude Iskarijote pirmas perėjęs sieną
atsimeni
kasmet tėviškėj
nukryžiuodavom plastmasinę gėlę

3.

ties savęs turiu
kiek karklas
iš kurio raganai padarys šluotą
saugok mane restauratoriau
kaip driežas uodegą
moliniai Ievos rūbeliai
apaugo svogūnų lukštais
rastum tik pirštų antspaudus
neįskaitomus vandens ženklus
triskart siuvaus
juodos katės uniformą
neatsitiko nieko
tik vakar
fejerverkai išdaužė angelų vitriną
taip mano vėlė pametė pomirtinį
gyvenimą

4.

stiebiuos į tave ir mažėju
lyg burių bareljefas
nakties asfalte
mus išskiria molekulių šauktiniai
trumpose oro kraujagyslėse
šiugždančios bažnytinės vėliavos
yra įmirkę jachtų apsiaustai

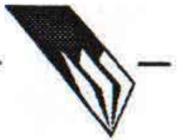
sūrymas teka į plaukus
 atskylu nuo tavęs lyg lukštas
 agoros ištrėmė mūsų luotą
 patiltės šamanams
 už auką
 skęstu akies akivare
 per patį nesamo triukšmą
 girdžiu kaip brastoje
 - labai tyliai -
 bėgdami akmenys
 mūsų vardus skanduoja

5.

žuvų dvasios pakilo
 nuo atsarginių žaidėjų suoloelio
 dabar tik žvynų krūvelės žvilga
 lyg žiedlapiai stiklas
 fakyras juo šokinėja
 sakdami kad neskauda
 kai žvilgsnis tavo nupjovė
 odos sandalus
 bet raskim
 dvigubą kriauklę
 tuos Siamo dvynius prieš operaciją
 kai jūra bangų inkarais
 perrėš kaulinius delnus ir
 mūsų vardą dvejetainėj sistemoj
 išmes žuvėdrų piratams
 lakam gyžtantį vakarą
 kiekvienas iš savo lėkštelės
 lyg vagys
 per petį žvilgčiojam - jau potvynis
 kyla
 išmes gal jūreivio butely
 instrukciją -
 kaip išrasti kljus

6.

tebūna Alacho valia
 demokratija

ir tu mano gyvenime
turi balso teisę

ant Budos delno
vysta žibuoklė
liberum veto

saulėgrįžai

7.

einu gervuogiauti
ant kojų - spygliuotos vielos spiralinės

ir paukščiai
meduotomis plunksnomis
sukimba sparnais
iki kraujo

ir krenta barbarų kūnais
į gaudžiančią dumblo gerklę
tarp pirštų sutrintos uogos
sustings žiemos tarpdantyje

moneta atsivertė herbu
rainos žebenkštis
žaltvykslė
mus stebi

kol gervės
užsikapoja snapais
iki meilės

8.

akmeninės žuvys su manimi
nebesikalba
uždusintos choralo
beldžiu į tavo balsą
pagoniškų dūmų klostes
virš ežero
įkalinai kryžiuje saulę suskaldai

keturstiebio dangaus burlaivio
 pavojaus signalą
 jau nušokau nuo denio
 šliaužiau gilyn į žolę į persmauktą
 skruzdę
 labiau nei požemiuos šulinio akis
 išsigandusi
 tik tavo balsas
 ant ašies besisukdamas
 mane užkalba
 pelekų dialektu
 lyg įstatymo lentelės
 inkluzas
 prakeikiantis neišdrįsusią
 liesti tave giliau
 pajusti -
 kad ne perukas
 - ėriuko kailis -
 po kojomis

9.

judesį sutiki
 Sakuri

tai ne stichija
 ne žemės drebėjimas
 tik kruptelėjęs
 vyšnios medis
 šokėja
 tau ant peties nutūpęs
 eilėraštis
 gražus nes
 negyvas
 žiedlapis

nubaidyk

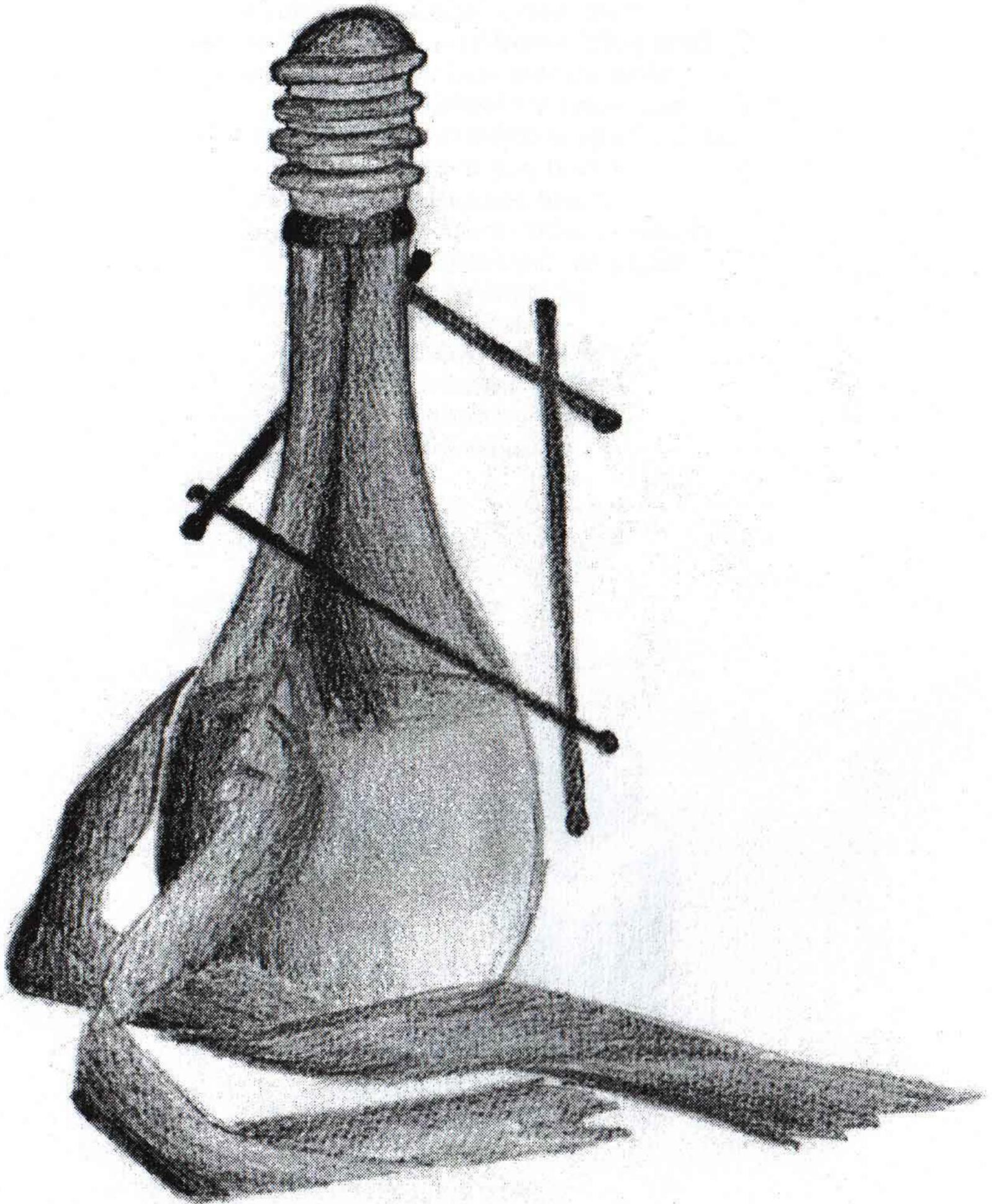
10.

perbristos upės atiteka
 sėlinančių eunuchų pėdsakais
 delno linijų vieškeliu

traukiamės atbuli
per plikšalą
juodas abito virpėjimas
lyg brakonieriaus tinklas
tavo delno šešėlis
tarsi būtum ne šios sistemos
siela atskyla nuo kūno
o tu nuo sielos vis labiau toldamas
renki ažūrinės balerinos duženas
ir basi eunuchai
mane apsupa
ritualinių ledo kirvukų elipse
neapginsi čiobrelių kvapu
ar mantra
- ak -
dar liko aistros
- mūsų kraujo -
uodui vienam
atsigerti

Renata Narbutaite, 21BM

TADAS JURGUTIS, 4B

Pasaulio pabaiga

Nelegali alaus puta nubėgo mano smakru...
Paskendęs dūmuos draugas sėdi gretimais
Sunku dabar man susivokti realybėj,
Nes trimestras juk baigės neseniai.

Prisiminiau aš Ievą ir Adomą.
Ir tyliai žvelgdamas į jaunimėlį,
Dėžes regėjau nuskabytų obuolių,
Kuriuos nuolat mylėjos kirminai.

Šnipai pasąmonės man atsiuntė žinutę:
"Pasaulio pabaigos neprognozuojam,
Nes tryliktam sapne redaktorius koduoja..."
Visiems dar laiko liko užkąst.

Bendrabutis, 2001 01

Mūsų daug ir mes Jėga

Pavasario vakaras. "Casio" nedrąsiai du kartus pypteli, skelbdamas dešimtos valandos pradžia. Einu miesto centre esančio parko pakraščiu. Ilgas asfaltuotas pėsčiųjų takas. Pulsuojančiai rami pilnatis sulėtina mano žingsnius. Tai vienas iš tokių vakarų, kai tiesiog nesinori grįžti į daugiabutį. Esant tokioms sąlygoms protas pradeda instinktyviai ieškoti sąsajų su gamta ir bergždžiai bando nuspėti jos harmonijos paslaptis... Nors oras ir labai maloniai nuteikia širdį, tačiau žmonių aplinkui nematyti. Atmosferoje tvyro visuomenės baimė.

Staiga pastebiu penkis artėjančius siluetus maždaug už pusės kilometrų nuo manęs. Jiems artėjant vaizdas po truputį ryškėja. Pradedu spėlioti einančiųjų išvaizdą ir formas, tačiau nekaip sekasi, nestuo momentu mėnulį užstoja dideli debesys. Prisiminiau Švediją. Stokholmo pačios nuošaliausios gatvės kiekvienas kvadratinis metras yra kuo puikiausiai apšviestas ir vidury nakties jomis nuolat kursuoja jaunos porėlės... Grįžtu mintimis į realybę. Pagalvojau, kad vienintelis elektros šviestuvai išsklaidytų visas mano spėliones ir aš toliau galėčiau džiaugtis vakariniu pasivaikščiojimu. Mėnulis vėl nušvinta ir staiga mano akis trumpam apakina šviesa, kuri atsispindi nuo artėjančių galvų. Nors ir akinamas mėnulio šviesos aš įžvelgiau, kad kiekvienas stebimas individas yra atskira Individualybė. Štai ant vieno krūtinės pamačiau užrašą "AIDS". Ne... Vis dėlto ten užrašyta "ADIDAS". Kitas puikuoju "NIKE" treningu. Likusieji trys nepasižymi originalumu, tačiau visus juos vienija bendri aksesuarai: sportiniai batukai, kepuraitės nuo mėnulio, išraiškinga

veido mimika ir kita. Treningas - sportuojančių žmonių rūbas, tačiau artėjančios Individualybės tikrai neatrodo sportiškai nusiteikusias. Sakoma, kad sveikame kūne - sveika siela. Į mane reikarnavęs šio posakio autorius, pasitaisyty išstardamas: "Kuo "sportiškesnis" kūnas, tuo mažiau auga plaukai ant galvos".

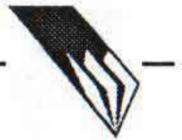
Penketas jau buvo aiškiai matyti, nes atstumas tarp jų ir manęs dabar vos 200 metrų.

Mintimis vėl nuklydau į užsienį. Mano draugui Džeikui teko pusę metų pagyventi Maskvoje, todėl mes puikiai vienas kitą supratome ir visad turėdavome apie ką pašnekėti. Labai gerai atsimenu, kaip jis bandė apibrėžti "sportuojančių" jaunuolių rūšį. Apie ką jis kalba, aš supratau iš karto, tačiau iš jo akių buvo galima pasakyti, kad niekur kitur jis tokių "šedevrų" neregėjo ir kad pats dar nelabai suprato, su koku unikaliu reiškiniu ("brokuota" charakterio deformacija) jam teko susipažinti. Džeikas manė, jog Individualybės atstovauja kažkokiai religinei sektai arba yra satanistai. Taigi pasitelkęs jaunatvišką patirtį, padėjau jam susidaryti konkretesnį "sportininkų" vaizdą. Visų pirma akcentavau tai, jog jie turi labai mažą vertybių spektrą: šuniukų "stiliaus" seksas, įvairūs svaigalai, prabangi lengvoji mašina bei kupinas "filosofinių minčių" "popsas". Negalėjau Džeikui rekomenduoti kokių nors apsisaugojimo nuo jų būdų, nes Individualybių psichologija yra sunkiai nuspėjama ir spontaniški sprendimai dažnai netelpa į jokus logikos rėmus. Po mano pasakojimo Džeikas nutarė kuriam laikui atidėti savo keliones į Rytų Europą.

Pasijutau nejaukiai, nes artėjantys jaunuoliai lyg hienos įsispoksėjo į mane. Atstumas tarp mūsų dabar vos 100 metrų... Kodėl būtent aš turiu eiti su jais į "pasimatymą"?! ar valstybėje su tokiu dideliu Individualizmo populiarumu galima mąstyti ir elgtis laisvai už tai negaunant į akį? Nesunku suvokti, kad jiems iš šio pasaulio daugiau nieko ir nereikia ir kad aplinka patenkina visus jų poreikius. Materialinė gerovė yra viena, o vidinis saugumas yra visai kas kita. Man sunku suvokti, kaip ligi šiol jų galvose nekilo egzistencijos šioje žemėje minčių kovos? Gal reiktų pasinaudoti plačiai visuomenėje paplitusiu ekonominiu-psichologiniu efektu pavadinimu: "Kodėl Tu už mane daugiau uždirbi?"...

Štai tas lemtingas momentas. Užsisvajojęs nė nepajutau, kaip atstumas tarp manęs ir "budistų" sumažėjo iki nulio metrų. Išgirdau kompleksuotą asmenybę išduodančius žodžius: "Kas yra ?! Ko žiūri?!". Nuo tos sekundės mano pilnametražis gyvenimo filmas trumpam nutrūko...

Pabundu. Somatiniai skausmai kankina mano kūną. Pramerkus akis mane apakina sienų baltumas. Pro akyse tvyrančią miglą virš durų pastebiu užrašą: "reikarnacija"... ne, vis dėlto: "REANIMACIJA".
Pagalvoju: "Mąstau, reiškia esu."

Sentencijos:

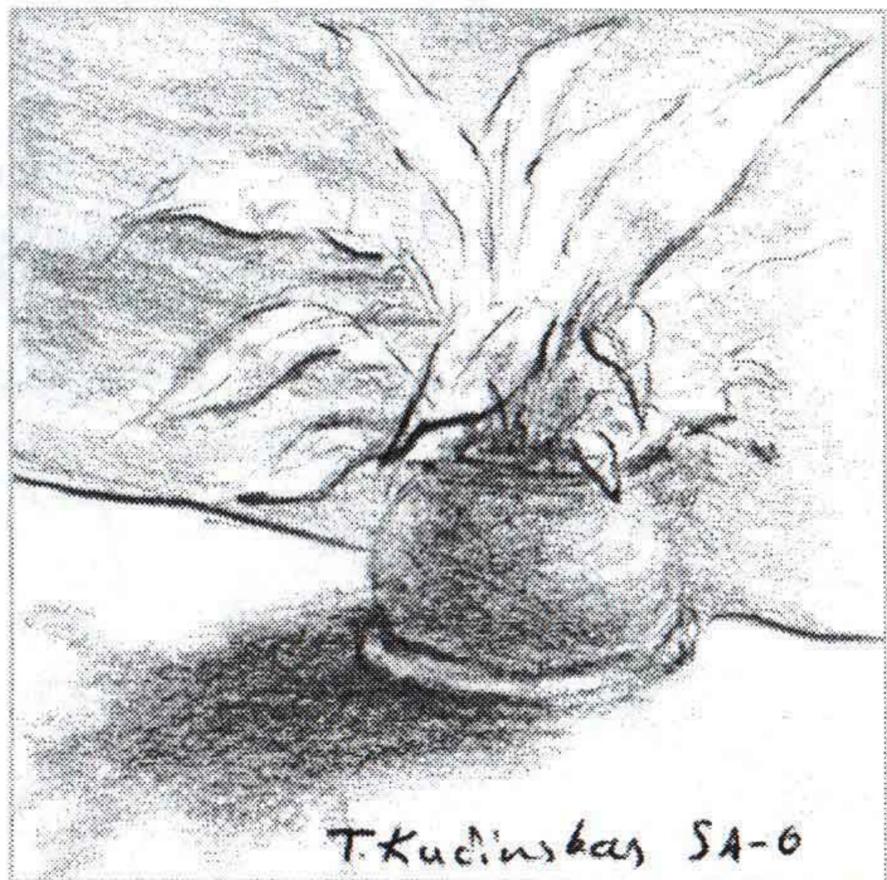
Pasirinkti merginą - tai tas pats, kas pirkti arbūzą, nes visada egzistuoja nežinia, ar jis prinokęs ar ne.

Meilės esmė - trinties jėga.

Mąstymas - sistemingų ir logiškų minčių apie realybę orgija, kuri sunkinančiomis aplinkybėmis ir su iškrypimo elementais prievartauja žmogaus prigimties savybes.

Patarimai:

1. Pirmai pamokai nusiteik kaip paskutinei, o apie paskutinę galvok kaip apie pirmą.
2. Ruošdamas namų darbus vadovaukis principu: "Laisva Lietuva. Ką noriu, tą ir darau".
3. Jei keikiesi, tai priprask keiktis tik lietuviškai. Kol kas tai legalu.
4. Trūksta motyvacijos mokytis? Pagalvok apie mokyklos nebaigusius milijonierius ir galbūt ji visai išnyks.
5. Geriausias būdas atsikratyti monotoniškos kasdienybės - grįžti iš gimnazijos kitu keliu.
6. Nerandi gyvenimo prasmės? Pasistenk suprasti, kad visas beprasmiškumas slypi prasmės ieškojime. Tiesiog to, ko niekur nėra, tas yra visur.

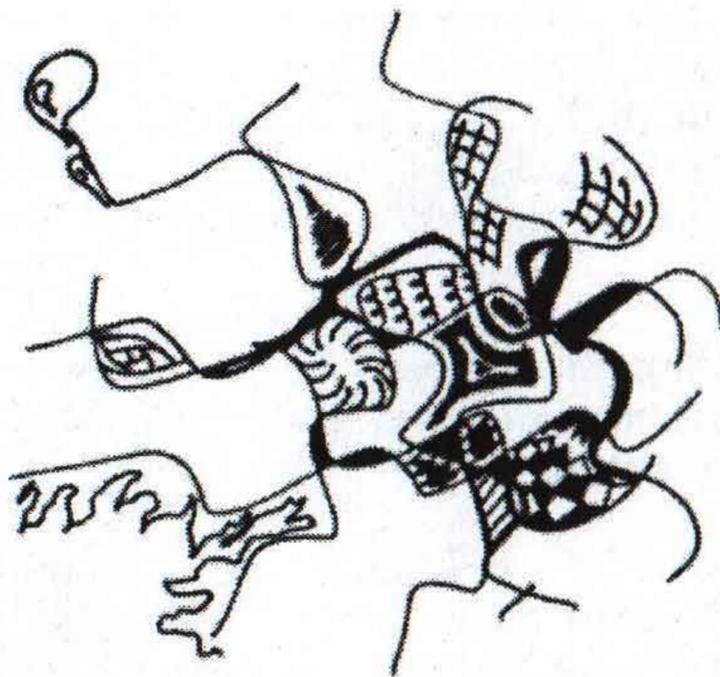
JONAS KIMONTAS, 2IBM

Pasaulis

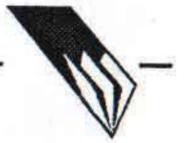
Kas sukūrė šį pasaulį,
Tokį keistą, paslaptinę?
Kas gi ta jėga,
Verčianti jame paskęst?

Vieni esame
Ledinės karalienės vergai,
Kiti - žalio patalo draugai,
O esame tik žmonės -
Menki, beverčiai padarai,
Besislepiantys po kauke pasaulio valdančiųjų.

2000 07

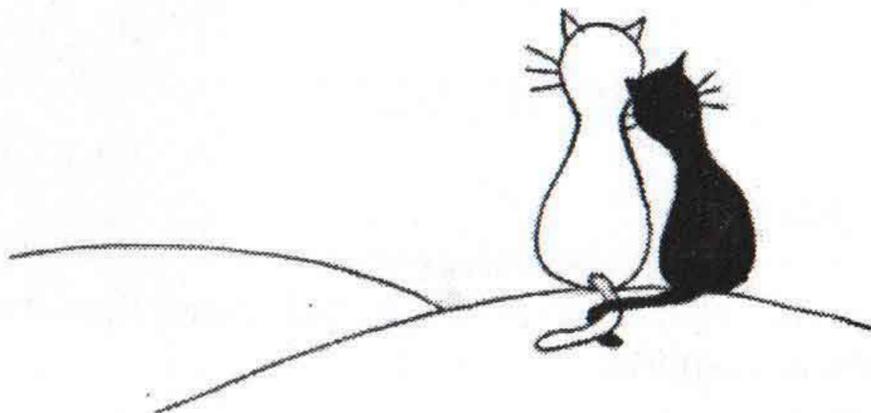

Martyna Bagdonaitė, 3hp

IEVA VASILIAUSKAITĖ, 2B

Prisiglausk prie tylios rudenio tamsos
Ir paskendęs vėjuotam jos glėby
Prisimink visa kas šildo širdį
Prisimink kaip gera tylėt ir girdėt
Vėjo liūdnas ir skausmingas dainas
Lietaus kritimą į rudenio žolę...
Kaip gera laukt šviesos žiburėlio
Kaip gera jį degantį nešt širdy
Per bekraštę apglobiančią tamsą
Į mėstančias joj amžinybės akis...

Martyna Bagdonaitė, 3hp

RENATA NORBUTAITĖ, 2IBM

Nepažinta meilė

Tolumoje liepsnoja sūrios ledo duženos,
Nerūpestingu žvilgsniu varstai tu mane.
O po medžiu išdribusios pernykščių lapų pjuvenos
Ir pilkas vėjas šaukia lyg sapne.

Daugelis balsų pro šalį plaukia...
Tu net nenutuoki, kas aš esu,
Nors ten tavęs kažkas šiandien ir laukia,
Po skilusiu skliautu stovėt baisu.

Aš pasakyčiau, ką jaučiu,
Tačiau bijau nesupratimo.
Norėčiau iš akių išskrist paukščiu,
Kad tik užgestų veidas mylimo.

Lietus

Artinasi juodi debesys audros:
vos vos...
Laikaisi, kad nepradėtų tekėti ašaros,
kurios jau skinasi sau kelią kirviais.
Gamta jau verkia,
verkiu ir aš.
Jaučiamas beprotiškas alsavimas
Ir nieko aplink nebematyti...

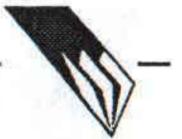
Mirtis alyvose

Norėjosi miego...

Kartas nuo karto šmėkštelėdavo švelnus vėjo gūsis, šiurendamas sausas žoles. Tas garsas liūliavo tarsi netvarkinga, bet maloni muzika, o monotoniškas žiogų čirškimas ją dar labiau papildė.

Buvo karšta...

Vėlyvo pavasario saulė svilinte svilino visą kūną. Jos spinduliai tik ir stengėsi užmerkti akis, kurios iš paskutiniųjų tam priešinosi.

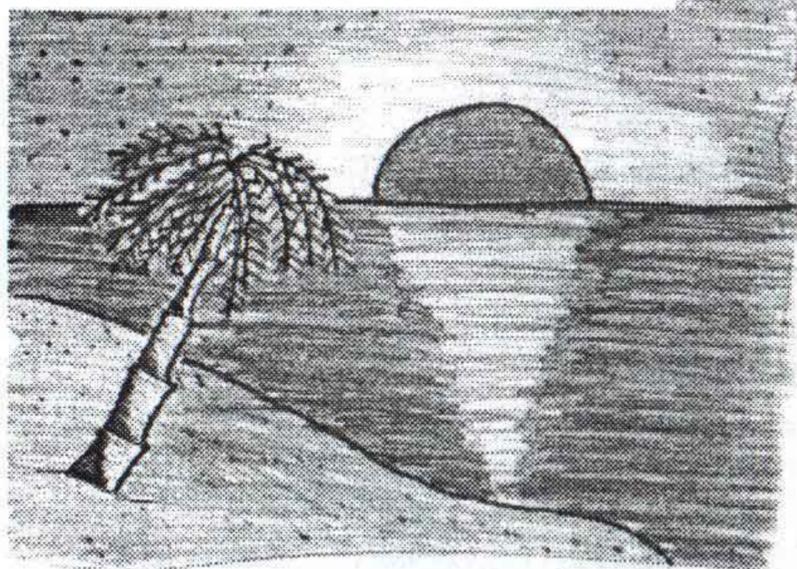
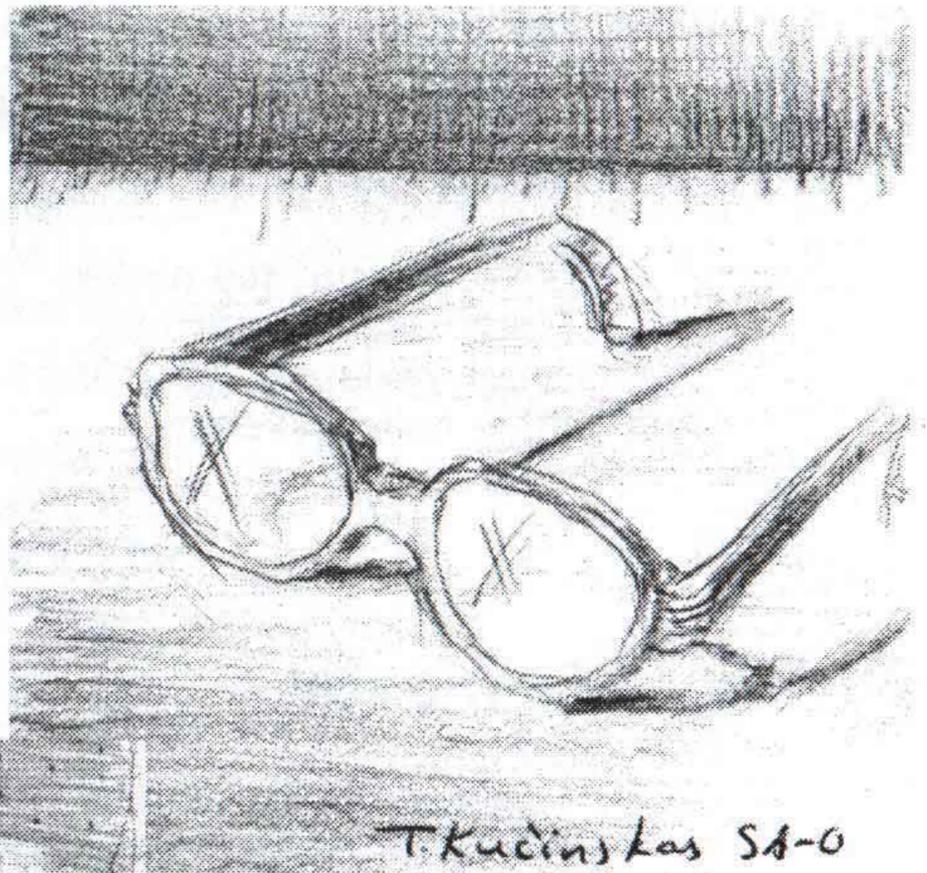
Slogus alyvų kvapas telkėsi aplinkui ir kvėpuoti darėsi vis sunkiau. Norėjosi verkti, rėkti visam pasauliui, kad štai aš čia, o tu ten. Tačiau ašarų jau seniai nebeliko, o aštrus skausmas gerklėje neleido nė žodžio ištart.

Laukiau, kad bent lašelis vandens suvilgytų bejausme lūpas, bet tikėtis beviltiška, nes dangus, kuris skverbėsi pro baltų alyvų šakas, buvo žydras kaip niekada.

Staiga pro lapų pynę suspindusi saulė akinančiai pažvelgė man į akis. Stiprus skausmas perrėžė jas ir, nusiritęs visu kūnu, privertė užsimerkti. Atmerkti jų jau nebeužteko jėgų. Alyvų kvapas pasidarė nebepakeliamas, tiesiog šlykštus, tačiau vis menčiau užuodžiau jį.

Pamažu miegas smelkėsi pro visas ląsteles, pradėjau nebejausti. Nebeatrodė nei saulė karšta, vėjas nebedvelkė, nebekvepėjo alyvos...

Nebejaučiau nieko, visiškai nieko...

B. Vaičiukas, 3hp

ROBERTAS KATKUS, BUVĘS GIMNAZISTAS

Neklausk

Neklausinėki, kas esu,
Vis tiek neatsakysiu.
Ir niekad nežinosi tu,
Kokia mana vaikystė.

Neklausk, iš kur atkeliavau,
Iš kokio svieto galo.
Aš nieko nesakysiu tau -
Gyvenki dalia savo.

Neklauski, ką veikiu kasdien,
Te man vienam terūpi
Tai, kur aš vaikščioju šiandien,
Ką sako šaltos lūpos.

Ir kur išeisiu, jau niekad
Žinot nebus tau lemta.
Todėl neklauski, kas toks aš -
Sava dalia gyvenki.

2000 03 31 10:25

Elementai

Priglauski šaltą akmenį prie veido,
Pakvipusį rytmetine rasa,
Išgirsi, ką jo balsas tyliai sako
Apie slaptis, slypinčias po žeme.

Pažvelk nakčia į dangų, į mėnulį,
Į žvaigždę, krintančią kažkur toli.
Ištirpki tamsoje, tyliai ats'dusęs,
Sugrįžki rytą saulės pasitikt.

Užkurti laužą ant kalvos aukščiausios,
Te plaikstosi jo liepsnos išdidžiai,
Tenušviečia jos naktį juodą dangų,
T'esie prieglobstis sielai vienišai.

Pažvelk į jūros horizonto tolius,
Į saulės diską, skęstantį juose.
Ir skausmą vandeniui užlieki jūros,
Telieka viskas užmarštim tylia...

2001 02 06 03:45

Skiriu nakčiai....

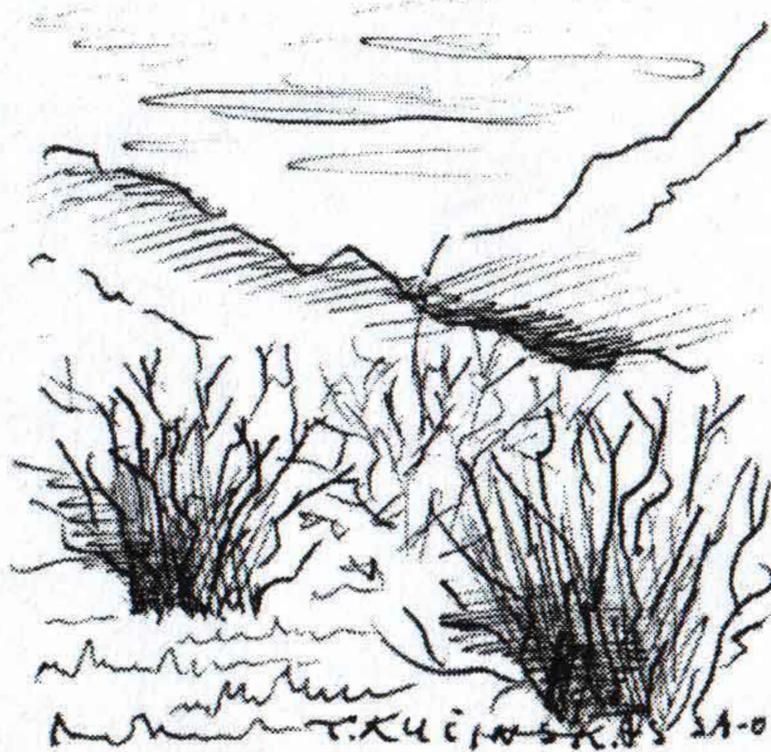
Jau vakaras artėja, temsta,
Užmigti pradeda gamta,
Šešėlis juodas žemę gaubia -
Naktis ateina paslapčia.

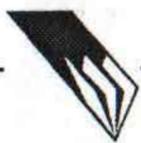
Iš nežinios tamsaus pasaulio,
Iš baimės, nerimo šalies
Naktis tamsioji atkeliauja,
Plakimą nustelbia širdies.

Vien spengianti tyla aplinkui -
Naktis visus užmigdė jau.
Tik žvaigždės danguje tespindi
Virš apdaro nakties nykaus.

Naktis užvaldė žemę šaltą
Ir paskandino tamsoje.
Po josios paslaptinga kauke
Užmigo jau visa gamta.

2000 05 24 02:00

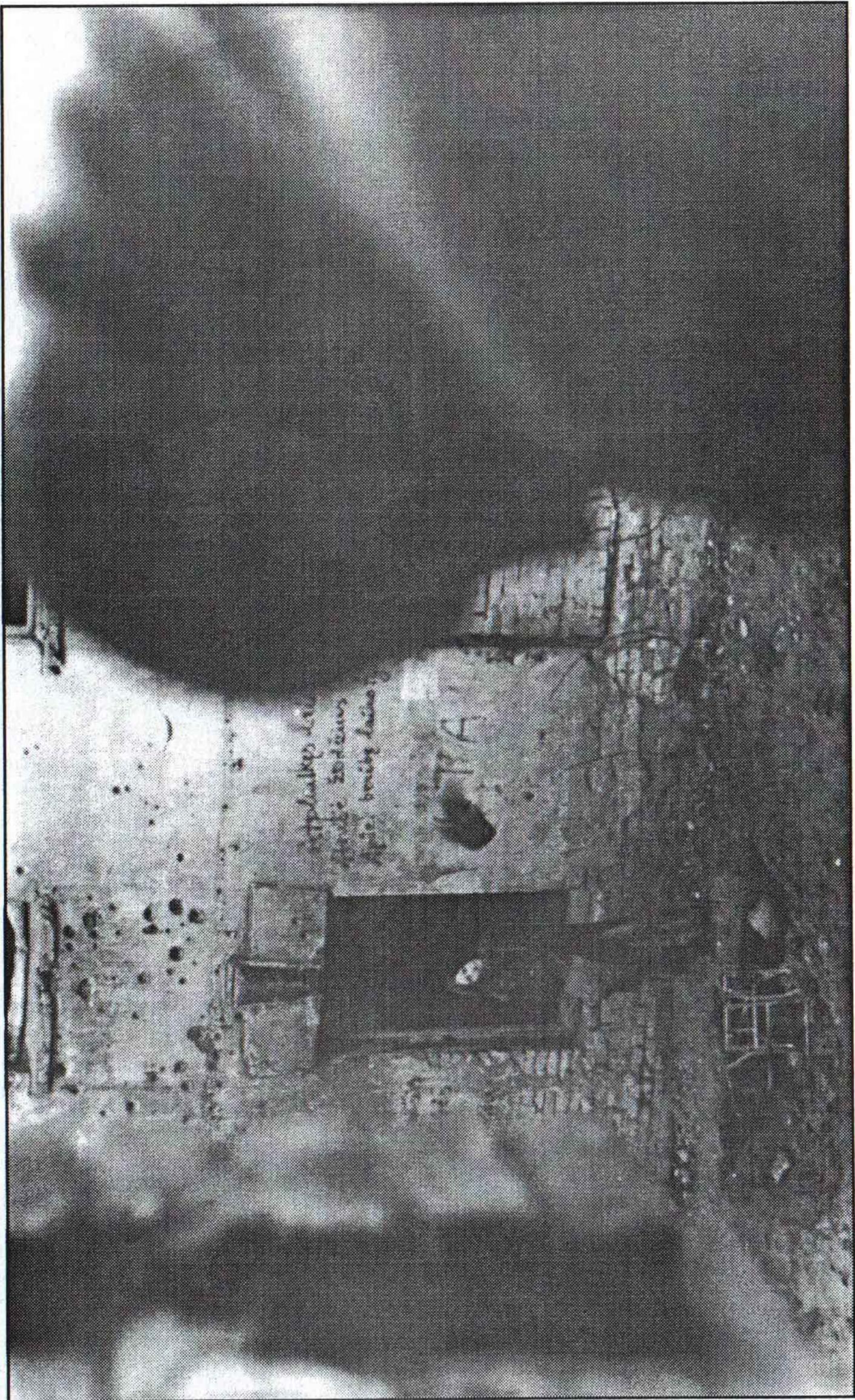

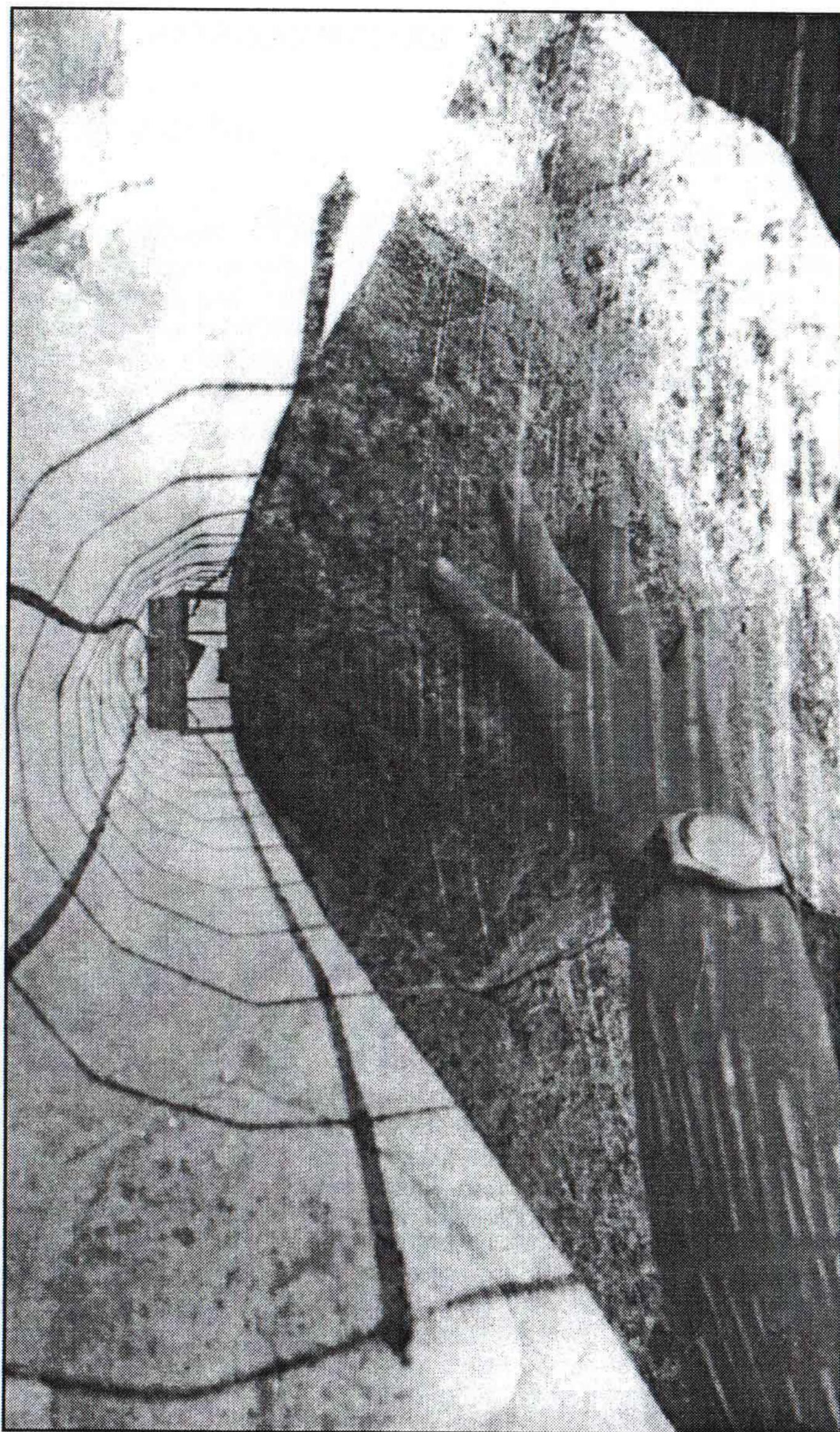

MINDAUGAS VALUCKAS, 3HP

MARTYNAS VASILIAUSKAS, EX-GIMNAZISTAS

Asfaltas

Išasfaltuokim savo sąmonę nuodais
 Ir pasinerkime į siaubo klaną
 Nupieškime geltoną ryškią saulę
 Ir nudažykim suodinais dažais
 Paėmę į rankas nuodų piliulę
 Išgerkim į sveikata sąmonės savos

Ir atsigulę tarp supuvusios šlapios žolės
 Pažvelkime į atmatom nusėtą dangų
 Gal nežinia dėl ko užversime akis
 Ir pasinerę į gyvenimo džiaugsmus
 Užasfaltuosim žolę

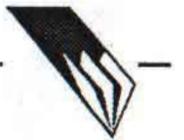
* * *

Tik vienas žalias krokodilas
 Nebežinodamas savo egzistencijos prasmės
 Išdrįso nusipurtyt storą kiautą
 Ar jam geriau?
 Atplaukę broliai krokodilai turėjo skanius pietus...

* * *

Vardan viso, kas šventa
 Vardan saulės ir pražliugusios žolės
 Aš ištrinsiu asfaltą
 Iš savo sukietėjusios atminties
 Ir palikęs juoduojančią mišką
 Ir nusprendęs, kad toliai arti
 Pagaminsiu daugiau aš asfalto
 Ir nutiesęs aš kelią į dangų
 Nusigręšiu nuo viso, kas šventa
 Nusigręšiu nuo saulės, pražliugusios žolės
 Ir asfalto

sekant asfaltu ir "Sibiro kirpėju"
 2000 07 31

Ritai ir Ernestui

Spinduliai

Kai kambary nušvito šviesa, aš nepatikėjau savo akimis. Nejau šaltas stiklas ir plonytis karštas volframo siūlelis gali taip šviesti?.. Kaip saulė... Aš nieko nesupratau. Spinduliai (elektromagnetinės bangos, - kažkur girdėjau) akimirksniu pasklido po visą patalpą. Įsiskverbė į kiekvieną tolimiausią ir tamsiausią kampelį. Spinduliai (girdėjau, jie lūžta) apakino mane. Kaip saulės šviesa. Tik aš niekaip nesuvokiau, kodėl jie tokie šalti. Man jie nepriminė pavasario. Man jie nė gėlės žiedo nepriminė. Keisti spinduliai. Bet jie apšvietė kambarį.

2000 10 04

* * *

aš sumišiu kaip dūmas pasauly svaigiam
ir užmerkęs akis atsimušu į sieną
ir apsvaigęs parkrisiu ant karštų pelenų
kad nedeginę kūną prasibrautų į širdį
ir užlieję karšta ugnies lavina uždusintų

o pasauly svaigiam suspindėjęs žibintas
vis tols nešamas vėjo
ir užges nesuspindęs nakty
tarp tylių ir kuprotų gatvės žibintų

pelenai...
pelenai sklis oru ir maišysis su saule su vėju
ir ištirpę žydram vandeny -
išnyks
kaip žemėn krintantis lašas

2001 01 15

Irutei

Kritau

Mane nuvežė ant raudonų sušalusio smėlio uolų. Paleido iš narvo kaip paukštį, nežinantį laisvės, kaip nakties šviesoje paklydusią peteliškę. Aš nežinojau, kur mano namai, nežinojau, kur liko sapnuose regėtos pilys ir ramūs ežerų užutekiai. Saulė blizgino smėlį, saulė dailino atsikišusias uolų briaunas ir mano akys merkėsi nuo šalto spindesio. Nejau aš čia? Nejau tai mano iškovotos laisvės kaina? Taip, aš aukštai, aš taip aukštai, kad akimis teaprepiu vien rausvus akmenis, gal kažkada judėjusius, gal kažkada į žmones panašius. Aš taip aukštai, kad mano laisvė rėkia kaip kryžiun

sukalti kviečių daigai. Aš pakeliu rankas... Ne, negaliu - jos pačios kyla į raudoną tamsą, į tyliai akyse plevenančias ugnis. Aš ištiesiu rankas į Laisvę, į sukauptą uolų kiaurymę tarp baltapūkių debesų. Ir aš krentu į nežinią, į būtį ant lengvo vėjo suneštų lengvučių snaigių patalų.

Aš čia, kur tyliai švilpia viesulas ir kur regiu sustingusius raudonus akmenis, į žmones panašius.

Aš nemiriau. Aš ištirpau tarp sniego ir susigėriau į raudonas smilteles kadais plevenusias akys'.

Pagal R. Granauską
2001 01 13

...tiems, kurie yra, buvo ir bus širdyje...

Kiekvienas ištartas žodis nuplaukė mariomis kaip stiklas
Aš ieškojau Tavęs krūmynų platybėse
Ir braižiau rankas ieškodamas žemės
Jūs buvote kažkur giliai
O žodžiai sklido stiklu
Jūs glaudėtės viens prie kito
O saulės spinduliai Jus šildė

Čiuožiau ledu ieškodamas ekečių
ir šalto vandens purslų
Savo žodžių klampynėje mačiau Tave
Dairiaus iš kur tas vaizdas kyla
Mačiau krūmynus ir spyglius
Mačiau blizgantį ledą
O ieškojau žemės
Arba vandens purslų

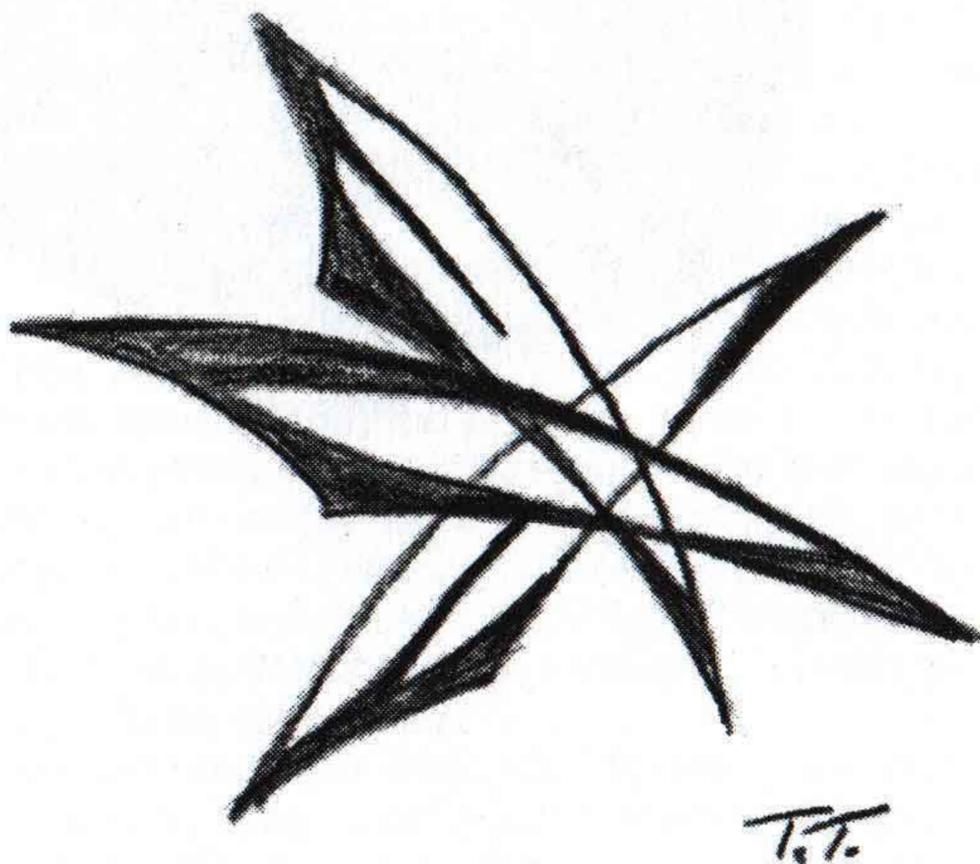
Niekas neatvėrė durų kai pabeldžiau
tik balti pirštai nuslydo geltonu laku
tik žemės kvapas man draskė rankas
ir jūs...
Kur jūs?!!!

Iš prasivėrusios žemės
iš bedugnės eketės
prasiveržė šiluma
Mažytis spindulėlis
ir Tavo veidas rūko pursluose

sužužęs ir sklindantis oru
Ak, nukrisk į prarają
į atsivėrusią bedugnę!
Sušildyk savo rankom mus
ir supraski
kad ne rūke
ne ledo blizgesy
glūdėjo žodžiai
taip niekad neištarti...

2000 08 21

Tomas Tamuliavičius, 3a

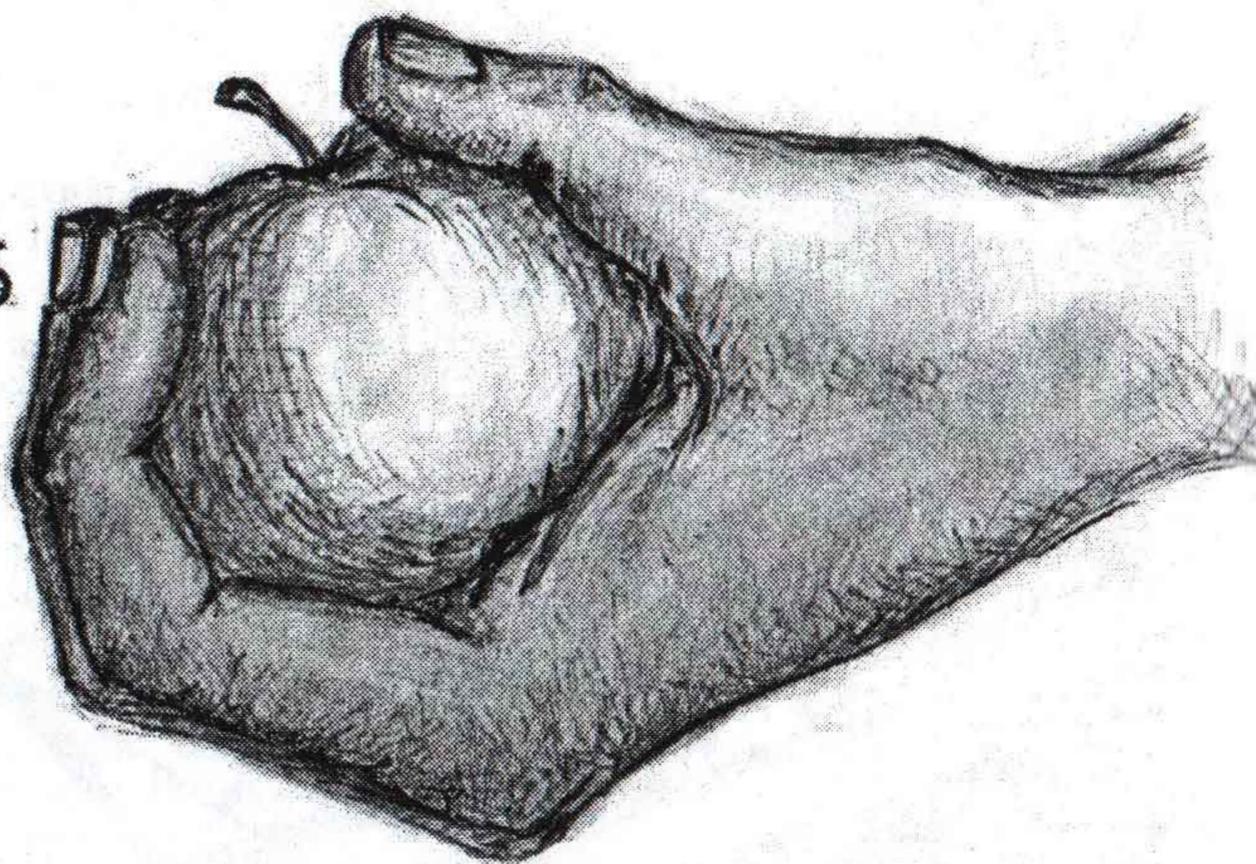
MAŽIUKAS

OBUOLIUKAS

• • •

• • •

• • •

2001 01 06

Ella -

Eglė Mikalajūnaitė, 2IBM

AGNĖ MEŠKUOTYTĖ, 3A

Tylus lapkričio vakaras. Pro langą matau vienišą, vėjo globai paliktą sodą. Sustirusios obelys glaudžiasi viena prie kitos, ieškodamos šilumos ir paguodos. Džiaugiuosi, kad esu kambaryje, skęstančiame jaukioje žvakių šviesoje. Sėdžiu patogiai kėdėje ir stebiu savo atvaizdą veidrodyje. Matau žmogų, kurio veidas yra pavargęs nuo gyvenimo. Paakiai, skruostų įdubimai, kakta byloja apie ilgus žemėje praleistus metus, kurie buvo kupini ne vien tik laimės ir džiaugsmo. Veidas yra mano visas gyvenimas. Jis lyg prisiminimų rinkinys, kurį kartais verta pasklaidyti, kad nepamirštum, kas toks esi.

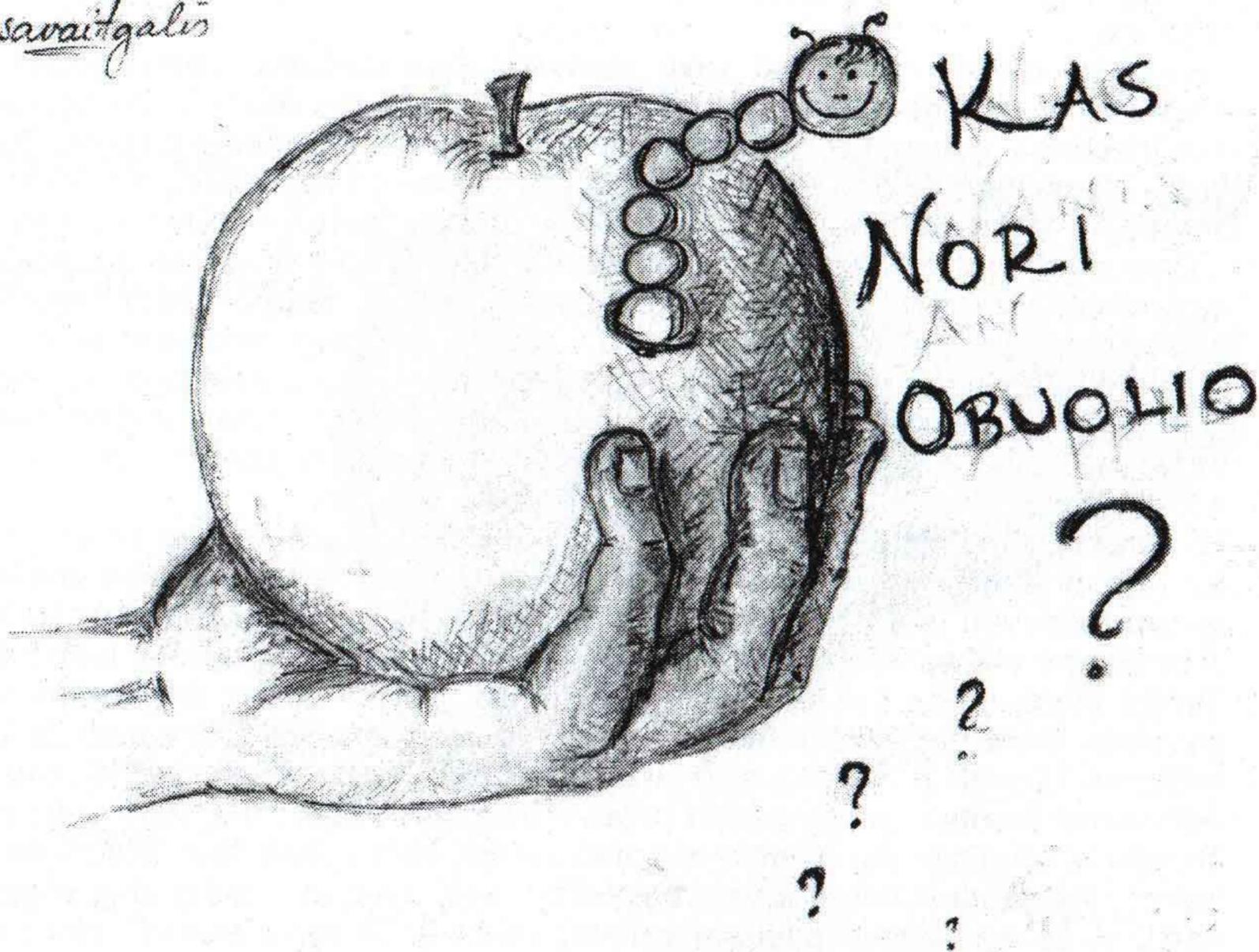
Labiausiai mėgstu prisiminti savo jaunystę, pasipuošusią gražiausiomis viltimis ir svajonėmis. Ištisas valandas praleisdavau klajodamas laukais. Branginau laisvę ir nerūpestingą gyvenimą. Tada visai kitomis akimis žiūrėjau į pasaulį. Tai buvo be jokių įsipareigojimų praleistos jaunos dienos, kupinos beprotybių nuotykių ir jausmų. Ta baugšti ir tyra jaunystė pradingo per kelias akimirkas. Ji išdžiūvo, nuvyto, pasislėpė. Tačiau prieš mirtį jaunystė man padovanojo mintis apie Tave. Jau daugelį metų Tavo siela virpa ant mano peties. Tu tapai neatskiriama gyvenimo dalimi. Dėkoju Tau, kad eini su manimi per skausmą, kančią, neviltį. Tik Tavo dėka per tuos metus, kai gyvenau vienas, išsaugojau savo dvasią. Visada svajojau apie tą dieną, kai pagaliau pamatysiu Tave, stovinčią priešais ir besišypsančią. Mylėjau ir dievinau Tave jau tada, kai buvau dar visai mažas berniukas. Gaila, kad susitikome daug vėliau, kai iš mūsų abiejų akių buvo dingę nerūpestingumo šešėliai.

Prisimenu vieną žiemos vakarą, kai važiauvau traukiniu aplankyti tetos, gyvenančios kitame mieste. Mačiau apsnigtas pirkias, kurių langus puošė ledinės gėlės. Įsivaizduodavau Tave sėdinčią prie žiburio ir skaitančią knygą. Tu skaitei liūdną pasaką. Ji buvo apie vienas kitą mylinčius karalių ir karalienę, kurie gražiai ir laimingai gyveno. Tačiau vieną dieną pas juos atvažiavo ponia, vardu Laisvė, ir pareikalavo valdovo gyvybės. Karalienė, likusi viena, neteko jėgų gyventi. Jos laimė sudužo kaip trapus krištolas. Liko tik skausmas, nežinia ir beprotybė. Jos jaunose akyse užgeso žvaigždės. Aplinkiniai žmonės galėjo matyti prasivėrusią karalienės sielą, kuri klykė iš nevilties. Tu nelikai abejinga šių žmonių istorijai. Jautei, kaip aplink Tave šliaužioja nerimas ir baimė. Išsigandusi kritai į lovą ir bandei užmigti. Tikėjaisi, kad gražus sapnas nusineš kartu su savimi liūdnus pasakos veikėjų veidus ir Tu viską pamirši. Norėjai, kad kitą rytą prasidėtų visai kitas gyvenimas.

Grįžtu iš savo prisiminimų apie vaikystę. Matau, kaip ruduo švelniai glosto ilgus žemės plaukus. Girdžiu tyliai niūniuojamą lopšinę. Negailėstingas laikas beldžia į mano kambario duris. Dar kelios akimirkos ir aš turėsiu išeiti. Likimas nuneš mane kažkur į tolį. Vėl turėsiu Tavęs ieškoti iš naujo. Ačiū Tau, kad padovanojai man ramybę, suteikei dabarties ir ateities viziją, kad visada būsi šalia. Tvirtu žingsniu žengiu durų link, tardamas sudie.

Elm -
2000 savaitgalis

Eglė Mikalajūnaitė, 2IBM

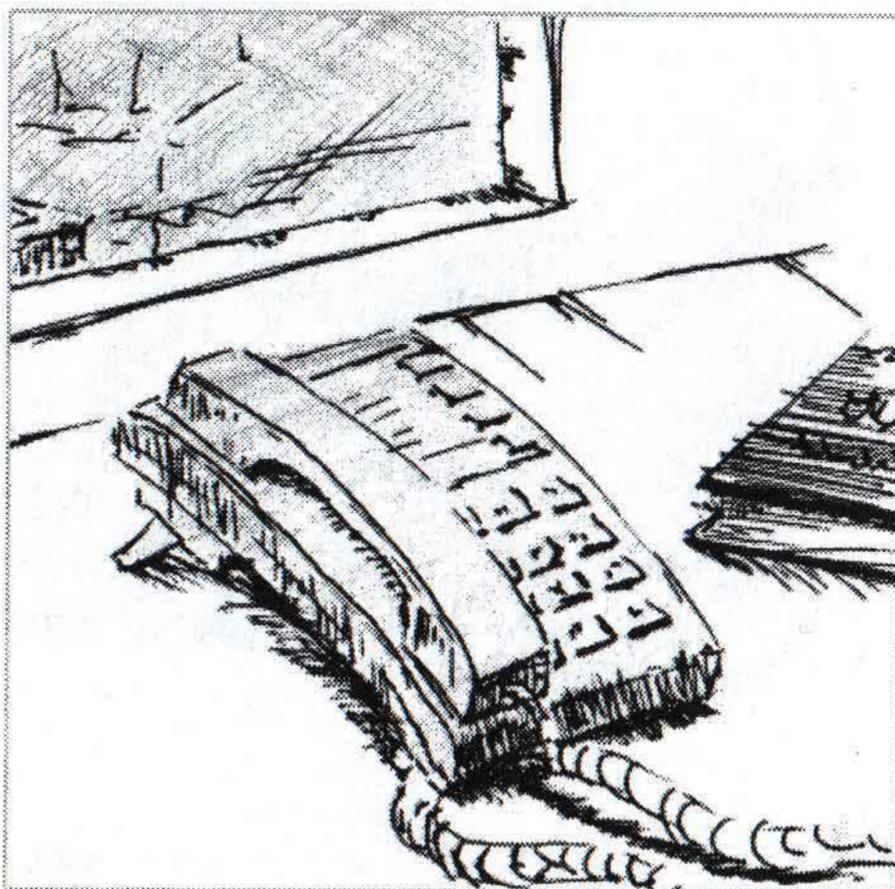
KRISTINA JUCIKAITĖ, 1B

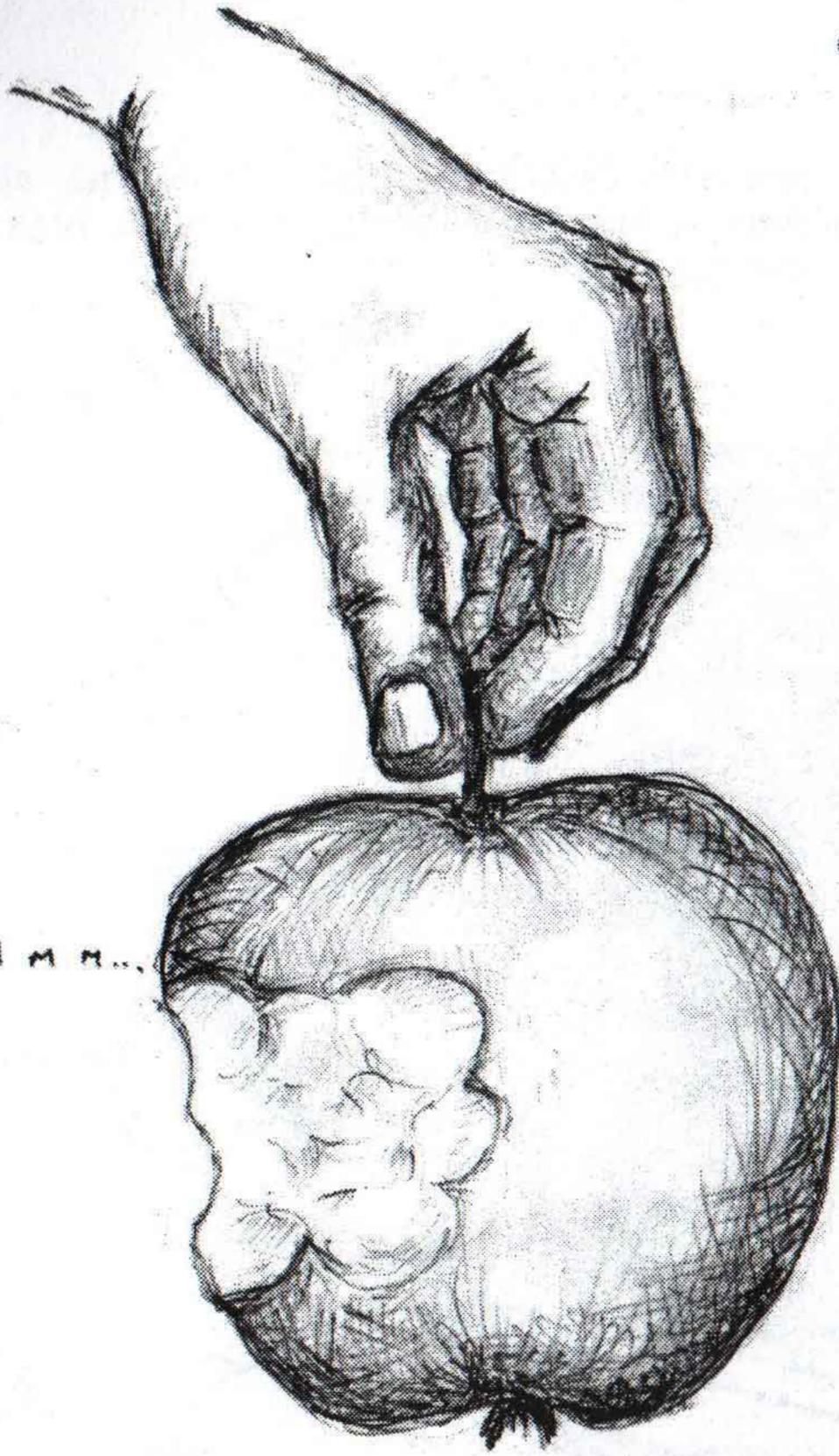
* * *

Išlipsiu iš Savo medžio ir pasiimsiu Savo laimę. Eisiu per nemigą, alkį, skausmą, nerimą. Delnuose nešiu spurdančią, leisgyvę laimę. Ją tau atnešiu. Tu ją prie savosios laimės padėsi. Mes būsim laimingi.

* * *

Per vieną vakarą,
Per vieną šviesų spalio vakarą
Išaugo medis.
Jis degė.
Tris šviesias naktis
Prie jo neverksiu, neraudosiu aš.
Jis degs.
Negrižkit paukščiai, neplasnokit.
Jūs sudegsit.
Lai degina akis man medis,
Lai degančios širdin man plunksnos krenta.
Aš degu.
Jau trečiąkart.

Elmu -
2000
laphvitis...

M M M...

M M M...

M M M...

M M M...

SKAN U...

Eglē Mikalajūnaitē, 2IBM

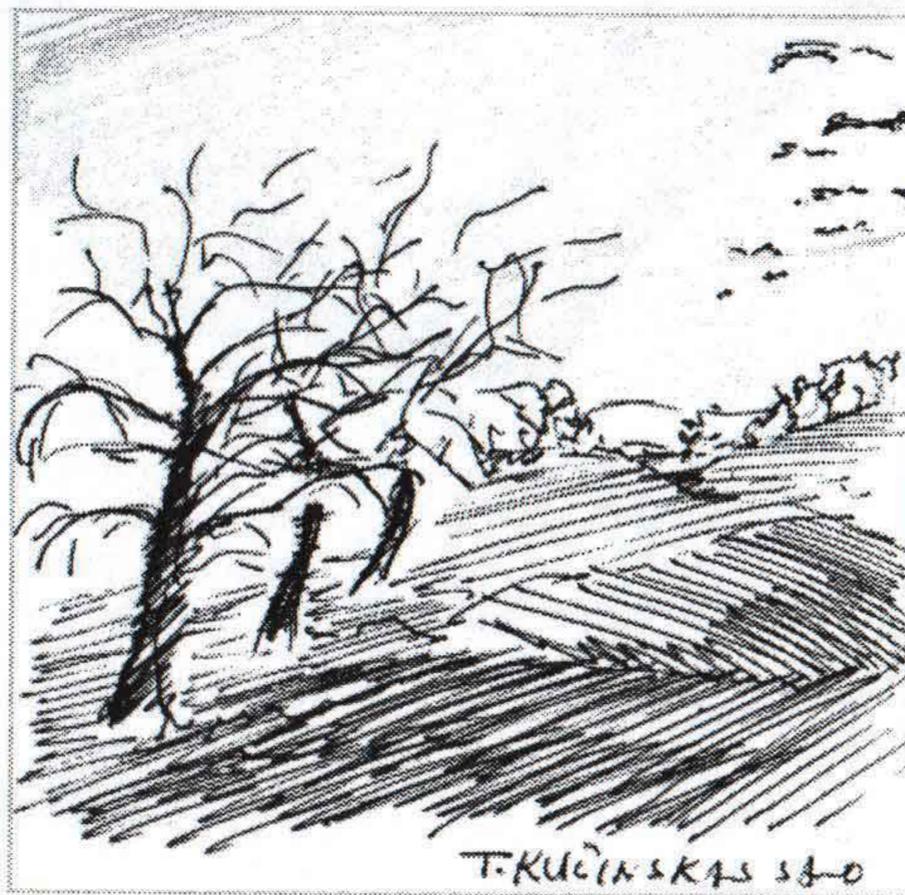
NAGLIS JONUŠKA, 4C

Nebaigta strofa

Vidury dykumos pavirtai gintarais,
Pasiliko tiktai tavo žvilgsnis.
Amžinybės aušros vaikštinėjau krantais -
Iškovojojau mums sąryšio mirksnį.

Nepabūgęs audros keliavau atsiskleist,
Bet paklydo pūgoj mano virsmas.
Nekaltosios kartos negalėjau pakeist,
Tegirdėjau tiktai tavo riksmą...

Nepavijo bangos sukietėję sakai,
Ir pakilo aukštyn smėlių šėlsmas.
Tu Visatos erdvėj sutirpai kaip kadais,
Pasiliko tiktai tavo verksmas.

VISKAS ...

VISKAS ...

VISKAS ...

Eliu-
2004 01 ☺

Eglė Mikalajūnaitė, 2IBM

PETRAS RAŽANSKAS, 1B

Tylos minutė

Jau nuleido į žemę rankas
Eilinis žmogus. Na, ir kas?
Žmonės vėl nusiims kepures,
Patylėję gyvenimą švęs
Ir lauks, kol kitas rankas
Nuleis tarsi žemėn šakas.

Tarp aukštųjų kalnų

Tarp aukštųjų kalnų
Ir padangių žemų
Sėdžiu aš... Ir erelis kartu.
O toli pajūry
Verks laivai vieniši...
Vieniši, kaip ir aš gi esu.

Bet atūžus audra
Žaibą bloškė staiga,
Ir paskendo liūdnieji laivai.
Ir erelis pakils,
Mane vieną paliks,
Sudūlės ir aukštieji kalnai.

Tarp plynų lygumų
Ir padangių juodų
Sėdžiu aš... O erelis kažkur.
Tik toli pajūry
Teko saulė anksti.
Bet deja... Per vėlu, per vėlu...

Sustok

Sustok, palauk lietaus -
Skausmą jis nuplaus!
Nauja diena kitaip išauš -
Džiaugsmo reikalaus!

Sustok, palauk žvaigždės -
 Žiburio nakties!
 Ji tau kelią ten nušvies,
 Kur širdis norės!

Sustok, palauk manęs -
 Pragaištį atšvęsk!
 Vėjas tyliai mus nuneš,
 Kur dievai nerąs!

Kai ėjom keliu

Kai ėjom keliu, mes viską žinojom,
 Dabar pakelej nebežinom -
 Nežinom, ar ėjom, nežinom, ar jojom,
 Kodėl mes draugų nepažinom.

Kai ėjom keliu, mes viską regėjom,
 Dabar pakelej - lyg apakę.
 Dingo ir saulė, dingo ir vėjas...
 Ir niekas mums nieko nesako.

Kai einam keliu, mums kelio nereikia,
 Dabar nebegalim gražinti...
 Baigta pakele ir pabaigtas kelias -
 Beliko klaidas išpažinti.

Aš negaliu

Aukštai aukštai virš debesų
 Dangun pakilo daug žvaigždžių.
 Aš jų pagauti negaliu...
 Mėnulis tik liūdnu žvilgsniu
 Dar žvelgia, kaip iš už kalnų
 Dangun pakilo daug žvaigždžių.

Išnykstu

Gal nemoku aš gyventi,
Gal sėkmė vėl lenks ratu,
Tad aš noriu nusilenkti,
Nes aš vėlei išnykstu.

Gal pasaulis vėlei keisis,
Gal nebus toksai niūrus,
Bet gyventi nėra teisės -
Tad ir vėlei išnykstu.

Gal rytuose vėl kils saulė,
Paukščiai suoks lig sutemų,
Bet pamirš mane pasaulis,
Nes aš vėlei išnykstu.

Tad išmokyk vėl gyventi,
Kolei aš dar čia esu...
Su viltim vėl atsirasti
Tyliai tyliai išnykstu.

Kyla saulė

Tyliai tyliai kyla saulė,
Rasą berdama iš saujos.
O padangėj prasibudęs
Vyturėlis gieda, sukas.
Bet staiga nugriaudžia gausmas,
Klyksmu veržias paukščio skausmas.

Tyliai tyliai verkia saulė -
Koks žiaurus, bjaurus pasaulis.
Kraujas dengia žalią žolę,
Gulbės giesmę paukštis suokia.
Tik žmogus, pamatęs grobį,
Šlykščiai, šlykščiai nusijuokia.

VANDA VALEIKAITĖ, 4B

(Nors tu ir ant rankos,
Nors tu ir miške.
Nors tu ir iš sienos,
Kur stūkso name.)

Vienas kaip pirštas,
Vienas kaip medis,
Vienas kaip plyta
Iš sugriuvusios sienos.

Vienas kaip vienas.

Vienas dar vienas.

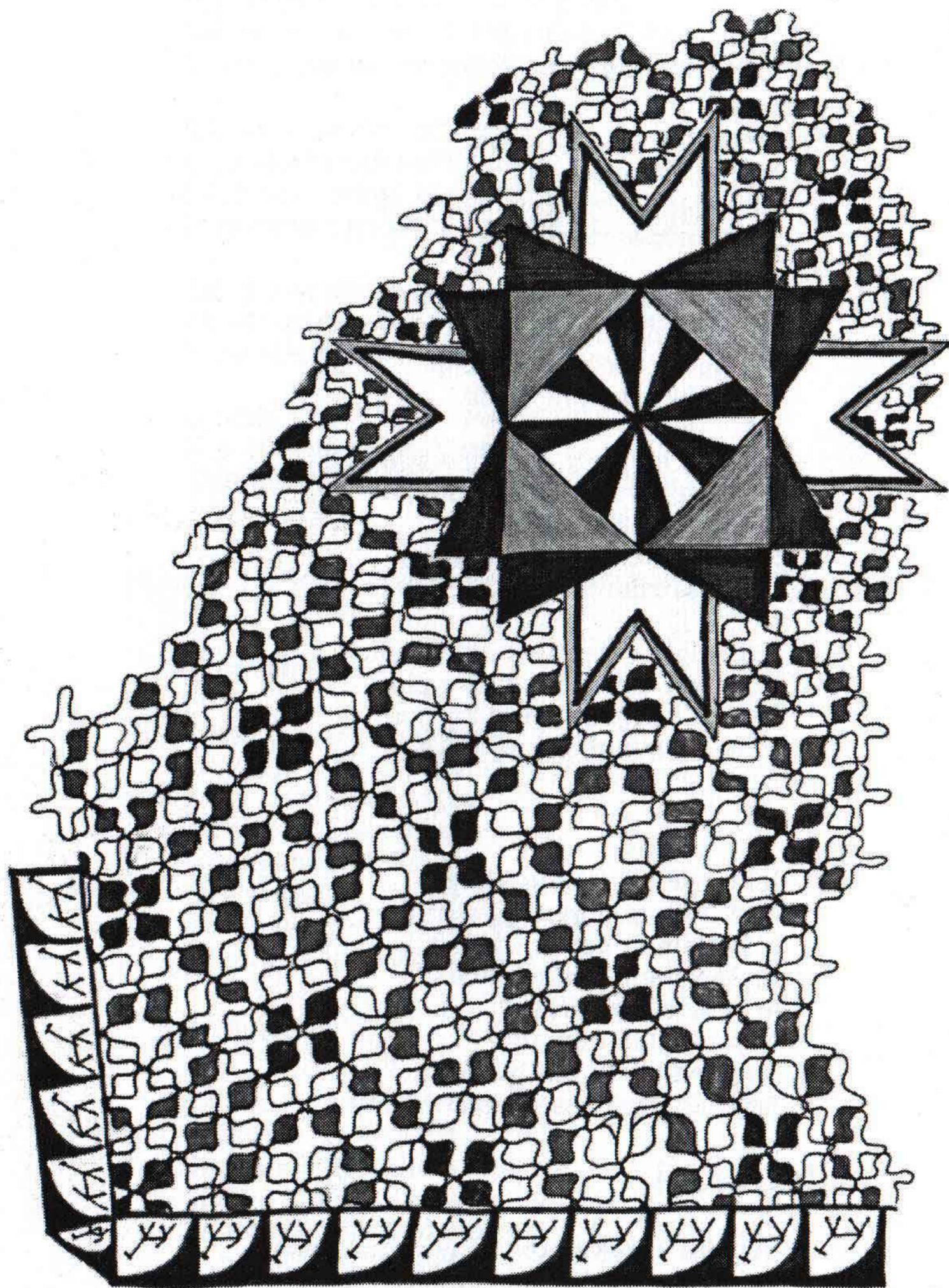
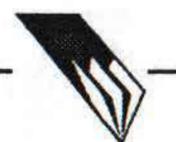
Vienas kart vienas
Vis vien lygu vienas.

* * *

Du pasiutę šunes
valkiojas uodegas nuleidę
po Vilijampolės gatves.

Jie trainiojas, nieko nebijo.
Jiems tūno mėnulis
aukštai danguje.

(Naktis - pamiršau paminėti)
Jų laukia konteineriai kvapūs.
Iš tikro - prasidėjo ruja.

Martyna Bagdonaitė, 3hp

AGNĖ MACKEVIČIŪTĖ, 1B

Miškas vakare

Diena jau eina vakarop,
Tamsa apgaubia šilą.
Tik vėjai, šėlstantys nakčia,
Sudrumsčia miško tylą.

Nyku, nelinksma tankumyne.
Tik briedžiai ilgą taką mina,
Kur saulė leidžias raudona
Ir skuba atkeliant delčia.

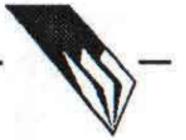
Šviesus mėnulis jau apšviečia žolę,
Bet ji dabar skurdi, geltona,
Nugarinta piktų šiaurių
Suspindi veidrodžiu skaisčiu,
Šalnelės rūpesčiu didžiu.

Sustaugia vėjas tarp aukštų pušų,
Nerimsta tėvas šių miškų plačių.
Bet miškas jau akeles merkia
Ir vėjas skuodžia į palaukę.

Jei gyvenimas būtų kitoks,
Argi būtų taip gera gyventi?
Ir juoktis, ir verkti, svajot...
Jei gyvenimas būtų kitoks?..
Ar galėtum priprasti?
Ar mokėtum suprasti?
Jei gyvenimas būtų kitoks,
Argi būtų taip gera gyventi?..

Stebuklai

Negaliu apsakyti tos džiaugsmo dienos,
Kai kartą saulėlydį stebėjau.
Aš negaliu atspėti minčių gamtos,
Bet vieną jos stebuklą aš matyt galėjau.

Su niekuo aš palygint negaliu
Tokios jėgos, didžiulės ir stiprios,
Kai mėnuo su tamsa apgaubia saulę
Ir saulė, rodos, nebegriš jau niekad.

Kai saulė akeles užmerkia
Ir raudoni nutvieskia žolę,
Suspindi, rodos, paskutinį sykį
Ir nuneria į nežinios padangę tolumoje.

Bet ji sugrįžta ir kiekvieną sykį
Aš vėl skubu pirmųjų saulės spindulių
Pasiklausyt ir pamatyti.

O ačiū, Dieve, kad davei mums saulę,
Nes su šviesa saulutės
Šviesesnis ir gražesnis mūs pasaulis.

Metų laikai medžio gyvenime (trioletai)

Žiema

Balto šerkšno nudažyta,
Užsidėjus snaigių skarą.
Vėjo šalto apkamšyta,
Balto šerkšno nudažyta...
Vėjo glostoma šakelė
Savo ranką grakščią kelia
Balto šerkšno nudažytą,
Užsidėjus snaigių skarą...

Pavasaris

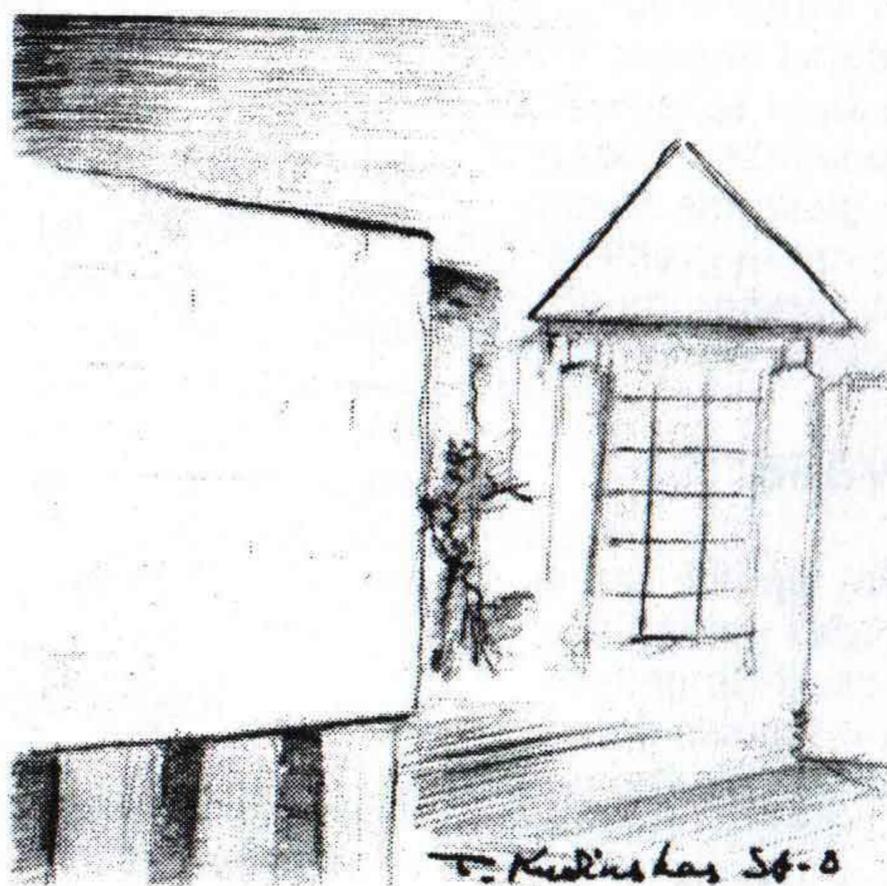
Gležni lapeliai šnara
Ir žiedas galvą kelia,
Lyg saulė jis geltoną.
Gležni lapeliai šnara
Ir velkas jau nepaprastą
Lyg krištolas suknelę...
Gležni lapeliai šnara
Ir žiedas galvą kelia.

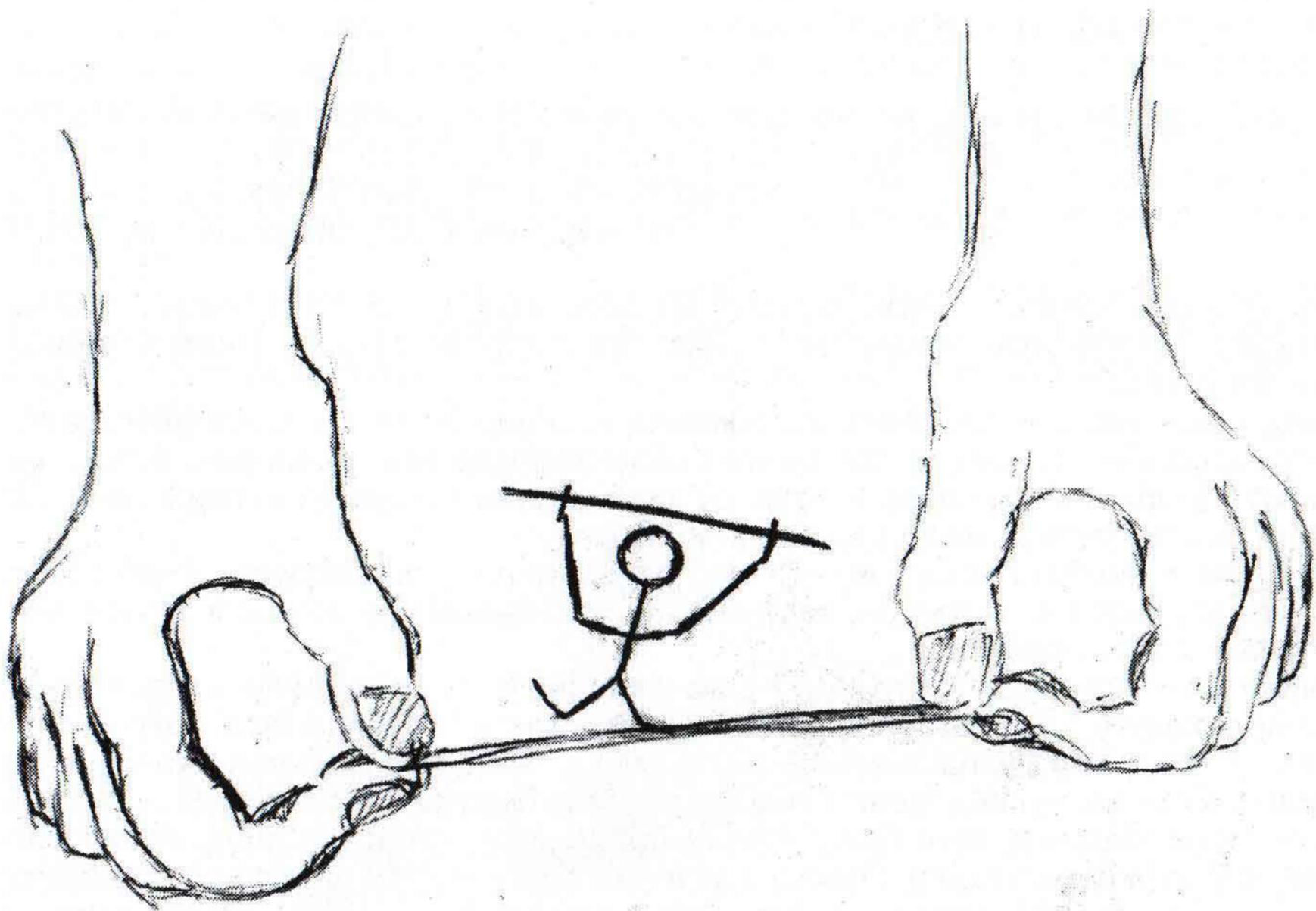
Vasara

Karštą vasaros vakarą
 Linksta šakelė žalia.
 Vėjui papūtus ji šnara
 Karštą vasaros vakarą...
 Jos lapeliai nulinksta "Labanakt"
 Ir drugelis nutūpia šalia.
 Karštą vasaros vakarą
 Linksta šakelė žalia.

Ruduo

Jau krinta už lango lietus
 Ir neša jau vėjas lapus,
 Ir pliką šakelę palieka...
 Jau krinta už lango lietus
 Jis permerkia ją ir visus
 Į lietu ištiestus pirštus.
 Jau krinta už lango lietus
 Ir neša jau vėjas lapus...

Mantas Mankauskas, 3a

GIEDRIUS UPSTAS, 4C

Aš ir kitas

Kiekvieno žmogaus gyvenimą grafiškai galima būtų pavaizduoti dviem linijom.
Viena jų reikštų gyvenimą pasaulyje, kita - gyvenimą savyje.
Jos tai nutolsta, tai priartėja viena prie kitos...
(J. Marcinkevičius, "Dienoraštis be datų")

Kas aš? Kas aš be kito? Niekas. Gyvenu, kol bendrauju, kol jaučiu tą kasdienį ryšį su pasauliu, kai jaučiuosi reikalingas ir įvertintas mintimis, darbais, žodžiais, tiesiog buvimu šalia...

Kartais jaučiuosi vienišas. Prarandu kontaktą su draugais, tėvais. Lieku tarp keturių sienų. Užsisklendžiu savyje. Gal tuomet būnu teisingiausias, tikriausias. Bendrauju su savo giliausia ir vienintele tikrove, už kurios, rodos, daugiau jau nieko nėra. Tai laikas, kai nutolsta aplinkos triukšmas. Ar ilgam?

Su kitais bendrauju visur: mokykloje, paruošus, bibliotekoje. Pasikeičiam žvilgsniais, žodžiais. Tačiau tai, kas giliausia, vertingiausia (o neretai ir tamsiausia) - vis tiek po tyla slepiam.

Esame tokie skirtingi... Kiekvienas - savo pasaulėlyje, kurį kruopščiai saugome nuo įkyrių pakeleivių. Gal nesupras, pašieps, įžeis. Esame tokie jautrūs ir pažeidžiami. Sau... O kitam? Ar dažnai nutylime aštrią kritiką, teisingai įvertiname kito poelgį, jį pateisiname? Vargu. Taip "gera" užkabinti kito jautrią stygą, mesti replikėlę... Neretai būtent taip slepiame savo fizinį, dvasinį netobulumą, proto ribotumą. Atstumiam kitą, rizikuodami sustabarėti, nesvarbu, ar mums penkiolika, dvidešimt ar šešiasdešimt metų. O juk draugiški, atviri žmonės - Dievo dovana. Be jų - pilka, liūdna, baisu... Ir vis dėlto laukiame, kad mus suras, prakalbins, prisimins. Patys suraskime kitą. Tikėkime savimi, tikėkime, kad kitas laukia mūsų skambučio.

Imu telefono ragelį, skambinu. Išgirstu gerai pažįstamą, artimą balsą. Širdį užlieja jauki ramybė, nenusakomas jausmas. Esu reikalingas. Ir ne tik sau. Kitam... Gal padės keli iš pirmo žvilgsnio bereikišmiai mano žodžiai, gal kitam nuo jų pasidarys šviesiau? Kartais paprasčiausias pokalbis su draugu gali paveikti tiesiog stebuklingai. O kartais... jaučiuosi nekaip, nerimauju. Nusikaltau. Pykstu. Pykstu ne tik ant savęs, bet ir ant to, kito, prieš kurį jaučiuosi kaltas. Jis irgi kaltas, jau vien tuo, kad privertė mane nerimauti, jausti diskomfortą, jausti kaltę. Juk dažnai pats tos kaltės nepripažinčiau, juo labiau jos nerodyčiau kitam. Tyliu, noriu pabėgti nuo savęs, nuo kito... Nesiseka... Prisiekiu kitą sykį būti geru. Tačiau, pasirodo, tuo neapsaugau savęs nuo kaltės.

Klysti - žmogiška ir neišvengiama, bet būtina ir atleisti. Visų pirma sau. Už padarytas, tariamas, suprastas ir nesuprastas kaltes. Kartu atleisti tiems, kurie mus už tai kaltina, smerkia. Atleidimas vėl leidžia būti natūraliam. Gal neverta stengtis visiems patikti ir įtikti, niekuomet neklysti. Tai neįmanoma. Įmanoma mokytis iš savo klaidų, tobulinti save, atleidus sau ir kitam, gyventi iš naujo.

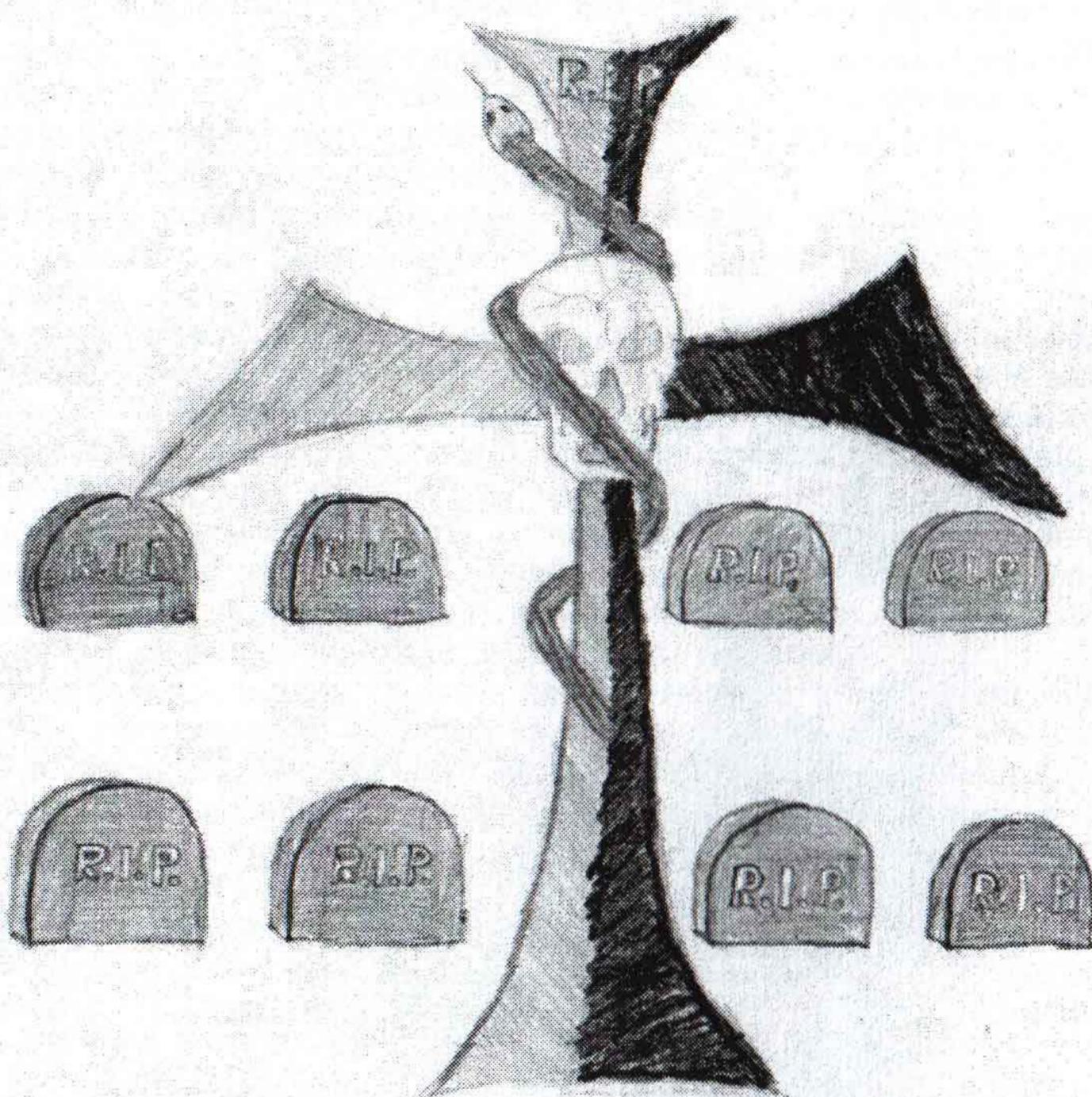

Kai klausiu savęs, kas aš toks esu, atsakydamas stengiuosi įžvelgti savo ateitį: kuo aš galiu būti, ką aš privalau daryti, kokios mano galimybės? Į šiuos klausimus stengiuosi atsakyti lygindamas save su kitais žmonėmis. Gerumas, atjauta, nuoširdumas, sąžiningumas, drąsa, principingumas - man patinka šios žmonių savybės. Su tokiais žmonėmis aš mielai bendrauju. Mes suprantame vienas kitą. Aš susijęs su šeima, klase, kurioje mokausi, treniruočių draugais. Mus visus sieja bendri interesai, panašūs charakterio bruožai.

Gyvenimas nestovi vietoje. Neišvengiame netekčių, praradimų. Jie būtini, bet neamžini. Aplinkui žmonės, tokie pat kaip mes ir visai kitokie. Tegul šiandien jie svetimi, nepažįstami. Eikime į juos, laukime ir sutikime juos. Mums taip reikia vienas kito...

Privalau sau pasakyti: "Negalima sau leisti to, kas bus nemalonu aplinkiniams žmonėms ir vers juos jaustis nepatogiai". Tai mano nuostata. Tuomet tarp manęs ir kitų žmonių neiškils jokių konfliktų, ir bus teisinga, kad mano "aš ir kitas" susilies su "aš - kitam".

Mindaugas Vasiliauskas, 2c

VIRGINIJA JUŠKEVIČIŪTĖ, 2B

Tik praradęs supranti, kad turėjai...
arba
Pasižiūrėk, koks tu turtingas!...

Stebiu aplinkinius. Visi jie skundžiasi. Visi kažkuo nepatenkinti:

- Nieko neuždirbu. Pinigų nėra.
- Vyras nemyli- kailinių nenuperka.
- Tėvai pinigų neduoda, o su draugais į kiną noriu.

Hmm... keistos problemos aplink mane. Įdomu tai, kad žmonės tik tomis problemomis gyvi. Atrodo, nusipirksiu naujas kelnes ir gyvenimas gražesnis bus, ir nesėkmių nepatirsiu. O kaip gyvena šalia esantys? Deja, nežinau, nes nesidomiu. Esu užsiėmusi savom problemom.

Tikriausiai jie irgi skundžiasi, jiems irgi blogai. Turbūt kaip ir aš neturi pinigų, negali įsigyti naujo daikto, sau atrodo negražūs ir t.t., ir pan.

1999 04 06

* * *

Taip norėčiau naujų kelnių. Poryt išvažiuoju į kelionę. Grįšiu po savaitės. Noriu ten gražiai atrodyti. Juolab, kad bus susirinkę žmonės iš viso pasaulio. Tikiuosi susirasti draugų. Visi bus gražūs, pasipuošę, juk jie užsieniečiai. Oi, kaip man tų kelnių reikia... Bet mama sako, kad dabar nėra pinigų, nes visus man į kelionę atiduos. O duoti žada, mano manymu, tikrai mažai - tik 100 dolerių. Ką aš su tiek mažai veiksiu? Prancūzijoje juk viskas taip brangu.

Ech, mielas Dienorašti, gal man iš viso tenai nesirodyt?.. Bet ne, aš noriu draugų...

1999 06 27

* * *

Mielas Dienorašti,

Aš čia jau trečia diena. Prancūzija - nuostabi šalis! Kiek čia daug gerų ir gražių žmonių! Jie atrodo be galo laimingi (net ir aš jaučiuosi laiminga).

Tu, Dienoraštuk, turbūt paklausi, ar jie neturi problemų. Deja... Jie jų turi ir dar kiek daug! Tik jos "truputį" skiriasi nuo tų, su kuriom nesusitvarkiau aš. Nori, papasakosiu?

Susipažinau su mergina iš Rytų Afrikos, Ugandos. Ta šalis yra prie Viktorijos ežero. Ji, palyginus su kitomis Afrikos valstybėmis, ganėtinai išsivysčiusi, bet vis tiek turi problemų. Tai - pabėgėliai. Simona dirba labdaros organizacijoje. Jie padeda pabėgėliams iš Ruandos (Ugandos kaimynė), kurioje vyksta pilietinis karas. Kaip Simona pasakojo, būtent šiuo metu ji rami, bet grįžus namo vėl puls į kasdienes problemas. Žinai, kokios jos? Ogi, iš kur gauti maisto? Kur tiems žmonėms pernaktoti? Ir taip kiekvieną mielą dienele. Įsivaizduoji, Simona netgi čia būdama galvoja ne

apie save, o apie tuos 40 tūkst. , kurie šiuo metu gyvena pačių pasistatytame "miestelyje" iš skudurų ir kitokių medžiagų. Vandens pėbėgėliai gauna ir tuo labai džiaugiasi. Jie gauna gal porą kąsnių maisto, visu kitu turi patys pasirūpinti arba grįžti į karo slaubiamą tėvynę. Keista, bet jie patenkinti tuo, ką turi.

Ar pameni, Dienorašti, kaip išvažiuodama skundžiausi, kad noriu naujų kelių? Dabar man tai atrodo labai juokinga, nes labai gerai atrodau su senais savo džinsais. Keista, bet čia jaunimas rengias kaip kas gali ir nori. Beveik niekas nesipuošia ir nekreipia dėmesio į tai, kaip kitas atrodo.

Jaučiuosi laiminga...

1999 07 08

* * *

Šiandien jau reikia važiuoti namo. Mes pajudėsime tik vėlai vakare, taigi turiu truputį laisvo laiko parašyti.

Dienoraštuk, dar norėjau tau papasakoti apie vieną vaiką iš Indijos. Jis iš Keralos valstijos. Čia, į Prancūziją, atvažiavo brolių (Taizė bendruomenės vienuolių) dėka. Jie pakvietė ir sumokėjo už kelionę, nes pats Džen tikrai neišgalėtų to padaryti, nors Indijoje jis gyvena pasiturinčiai.

Jis man pasakojo apie savo miestelio papročius. Kaip nuostabiai jis tai darė! Atrodė, kad tos šventės, apie kurias jis pasakojo, vyksta čia ir dabar. Keista, bet Džen nieko neminėjo apie pinigus, nors jam tai turėtų būti labai aktualu.

Stebiuosi visų šitų žmonių sugebėjimu atsiriboti nuo to prakeikto materialaus pasaulio. Būdama tarp jų pati nejaučiu, kad man trūktų pinigų. Iš viso nežinau, kas tai per daiktas. Gera taip jaustis...

1999 07 12

* * *

Vis dar negaliu atsigauti po Prancūzijos. Ne todėl, kad ta šalis gražesnė. Ne todėl, kad ten žmonės gražiau atrodo. Ne... Todėl, kad jie ten į aplinką žiūri daug paprasčiau ir neteikia tokios didelės reikšmės pinigams. Bent jau to nedemonstruoja.

Jau spėjau pavargti nuo tų pačių skundų apie kelnes, kailinius ir kinus. Nežinau ką daryti, kad pati vėl netapčiau niurgzlė.

1999 07 28

* * *

Mielas Dienorašti,
šiandien įvyko nuostabus dalykas. Gavau laišką iš Džen. Jis atsiuntė labai gražių žodžių apie tai, dėl ko aš pastaruoju metu vis tave trukdau:). Pavadinau jas "Kodėl turėčiau jaustis laiminga". Žiūrėk:

Kodėl turėčiau jaustis laiminga?

Jeigu pasaulio populiaciją, išlaikydami esamas proporcijas, suspaustume iki 100, tada tai atrodytų taip:

- 57 azijiečiai,
- 21 europietis,
- 14 amerikiečių,
- 8 afrikiečiai ;
- 52 moterys, 48 vyrai;
- 70 spalvotųjų, 30 baltųjų;
- 80 gyventų be pastogės arba namuose be patogumų ir šildymo...
- 70 nemokėtų skaityti ir rašyti ...
- 50 badautų...
- 1 būtų prie mirties, 1 netrukus gimtų ...
- 1 (tik vienas) turėtų aukštąjį išsilavinimą...

Jei rytą atsibudai ir jautiesi labiau sveikas nei sergantis - esi laimingesnis už milijoną žmonių, kurie kitos savaitės nesulauks.

Jei nepatyrei įkalinimo, kankinimo, žūtbūtinės kovos pavojaus ar mirtino badavimo kančių - esi laimingesnis už 500 milijonų šios žemės žmonių.

Jei gali reikšti save ir savo įsitikinimus be pavojaus būti suimtas, kankinamas ar net nužudomas - esi laimingesnis už 3 milijardus.

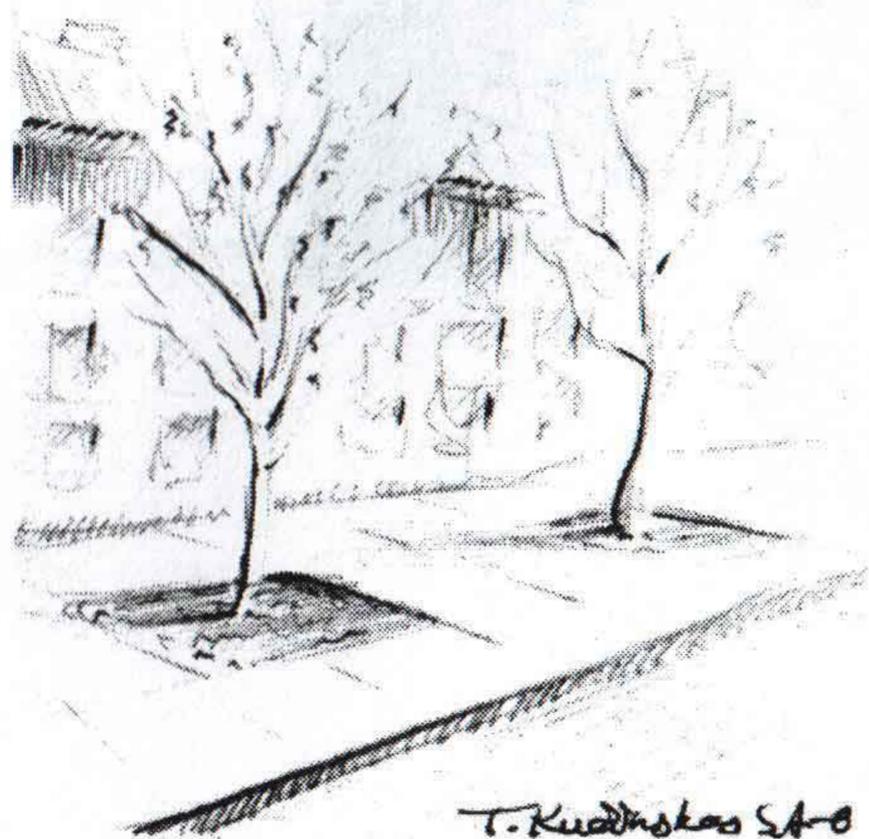
Jei turi ką valgyti, apsirengti, stogą virš galvos ir vietą miegoti - esi turtingesnis už 75% visų šiandien gyvenančių žmonių.

Jei turi pinigų banke, kortelėje, pinigineje ar keletą centų kur nors stalčiuje ar taupyklėje - esi tarp 8% turtingiausių!

Jei tavo tėvai dar gyvi ir vis dar kartu - Tu retenybė.

Jeį džiaugiesi tuo, kas esi ir ką turi - esi išskirtinis.

2000 09 06

JUSTĖ MOCKAITYTĖ, 2B

Juoko siūlas

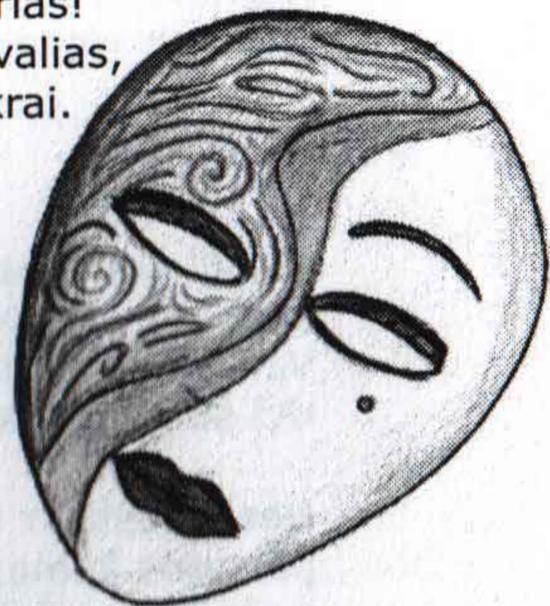
O jeigu aš nutraukčiau siūlą juoko...
Kiek daug buvau iš jo išmokus!
Nutiesti tako posūkį nuo įtampos.
Juk tai žmonėm turėdavo daug įtakos,
Pavargus traukiant pažangos keliu.

Nurungti lietų ir pakišt po tuneliu.
Juk dargana visuomenei tik nuotaiką paslėpdavo.
Bet ritė dūgdama visus aplėkdavo,
Ir pilka virsdavo į baltą...

Ištraukti draugo mintį šaltą.
Kai baimė, melas, panieka ir pyktis
Sukibę rankomis vėl imdavo mus vytis,
Jie, greitį reaktyvinį išvystę,
Mažytį siūlą pražiopsodavo, menkystos!

O jeigu aš nutraukčiau siūlą juoko?
Mintis ši sveiką nuovoką pranoko.
Ar bent įsivaizduoju, ką darau?
Kodėl gi noriu šito blogio? Nežinau.

Šalin mintis, nemokšiškas ir įkyrias!
Kai žmonės džiaugsis, juoksis į valias,
Pasaulis bus šviesesnis jiems tikrai.
Juk juoko ritė suksis amžinai!

Kaukių balius

N. Butkutė, 3hp

BRONISLOVAS BURGIS

Giesmės motyvas

Gimęs važiuojant iš Kauno į Vilnių, į pasitarimą Šv. Ministerijoje, prisiminus laidotuvių giesmę Tytuvėnų bažnyčioje. Iki Seimo rinkimų buvo likusios trys dienos, iki Mokytojo dienos - para. Tinka dainos "... nes niekad nieks nemylėjo manęs" melodija.

Aukštyn širdis!

Pažiūrėk - inkvizicija grįžta.
Prieš fanatikų staugiančią minią
tik dangaus išrinktieji išlaiko,
tiktai jie nepabėgs prieš ataką.

Aukštyn širdis!

Mes retai pasitikrinam ryžtą.
Jie dabar nusitaikė į žmogų,
jie prisiminė vergvaldžio teises -
tau prireiks prisiminti Spartaką.

Aukštyn širdis!

Jei nesi pasirengęs išeiti,
jei nesi savo sielos valdovas,
neįveiksi Visuotinio Teismo -
išpažink vieną nuodėmę - baimę.

Palygink

Kokia plona žievelė žemės virš vandens,
kurį visi pasaulio šuliniai pasiekia...
Vanduo apgaubia ugnį. Sugyvena
dvi stichijos galingos gelmėse.

Nesistebėk. Ir manyje
pilkosios žemės atsparumas bei tvirtybė,
o išminties išplitęs okeanas
aistroms neleidžia įsiplieksti pavojingai.

Tik būk tu atsargi -
vulkanai kartais išsiveržia...

KAUNO TECHNOLOGIJOS UNIVERSITETO GIMNAZIJA
2001 METŲ KNYGA

2001 03 30. 6,5 sp.l. Tiražas 300 egz. Užsakymas 1068.
Leidykla „Naujasis LANKAS“.
Spaustuvė „MORKŪNAS ir Ko“, Draugystės g. 17, LT-3031 Kaunas.

